Sfântul apostol Matia

(s.v. 9 august / s.n. 22 august)

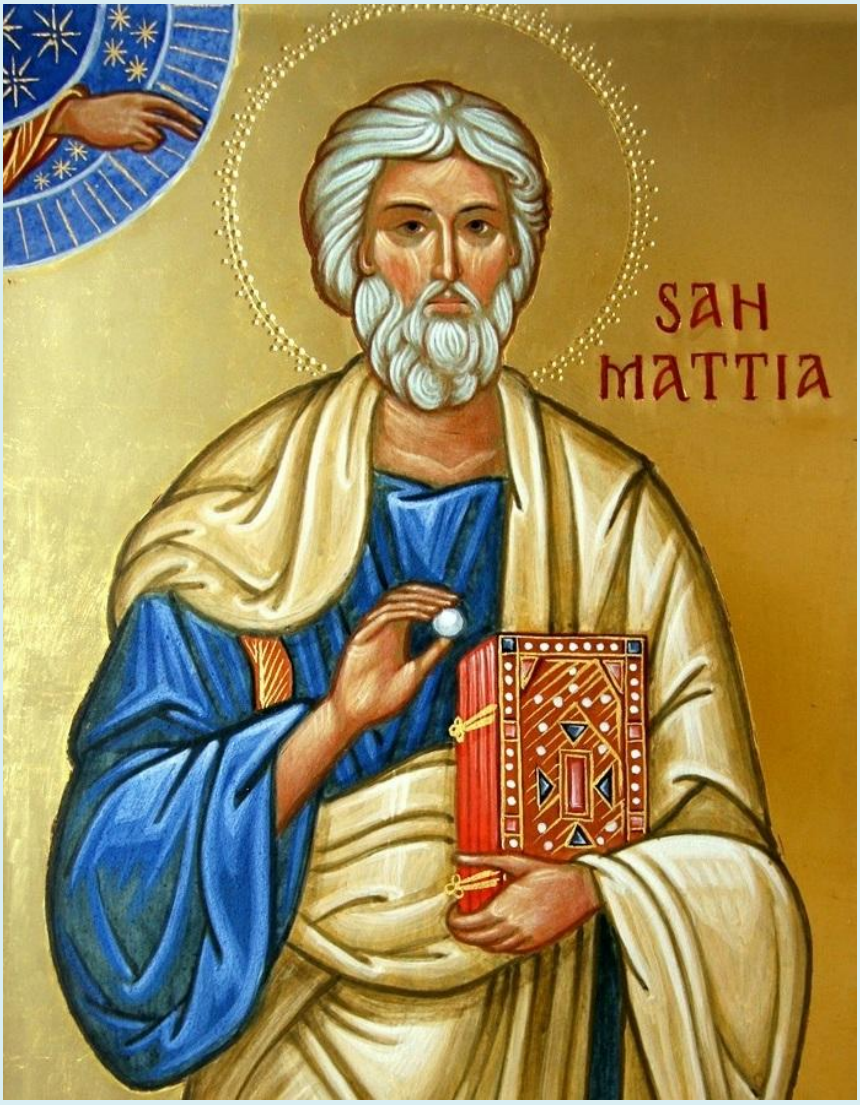

Materiale despre Sfântul apostol Matia:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-ap-Matia-(9-aug)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Sf%C3%A2ntul+apostol+Matia

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Matia

***

Sfântul Matia este prăznuit în Biserica Ortodoxă la 9 august şi la 30 iunie împreună cu Soborul slăviţilor şi drept-lăudaţilor doisprezece apostoli ai lui Hristos. Sfântul

apostol Matia s-a născut în Betleem și era din seminția lui Iuda. S-a deprins din copilărie cu învățătura Sfintelor Scripturi și cunoașterea legii, având îndrumător pe sfântul, dreptul și bătrânul Simeon, purtătorul de Dumnezeu. Ascultând cuvântul Mântuitorului Iisus Hristos, a lăsat toate și L-a urmat împreună cu ceilalți ucenici. Pentru aceasta s-a învrednicit a fi ales între cei șaptezeci de apostoli. Faptele Apostolilor arată cum după Înălțarea la Cer a Mântuitorului, sfinții apostoli s-au întors de la muntele Eleon la Ierusalim și au ales doi bărbați, pe Iosif, numit Varsava sau Just și pe Matia. Sfinții apostoli s-au rugat zicând: "Tu, Doamne, care cunoști inimile tuturor, arată pe care din aceștia doi l-ai ales ca să ia locul acestei slujiri și al apostoliei din care Iuda a căzut, ca să meargă în locul lui. Și au tras sorți, și sorții au căzut pe Matia, și s-a socotit împreună cu cei unsprezece apostoli" (F. Ap. 1, 12-26). La Pogorârea Duhului Sfânt era și Matia de față. El a predicat Evanghelia Mântuitorului în Iudeea și Ierusalim. Din Ierusalim a mers în Antiohia, Capadocia și Sinope. Tradiția spune că Sfântul apostol Matia a predicat în Etiopia și în Macedonia. Apostolul Matia a săvârșit multe minuni vindecând numeroși bolnavi, printre care și unii oameni cărora li se dăduse otravă. Pentru aceasta a fost întemnițat. A doua zi de dimineață a fost găsit în mijlocul poporului propovăduind. Reîntorcându-se în Iudeea a fost prins iarăși și adus în fața arhiereului Ana. Față de acesta a mărturisit credința în Hristos, motiv pentru care arhiereul l-a condamnat la moarte prin ucidere cu pietre. Majoritatea istoricilor susțin că Sfântul apostol Matia a fost crucificat în Colchis (Georgia), în anul 63.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 4
În această lună (august), ziua a noua - Sfântul apostol Matia (Minei) 7
Canon de rugăciune către Sfântul apostol Matia 21
Imnografie 30
Vieţile Sfinţilor - Sfântul apostol Matia 32
Sfântul apostol Matia - drumul spre sfințenie 39
Sinaxar - Pomenirea Sfântului apostol Matia 41
Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul apostol Matia 44
Sorin Ioniţe - Calendar Ortodox - Sfântul apostol Matia; Sfinţii 10 mucenici care au pătimit pentru icoana lui Hristos 46
Proloagele din 9 august 48
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului apostol Matia 54
Cântare de laudă la Sfântul apostol Matia 55

Viaţa şi pătimirile Sfântului apostol Matia a cărui pomenire Sfânta Biserică o sărbătoreşte pe 9 august 57
Vieţile Sfinţilor apostoli (pdf); 63
9 august: Pomenirea Sfântului apostol Matia 64
Constantin Gordon - Matia, apostolul ales de sorţi 68
Sfântul Matia (sec. I) apostol 72
Sfântul apostol Matia (9 august) 76
St. Demetrius of Rostov - Lives of the Saints - The holy apostle Matthew 79
Orthodoxwiki - Apostolul Matia 83
Wikipedia - Sfântul Matia 85
Icoane 86

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

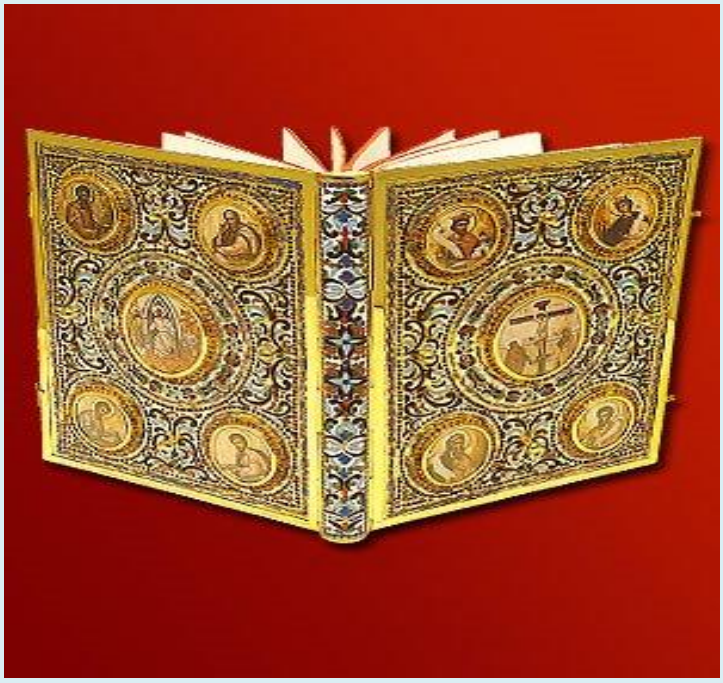

Luca 10, 16-21

Zis-a Domnul ucenicilor Săi:

16. Cel ce vă ascultă pe voi pe Mine Mă ascultă şi cel ce se leapădă de voi se leapădă de Mine; iar cine se leapădă de Mine se leapădă de Cel ce M-a trimis pe Mine.
17. Şi s-au întors cei şaptezeci (şi doi) cu bucurie, zicând: Doamne şi demonii ni se supun în numele Tău.
18. Şi le-a zis: Am văzut pe satana ca un fulger căzând din cer.
19. Iată, v-am dat putere să călcaţi peste şerpi şi peste scorpii, şi peste toată puterea vrăjmaşului şi nimic nu vă va vătăma.
20. Dar nu vă bucuraţi de aceasta, că duhurile vi se pleacă, ci vă bucuraţi că numele voastre sunt scrise în ceruri.
21. În acest ceas, El S-a bucurat în Duhul Sfânt şi a zis: Te slăvesc pe Tine, Părinte, Doamne al cerului şi al pământului, că ai ascuns acestea de cei înţelepţi şi de cei pricepuţi şi le-ai descoperit pruncilor. Aşa, Părinte, căci aşa a fost înaintea Ta, bunăvoinţa Ta.

Apostol

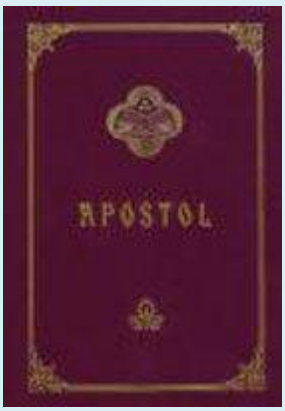

Faptele Sfinţilor Apostoli

Ap. Fapte 1, 12-17; 21-26

12. Atunci ei s-au întors la Ierusalim de la muntele ce se cheamă al Măslinilor, care este aproape de Ierusalim, cale de o sâmbătă.
13. Şi când au intrat, s-au suit în încăperea de sus, unde se adunau de obicei: Petru şi Ioan şi Iacov şi Andrei, Filip şi Toma, Bartolomeu şi Matei, Iacov al lui Alfeu şi Simon Zelotul şi Iuda al lui Iacov.
14.Toţi aceştia, într-un cuget, stăruiau în rugăciune împreună cu femeile şi cu Maria, mama lui Iisus şi cu fraţii Lui.

15. Şi în zilele acelea, sculându-se Petru în mijlocul fraţilor (iar numărul lor era ca la o sută douăzeci), a zis:
16. Bărbaţi fraţi, trebuia să se împlinească Scriptura aceasta pe care Duhul Sfânt, prin gura lui David, a spus-o dinainte despre Iuda, care s-a făcut călăuză celor ce L-au prins pe Iisus.
17. Căci era numărat cu noi şi luase sorţul acestei slujiri.

21. Deci trebuie ca unul din aceşti bărbaţi, care s-au adunat cu noi în timpul cât a petrecut între noi Domnul Iisus,
22. Începând de la botezul lui Ioan, până în ziua în care S-a înălţat de la noi, să fie împreună cu noi martor al învierii Lui.
23. Şi au pus înainte pe doi: pe Iosif, numit Barsaba, zis şi Iustus, şi pe Matia.
24. Şi, rugându-se, au zis: Tu, Doamne, care cunoşti inimile tuturor, arată pe care din aceştia doi l-ai ales,
25. Ca să ia locul acestei slujiri şi al apostoliei din care Iuda a căzut, ca să meargă în locul lui.
26. Şi au tras la sorţi, şi sorţul a căzut pe Matia, şi s-a socotit împreună cu cei unsprezece apostoli.

În această lună (august), ziua a noua - Sfântul apostol Matia (Minei)

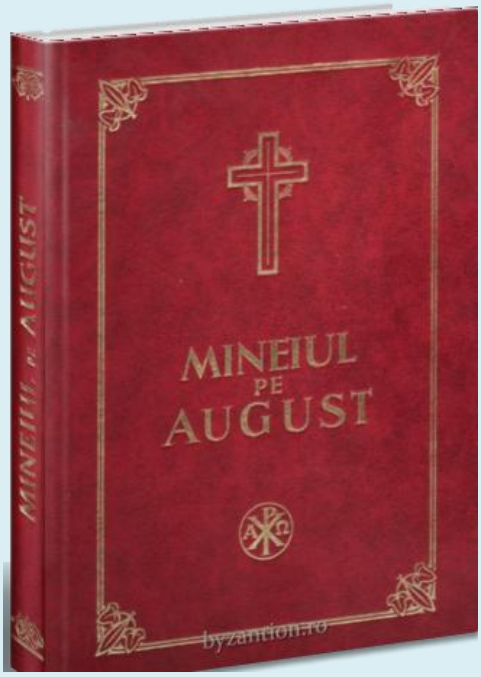

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., Punem Stihirile pe 6, ale praznicului 3 şi ale apostolului 3.

Stihirile praznicului, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria Cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Astăzi făcând prăznuire, a prea sfintei slăvitei Schimbării la faţă, pe Hristos slavoslovim, Cel ce a schimbat cu focul Dumnezeirii firea noastră, şi ca mai-nainte o a strălucit cu nestricăciune.

Veniţi să ne suim în Sfântul munte, şi cu credinţă să vedem Schimbarea la faţă a Domnului, strigându-i cu credinţă şi grăindu-i: Tu singur eşti Dumnezeul nostru, care Te-ai întrupat şi ai îndumnezeit omenirea.

Aceasta este ziua cea prea cinstită, întru care Se schimbă la faţă Hristos, împreună fiind de faţă Moise şi Ilie şi ucenicii Lui în muntele Taborului, şi glas dumnezeiesc a venit: Acesta este cu adevărat Fiul Meu cel ales.

Alte **Stihiri** ale apostolului, glasul şi podobia aceeaşi:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Matia fericite, ieşit-ai ca un râu din Edenul cel înţelegător, revărsându-te cu dumnezeieştile ape, şi ai adăpat pământul cu adăpările cele tăinuite, şi l-ai arătat pe dânsul aducător de roadă. Pentru aceasta roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Matia apostole, tu ai plinit ceata cea dumnezeiască, din care a căzut Iuda, şi cu fulgerele cele dumnezeieşti, ale înţeleptelor tale cuvinte, prin Duhul ai gonit întunericul nebuniei idolilor; şi acum roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Matia de Dumnezeu insuflate, arătatu-s-au lumii fulgerele dogmelor tale, luminând pe toţi, şi povăţuindu-i către cunoştinţa cea dumnezeiască, făcând vase luminii, pe cei ce mai-nainte dormeau în noaptea deşertăciunii, şi întru întunericul a toată nedumnezeirea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 6-lea*

Vărsatu-s-a darul în buzele tale, mărite apostole Matia, şi ai fost luminător Bisericii lui Hristos, învăţând oile cele cuvântătoare, să creadă în Treimea cea de o Fiinţă, întru o Dumnezeire.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului, glasul al 2-lea*

Cela ce cu lumina Ta ai sfinţit toată lumea, în munte înalt Te-ai schimbat la faţă Bunule, arătând ucenicilor Tăi puterea Ta; că izbăveşti lumea din călcarea poruncii. Pentru aceasta strigăm către Tine; Îndurate Doamne mântuieşte sufletele noastre.

La Stihoavnă

Stihirile praznicului, glasul al 6-lea:

Podobie: Îngereştile puteri...

Strălucind mai presus de minte din Preasfânta Fecioară, Cuvinte al lui Dumnezeu, şi îmbrăcându-Te cu totul întru Adam, s-a luminat toată firea cea mai-nainte înnegrită, cu dumnezeiasca schimbarea chipului Tău pe muntele Taborului, schimbându-Te la faţă mai-nainte de cinstită Crucea Ta, Stăpâne Hristoase, Dumnezeul nostru.

Stih: Ale Tale sunt cerurile şi al Tău este pământul.

Muntele care oarecând era întunecat şi afumat, iată cinstit este acum şi sfânt; căci Cel ce mai-nainte a povăţuit pe Israil prin stâlp în chipul focului, şi prin nor precum este scris, astăzi într-însul negrăit a strălucit, mai mult decât soarele Hristos, ca un Dumnezeu luminând toate.

Stih: Taborul şi Ermonul întru numele Tău se vor bucura.

Văzând acum Chifa în Tabor doi bărbaţi, cu cuviinţă de robi vorbind cu Stăpânul, strigă: Bine este a fi aicea, să facem trei corturi de voieşti, Ţie Hristoase şi lui Moise şi lui Ilie slugilor Tale, neştiind ce grăieşte, căci era ţinut de spaimă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a apostolului, glasul al 2-lea*

De dumnezeiasca râvnă plin fiind apostole Matia, vrednicule de minune, râvnind ai râvnit după Dumnezeu Atotţiitorul, care te-a arătat pe tine plin de minunile cele dumnezeieşti; căci având râvnă străină, lucrarea obiceiului ai agonisit. Pentru aceasta fiind întru cele de sus, împreună cu cetele cele dintru înălţime te-ai sălăşluit; roagă-te dar văzătorule de Dumnezeu, apostole, Cuvântului Hristos Dumnezeului nostru, să ne dăruiască nouă mare milă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului, asemenea*

Cela ce în muntele Taborului Te-ai schimbat la faţă întru slavă, Hristoase Dumnezeule, şi ai arătat ucenicilor Tăi slava Dumnezeirii Tale, luminează-ne şi pe noi cu lumina cunoştinţei Tale, şi ne îndreptează la cărarea poruncilor Tale, ca un Bun şi de oameni Iubitor.

Tropar, glasul al 3-lea: Apostole sfinte Matia, roagă pe Milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşale, sufletelor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *al praznicului*

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul... Troparul praznicului de 2 ori;

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *al apostolului.* ***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor,*** *iar al praznicului*

După întâia Catismă, **Sedealna**, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sământă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

În Muntele Taborului Te-ai schimbat la faţă, Iisuse, şi nor luminos întins ca un cort, pe apostoli cu slava Ta i-a acoperit. Pentru aceasta şi în jos la pământ se uitau, neputând răbda să vadă strălucirea slavei celei neapropiate a feţei Tale, Mântuitorule Hristoase Dumnezeule, cela ce eşti fără de început, care ai arătat atunci acelora lumina Ta, luminează sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *iar aceasta*

După a două Catismă, **Sedealna**, glasul şi Podobia aceeaşi:

Schimbându-Te la faţă, cu neapropiata slavă dumnezeieştii luminii Tale, Iisuse, dumnezeieştilor Tăi ucenici ai strălucit, lui Ioan şi lui Petru şi lui Iacov; şi i-ai uimit pe ei cu darul cel dumnezeiesc, şi auzeau glasul cel părintesc, care Fiu iubit Te mărturisea pe Tine, şi slava feţei Tale o au văzut, Mântuitorule Cuvinte, cela ce voieşti să se mântuiască toţi, luminează sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *iar aceasta*

Canoanele - Cel dintâi al praznicului cu Irmosul pe 6 şi al apostolului pe 6.

Canonul apostolului

facere a lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm Domnului, celui ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă că S-a proslăvit.

Mie celui ce cu laude cânt prăznuirea ta cea purtătoare de lumină Matia, roagă-te ca să mi se dea mie din Cer raza mântuirii.

Fără mijlocire vorbind cu Lumina cea mare care s-a făcut una cu noi, mare soare te-ai arătat, vrednicule de minune apostole.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Supunându-te legilor Stăpânului, fericite, cu mreaja limbii tale, ai vânat marginile din adâncul necunoştinţei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cuvântul cel prea dumnezeiesc, vrând pentru bunătate a Se întrupa din pântecele tău Maică Fecioară, tot mă mântuieşte pe mine, prea curată.

Catavasiile praznicului: Cetele israileteneşti...

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Tăria celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti Lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Împuternicindu-te, înţelepte, cu voirea cea începătoare de viaţă, ai putut răpi jafurile celui puternic, şi a robi cu darul.

Iubind pe Învăţătorul şi slujind voilor Lui celor atotfăcătoare, mântuieşti de înşelăciune pe oameni vrednicule de minune.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe tine care sfântă ceata ucenicilor, cea cu numărul de doisprezece împlineşti, atoate-Făcătorul Duhul, te-a ales pe tine de Dumnezeu grăitorule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Având-te pe tine ajutătoare şi folositoare, nu mă spăimântez de năvălirile vrăjmaşilor, ci şi biruiesc cetele lor, Preacurată.

Condacul şi Icosul praznicului.

Sedealna apostolului, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Cu strălucirile cuvintelor tale celor dumnezeieşti, ai ars înşelăciunea celor vicleni, şi pe credincioşi ai luminat a cânta, venirea cea în trup a Stăpânului tuturor, şi ai râvnit patimii Lui celei dumnezeieşti. Pentru aceasta adunându-ne, cu veselie săvârşim sfinţită pomenirea ta, şi cu un glas strigăm către tine: Matia apostole, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta. *(de două ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului, glasul al 4-lea*

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Suindu-te cu ucenicii în munte, şi întru slava Tatălui strălucind, împreună cu Moise şi Ilie a stătut înaintea Ta, că legea şi proorocii ca lui Dumnezeu slujesc, a căruia şi firească Fiinţa cea fiască, Părintele mărturisindu-o, Te-a chemat Fiu, pe care Îl lăudăm împreună cu Tine şi cu Duhul.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, Taina rânduielii Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

O fire a Dumnezeirii, o Împărăţie şi o Domnie vestind, prea fericite, ai vânat adunările limbilor.

Adusu-te-a pe tine Domnul la marea vieţii, ca pe un cal ce tulbură apele cele amare ale mulţimii dumnezeilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu cuvântul cel dumnezeiesc ai ogorât inimile cele înţelenite, şi ai strălucit buna credinţă şi cunoştinţa adevărului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Odorul fecioriei, şi locaşul firii celei neîncăpute, luminează sufletul meu cel întunecat cu multe patimi.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neajunsă, şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci mă întoarce, şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Via cea adevărată, te-a întins pe tine, ca pe o mult-roditoare viţă, care lucrezi strugurul cel ce drege vinul cel mântuitor, pe care cei cuprinşi de necunoştinţă bându-l fericite, au lepădat beţia înşelăciunii.

Arătatu-te-ai împlinind ceata cea fericită a celor doisprezece ucenici, din care lepădându-se pe sine-şi vânzătorul, şi-a dobândit sugrumarea cea amară, ridicându-şi călcâiul asupra lui Hristos, grăitorule de taine, Matia apostole.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sare dumnezeiască te-ai pus în lume fericite apostole, prin învăţăturile cele dulci curăţind putrejunea înşelăciunii, gonind bolile, şi izgonind neputinţele sufletelor şi ale trupurilor prea lăudate Matia.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Prin prea curată naşterea ta dumnezeiască Mireasă, de hainele cele urâte şi de omorârea cea de demult, s-a dezbrăcat Adam, Fecioară şi cu veşmânt sfânt cu adevărat s-a îmbrăcat, care nicicum nu se întina de patimi.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor; căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Îndumnezeindu-te cu unirea cea dumnezeiască, te-ai făcut Dumnezeu după dar, şi primind de la Dumnezeu razele cele cu întâia lucrare, ai luminat pe credincioşi şi pământul de negura idolilor l-ai curăţit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Iată ţie ucenicului ţi se dă toată proorocia sfinţilor prooroci; că te-ai făcut însuţi văzător şi slujitor Matia, şi următor şi apostol, Celuia ce de demult a fost vestit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Noi credincioşii sfinţire înţelegătoare şi neatinsă curăţire, şi sfeşnic de aur, şi masă însufleţită, care ai purtat Pâinea vieţii, Fecioară pe tine te numim.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Ca un soare cu raze luminoase în toată lumea ieşind vestirea ta, a luminat Biserica păgânilor cu darul, purtătorule de minuni Matia apostole.

Icos: Învăţându-te sfintelor cuvinte, ucenice al Cuvântului, pe cei cufundaţi cumplit întru necuvântarea cea de demult, fii luminii i-ai făcut, tinzându-ţi întru adâncurile cunoştinţei cinstitul şi sfinţitul tău năvod, şi ai prins neamurile cele ascultătoare. Şi gândurile lor cele înţelenite prin înşelăciune, uscate fiind cu văpaia mulţimii dumnezeilor, arându-le cu dumnezeiescul plug, cu rourarea doxologiei celei luminate, pe cei ce erau fiii mâniei, lui Dumnezeu fii i-ai făcut, Matia al Domnului apostole.

Sinaxar

Întru această lună, în ziua a noua, pomenirea Sfântului apostol Matia.

Stih: Ieșit-a Iuda prin sugrumare fiind spânzurat.
Intrat-a Matia, pe lemn fiind ridicat.
Dumnezeiescul Matia întru a noua zi,
Pe lemn se pironi.

Acesta a fost unul din cei şaptezeci, care s-a numărat cu numărul celor unsprezece sfinţi apostoli, în locul lui Iuda Iscarioteanul şi a propovăduit Evanghelia în Etiopia cea dinafară, fiind muncit de dânşii cu multe munci, şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor zece mucenici, care au mărturisit pentru Sfânta icoană a Mântuitorului şi Dumnezeului nostru Iisus Hristos, cea din poarta de aramă şi anume: Iulian, Marchian, Ioan, Iacov, Alexie, Dimitrie, Fotie, Petru, Leontie şi Maria Patrichia.

Stih: Bărbaţi nouă, omorând pe vrăjmaşul lui Dumnezeu,
Se fac prin sabie prieteni cu Dumnezeu.
Primeşte-mi Mântuitorule, sângele grumazului,
Maria zice, ca pe mirul Mariei.

Aceşti sfinţi s-au cunoscut în zilele sălbătăcitului Leon, care nu suferea Sfintele icoane şi le ardea. Pentru care fericitul Ghermano patriarhul a suferit multe scârbe mustrând pe păgânul cel fărădelege. Deci fiindcă cel cu numele de fiară se apucă să pogoare şi cinstita icoană a Domnului şi Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, care se cinstea la poarta de aramă; şi făcură scări, şi puseră lemne lungi, şi se suiră pe scări, cei ce se apucase de acel lucru, şi vreau să o pogoare. Atuncea dar vitejii aceştia apucând o scară, şi trăgându-o la dânşii, surpară cu capul în jos pe surpătorul acela spătar de l-au dat morţii, şi anatematisiră şi blestemară pe păgânul împărat.

Deci împăratul dacă a aflat de aceasta, umplându-se de mânie a poruncit să se taie capetele tuturor celor ce s-au aflat de faţă acolo, al căror număr numai însuşi Domnul îl ştie, fiindcă era mulţime multă de norod.

Iar pe sfinţii aceşti nouă mucenici bătându-i cu toiege îi bagă în temniţă, poruncind să le dea pe fiecare zi, câte cinci sute de răni. Şi aşa răbdară cu bărbăţie fericit muncindu-se opt luni.

Şi dacă îi văzu tiranul că li se sfârşea viaţa, a poruncit de au adus ţepi de fier arse, şi să le ardă obrazele, apoi să se omoare de sabie la vânat, cu Sfânta Maria Patrichia, şi să-i arunce în mare.

Tot în această zi, pătimirea Sfântului mucenic Antonin.

Stih: Trupul lui Antonin, deşi se află prăfuit,
Sufletul lui însă, cu străină strălucire este îmbogăţit.

Acesta era alexăndrean şi prinzându-se de ighemonul a fost spânzurat şi strujit, mai în urmă fiind aruncat în cuptor cu foc, şi-a dat sufletul la Dumnezeu, împodobindu-se cu cunună mucenicească. S-a aflat însă în mijlocul focului nevătămat, nici de părul său măcar atingându-se văpaia.

Tot în această zi, cuviosul părintele nostru Psoe, făcând rugăciune s-a săvârşit.

Stih: Şi în sfârşitul vieţii, Psoe cu toiegele rugăciunilor,
Bate gânditor, cumplite feţele dracilor.

Tot în această zi, aflarea celei nefăcute de mână de om şi cinstitei icoane din Camoliane, a căreia povestire i s-a scris de cel întru sfinţi, părintele nostru Grigorie episcopul Nisis.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evrei în cuptor au călcat văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, strigând: Binecuvântat eşti Doamne, Dumnezeule, în veci!

Cu poezirea înţelepciunii cuvintelor tale mărite, ai uscat revărsarea înşelăciunii, şi cu pârâul desfătării ai adăpat pe cei ce cu credinţă strigă: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Măiestriile vrăjmaşului, prin prea puternică tăria lui Dumnezeu au slăbit; şi înaintea feţei călătoriei tale apostole, munţii şi dealurile nedumnezeirii s-au sfărâmat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Iată Fecioara pe care a zis marele Isaia, prin Duhul a zămislit pe Dumnezeu în pântece şi-L naşte; căruia cântăm: Doamne Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Făcându-te gură lui Dumnezeu, ai răpit din gâtlejul omorâtorului de oameni, pe cei ce cumplit îi înghiţise, şi îi făcuse mâncare a răutăţii sale, înţelepte, şi prin baia naşterii de a doua, ai adus Domnului pe aceştia care neîncetat cântă: Noroade prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Făcându-te căruţă Cuvântului lui Dumnezeu până în sfârşit, ai zdrumicat osiile înşelăciunii şi care răutăţii, şi stâlpii şi capiştile idolilor, şi cu dumnezeiască putere din rădăcină le-ai surpat, şi ai făcut Biserici Treimii, pe cei ce strigă: Noroade prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cer cuvântător s-a arătat, care vesteşte slava cea negrăită a lui Dumnezeu, Unuia-Născut, Matia prea înţeleptul fulgerul darului, vânătorul celor rătăciţi, sfeşnicul luminoasei raze celei dumnezeieşti, tăinuitorul celor negrăite; pe acesta întru veselie cu un glas să-l lăudăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Mai presus de fire ai zămislit, şi mai presus de cuvânt ai născut pe Ziditorul firii omeneşti, pe Cel ce S-a făcut Om, şi nu S-a despărţit de Tatăl, Stăpână curată, căruia îi cântă toată făptura: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci cel Preaînalt de voie S-a pogorât până la trup, din pântece fecioresc făcându-Se om. Pentru aceea pe prea curata Născătoare de Dumnezeu, credincioşii o mărim.

Prieten te-a numit pe tine Mântuitorul, ca pe unul ce slujeai poruncilor Lui, apostole fericite, şi moştenitor al Împărăţiei Sale, la înfricoşată ziua ceea ce va să fie împreună şezător, Matia prea înţelepte, împlinirea douăsprezecimii ucenicilor.

Trecând cu vetreala Crucii marea vieţii cea turburătoare, ai ajuns către limanul odihnei, şi către dorirea cea desăvârşită, fericite, şi acum bucurându-te, stai înaintea Iubitorului de oameni, împreună cu ceata apostolilor, rugându-te pentru noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătatu-s-a limba ta înţelepte sfeşnic cu adevărat cu raze de aur, cu lumina Duhului cea strălucitoare, arzând învăţăturile celor de alt neam, şi stingând focul cel străin, şi strălucind lumina celor ce dormeau întru întunericul necunoştinţei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Tu singură între femei Mireasă a lui Dumnezeu, ai încetat blestemul celor întâi zidiţi, ca una ce ai născut cuprins în trup pe Cel nescris împrejur, şi ai înnoit hotarele firii, şi cu mijlocirea ta cea prea slăvită, ai unit cele despărţite mai-nainte.

Luminânda

Luminânda învierii: Cu ucenicii să ne suim în muntele Galileei, prin credinţă să vedem pe Hristos zicând: Că a luat putere a celor de sus şi a celor de jos; să ne învăţăm cum învaţă, a boteza toate neamurile în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi a petrece cu tăinuitorii, precum S-a făgăduit până în sfârşitul veacului.

Iuda cel prea nelegiuit cu singură alegerea minţii sale rupându-se ticălosul, din ceata cea dumnezeiască a celor doisprezece Sfinţi apostoli, prin alegerea de Dumnezeu aleasă, s-a adus în locul lui, Matia cel prea lăudat, ca un ucenic şi apostol al lui Hristos, şi ca unul ce tot pământul a strălucit, cu dogmele Sfintei Treimi. *(de două ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Cuvântule, Cela ce eşti lumină neschimbată a Tatălui luminii Celui nenăscut, întru arătată lumina Ta, astăzi în Tabor am văzut lumină pe Tatăl, lumină şi pe Duhul, care aduce la lumină toată făptura.

La Laude

Stihirile pe 6, ale praznicului 3 şi ale apostolului 3.

Stihirile praznicului, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Schimbându-Te la faţă în muntele Taborului, Mântuitorule al meu Preabunule, arătat S-a cunoscut slava Treimii.

Nor luminos întinzându-se luminat, întru Schimbarea la faţă, a spăimântat vârfurile dumnezeieştilor ucenici.

Ilie cu Moise, au stătut înaintea Ta, Cuvinte, întru Schimbarea la faţă; iar Tatăl grăind, din Cer, Te-a mărturisit

Alte **Stihiri**, ale apostolului, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Cu trestia darului, dintru adâncul deşertăciunii pe oameni i-ai tras, vrednicule de minune, supunându-te voii Învăţătorului, Matia, celui ce a luminat cu totul înţelegerea ta; şi apostol şi cinstit dumnezeiesc glăsuitor, al Dumnezeirii Lui celei neajunse, te-a arătat prea fericite.

Strălucirea Duhului ceea ce S-a pogorât spre tine în vedere de foc, şi te-a făcut fericite dumnezeiască sălăşluire, degrab gonindu-ţi întunericul nedumnezeirii, şi lumea luminând, prin strălucirea prea înţeleptelor tale cuvinte, de taine grăitorule, podoaba apostolilor, singur văzătorule al lui Hristos, fericite.

Cu fulgerele propovăduirii, pe cei ce şedeau întru întunericul închinării de idoli mărite luminându-i, i-ai arătat prin credinţă fii Stăpânului şi Dumnezeu; căruia ai râvnit; patimilor şi morţii şi slavei te-ai făcut moştenitor, ca un înţelept, ca un dumnezeiesc glăsuitor, ca un ucenic al adevărului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 2-lea*

Părăsind cele pământeşti, ai urmat lui Hristos, şi însemnându-te prin însuflarea Sfântului Duh, te-ai trimis de Dânsul la neamurile cele pierdute, ca să întorci pe oameni la lumina dumnezeieştilor cunoştinţe, apostole Matia. Şi sfârşindu-ţi nevoinţele dumnezeieştilor tale chinuri, şi ale muncilor celor de multe feluri, sufletul tău lui Hristos l-ai dat. Deci pe Acela roagă-L, prea fericite, să ne dăruiască nouă mare milă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *asemenea*

Văzut-au în Tabor, Moise şi Ilie, pe Dumnezeu, cel ce din Fecioara Doamnă S-a întrupat, spre mântuirea oamenilor.

Slavoslovia cea mare. Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

La Liturghie

Fericirile praznicului, Cântarea a 4-a pe 4, şi ale apostolului Cântarea a 6-a pe 4. Prochimenul praznicului, şi al apostolului, glasul al 8-lea: În tot pământul... Stih: Cerurile spun... Apostolul din fapte: În zilele acelea s-au întors apostolii... Aliluia, glasul 1: Mărturisi-vor cerurile minunile Tale... Evanghelia de la Luca: În vremea aceea, chemând Iisus pe cei doisprezece... Chinonicul: În tot pământul a ieşit vestirea.

Canon de rugăciune către Sfântul apostol Matia

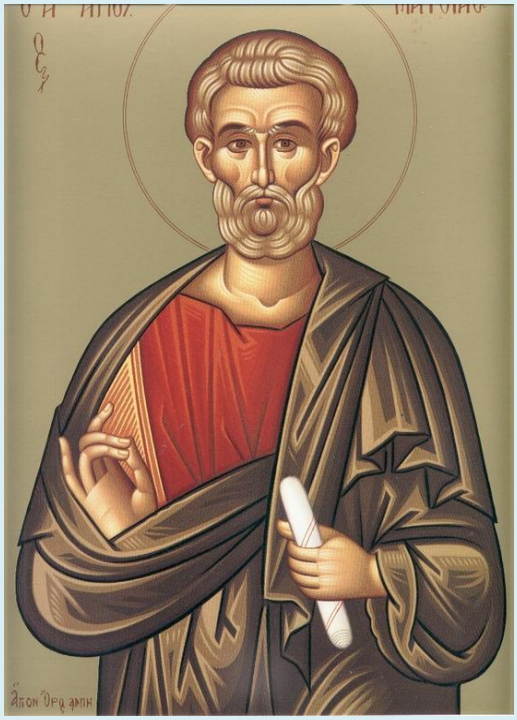

Canon de rugăciune către Sfântul apostol Matia (s.v. 9 august / s.n. 22 august)

https://www.academia.edu/43931600/Canon_de_rug%C4%83ciune_c%C4%83tre_Sf%C3%A2ntul_apostol_Matia_9_august_

https://archive.org/details/canon_20230809

https://www.slideshare.net/slideshow/canon-de-rugaciune-catre-sfantul-apostol-matia-s-v-9-august-s-n-22-august/270908200

***

Canon de rugăciune către Sfântul apostol Matia - 9 august - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=XrXKFCJtPSM

&&&

Troparul Sfântului apostol Matia, glasul al 3-lea: Sfinte apostole Matia, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.

facere a lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm Domnului, celui ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă că S-a proslăvit.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mie, celui ce cu laude cânt prăznuirea ta cea purtătoare de lumină, Sfinte apostole Matia, roagă-te ca să mi se dea din cer raza mântuirii.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fără mijlocire vorbind cu Lumina cea mare, care s-a făcut una cu noi, te-ai arătat, mare soare, apostole, vrednicule de minune.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Supunându-te legilor Stăpânului, fericite, cu mreaja limbii tale ai vânat marginile din adâncul necunoştinţei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cuvântul cel dumnezeiesc, pentru bunătate voind a Se Întrupa din pântecele tău, Maică Fecioară, mă mântuieşte pe mine, tot omul, prea curată.

Catavasie: Cruce însemnând Moise cu toiagul, Marea Roşie o a despărţit lui Israel celui ce cu piciorul o a trecut; iar de-a curmezişul lovind-o, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, înscriind deasupra nebiruita armă. Pentru aceasta, lui Hristos, Dumnezeul nostru, să-I cântăm, că S-a prea slăvit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Tăria celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti Lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împuternicindu-te, înţelepte, cu voirea cea începătoare de viaţă, ai putut răpi jafurile celui puternic şi a robi cu darul.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iubind pe Învăţătorul şi slujind voinţei Lui celei Atotfăcătoare, izbăveşte de înşelăciune pe oameni, vrednicule de minune.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe tine care împlineşti sfântă ceata ucenicilor, cea cu numărul de doisprezece, Duhul cel Atoatefăcător te-a ales pe tine, de Dumnezeu grăitorule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Avându-te pe tine ajutătoare şi folositoare, nu mă înspăimântez de năvălirile vrăjmaşilor, ci şi biruiesc cetele lor, Preacurată.

Catavasie: Toiagul spre închipuirea Tainei se primeşte, căci cu odrăslire a ales preot; iar Bisericii, celei mai înainte neroditoare, acum a înflorit Lemnul Crucii, spre putere şi spre întărire.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, Taina …

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

O Fire a Dumnezeirii, o Împărăţie şi o Domnie vestind, prea fericite, ai vânat adunările limbilor.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Adusu-te-a pe tine Domnul la marea vieţii ca pe un cal ce tulbură apele cele amare ale mulţimii de zei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu cuvântul cel dumnezeiesc ai ogorât inimile cele înţelenite şi ai făcut să strălucească dreapta credinţă şi cunoştinţa adevărului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Odorul Fecioriei şi locaşul Firii celei neîncăpute, luminează sufletul meu cel întunecat cu multe patimi.

Catavasie: Auzit-am, Doamne, Taina rânduielii Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neajunsă, şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci mă întoarce, şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Via cea Adevărată te-a întins ca pe o viţă mult roditoare pe tine, care lucrezi strugurele cel ce drege vinul cel mântuitor, pe care cei cuprinşi de necunoştinţă bându-l, fericite, au lepădat beţia înşelăciunii.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai împlinind ceata cea fericită a celor doisprezece ucenici, din care ridicându-şi călcâiul asupra lui Hristos şi lepădându-se pe sine, vânzătorul şi-a dobândit sugrumarea cea amară, grăitorule de taine, Sfinte Matia, apostole.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sare dumnezeiască ai fost pus în lume, fericite apostole; iar prin învăţăturile cele dulci ai curăţit putrejunea înşelăciunii, ai gonit bolile şi ai izgonit neputinţele sufletelor şi ale trupurilor, prea lăudate apostole Matia.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Prin prea curată naşterea ta, dumnezeiască Mireasă, de hainele cele urâte şi de omorârea cea de demult a fost dezbrăcat Adam, Fecioară şi a fost îmbrăcat cu veşmânt cu adevărat sfânt, care nicidecum nu se întinează de patimi.

Catavasie: O, de trei ori fericite Lemn, pe care s-a Răstignit Hristos, Împăratul şi Domnul. Prin care a căzut cel ce a înşelat cu lemnul, biruit fiind de Cel ce S-a pironit pe tine cu trupul, Dumnezeu, care dă pace sufletelor noastre.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor; căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndumnezeindu-te cu unirea cea dumnezeiască, te-ai făcut dumnezeu după dar şi primind de la Dumnezeu razele cele cu întâia lucrare, ai luminat pe credincioşi şi pământul de negura idolilor l-ai curăţit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Iată ţie ucenicului ţi se dă toată proorocia sfinţilor prooroci; că te-ai făcut însuţi văzător şi slujitor, Sfinte Matia, următor şi apostol al Celui ce de demult a fost vestit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Noi, credincioşii, te numim pe tine, Fecioară, sfinţire înţelegătoare şi neatinsă curăţie, sfeşnic de aur şi masă însufleţită, care ai purtat Pâinea Vieţii.

Catavasie: În pântecele fiarei celei din apă, Iona palmele întinzându-şi în chipul Crucii, mântuitoarea Patimă mai înainte o a închipuit lămurit, de unde a treia zi ieşind, a însemnat Învierea cea mai presus de lume, a lui Hristos Dumnezeu, cel ce S-a Răstignit cu trupul şi cu Învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Ca un soare cu raze luminoase, în toată lumea ieşind vestirea ta, ai luminat Biserica păgânilor cu darul, purtătorule de minuni, Sfinte Matia, apostole.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evrei în cuptor au călcat văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, strigând: Binecuvântat eşti Doamne, Dumnezeule, în veci!

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu măiestria înţelepciunii cuvintelor tale, mărite, ai uscat revărsarea înşelăciunii şi cu pârâul desfătării, ai adăpat pe cei ce cu credinţă cântă: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Măiestriile vrăjmaşului prin prea puternica tărie a lui Dumnezeu au slăbit; şi în faţa călătoriei tale, apostole, munţii şi dealurile necredinţei s-au sfărâmat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Iată Fecioara, despre care a vorbit marele Isaia, prin Duhul a zămislit pe Dumnezeu în pântece şi-L naşte. Aceluia Îi cântăm: Doamne, Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Catavasie: Nebuna poruncă a tiranului celui păgân, pe popoare le-a tulburat, suflând cu îngrozire şi cu hulă urâtă lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a înfricoşat mânia cea de fiară, nici focul cel mistuitor; ci cu Duh de rouă aducător, ce împotrivă răsufla, înăuntrul focului fiind, cântau: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-te gură lui Dumnezeu, ai răpit, înţelepte, din gâtul omorâtorului de oameni, pe cei pe care îi înghiţise şi îi făcuse mâncare a răutăţii sale; şi prin baia naşterii de a doua, i-ai adus Domnului pe aceştia care neîncetat cântă: popoare, prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-te căruţă Cuvântului lui Dumnezeu, ai sfărâmat osiile înşelăciunii şi carele răutăţii; iar stâlpii şi capiştile idolilor, cu dumnezeiască putere, din rădăcină le-ai surpat; şi ai făcut biserici Treimii pe cei ce cântă: popoare, prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Sfântul Matia prea înţeleptul s-a arătat cer cuvântător care vesteşte Slava cea negrăită a lui Dumnezeu Unul-Născut, fulger al darului, vânător al celor rătăciţi, sfeşnic al luminoasei raze dumnezeieşti, tăinuitor al celor negrăite. Pe acesta întru veselie cu un glas să-l lăudăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai presus de fire ai zămislit şi mai presus de cuvânt ai născut pe Ziditorul firii omeneşti, pe Cel ce S-a făcut Om şi nu S-a despărţit de Tatăl, Stăpână curată. Aceluia Îi cântă toată făptura: tineri, binecuvântaţi, preoţi, lăudaţi, popoare, prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Binecuvântaţi, tineri, cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul Dumnezeu Părintele; lăudaţi pe Cuvântul cel ce S-a pogorât şi focul în rouă l-a prefăcut; şi prea înălţaţi pe Duhul cel Preasfânt, care dă viaţă tuturor întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci cel Preaînalt de voie S-a pogorât până la trup, din pântece fecioresc făcându-Se om. Pentru aceea pe prea curata Născătoare de Dumnezeu, credincioşii o mărim.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prieten te-a numit pe tine Mântuitorul, ca pe unul ce slujeai poruncilor Lui, apostole fericite şi moştenitor al Împărăţiei Sale; iar la înfricoşătoarea zi ce va să fie, împreună şezător, Sfinte Matia prea înţelepte, împlinirea douăsprezecimii ucenicilor.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Trecând cu ajutorul Crucii marea vieţii cea tulbure, ai ajuns la limanul odihnei şi la dorirea cea desăvârşită, fericite. Iar acum, bucurându-te, stai înaintea Iubitorului de oameni, împreună cu ceata apostolilor, rugându-te pentru noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătatu-s-a limba ta, înţelepte, sfeşnic adevărat cu raze de aur, cu lumina Duhului cea strălucitoare arzând învăţăturile cele rele şi stingând focul cel străin şi strălucind lumină celor ce dormeau în întunericul necunoştinţei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Tu singură între femei, Mireasă a lui Dumnezeu, ai făcut să înceteze blestemul celor întâi zidiţi, ca una ce ai născut cuprins în Trup pe cel Nescris împrejur şi ai înnoit hotarele firii; iar cu mijlocirea ta cea prea mărită, ai unit cele ce mai înainte erau despărţite.

Catavasie: Rai de Taină eşti, Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, prin care lemnul Crucii, cel de viaţă purtător, în pământ a fost sădit. Pentru aceasta, acum înălţat fiind, închinându-ne lui, pe tine te mărim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Cu strălucirile cuvintelor tale cele dumnezeieşti, ai ars înşelăciunea celor vicleni şi pe credincioşi ai luminat a cânta venirea în Trup a Stăpânului tuturor şi ai râvnit patimii Lui celei dumnezeieşti. Pentru aceasta, adunându-ne, cu veselie săvârşim sfinţită pomenirea ta şi cu un glas grăim către tine: Sfinte Matia, apostole, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Sedelna prazniculuiSchimbării la faţă a Domnului, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Suindu-Te cu ucenicii în munte şi întru Slava Tatălui strălucind, împreună cu Moise, a stat înaintea Ta şi Ilie; căci Legea şi proorocii ca lui Dumnezeu slujesc Ţie, a cărui şi firească Fiinţă de Fiu Părintele mărturisind-o, Te-a numit Fiu pe Tine. Pe Acela Îl lăudăm împreună cu Tine şi cu Duhul Sfânt.

Imnografie

Condacul Sfântului apostol Matia: Ca un soare cu raze luminoase, în toată lumea ieşind vestirea ta, ai luminat biserica păgânilor cu darul, purtătorule de minuni, Sfinte Matia, apostole.

Troparul Sfântului apostol Matia: Sfinte apostole Matia, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.

(Video) Troparul Sfântului apostol Matia - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfantul-apostol-matia-tropar

Sinaxar - Sfântul apostol Matia - 9 august:
https://www.trinitas.tv/sfantul-apostol-matia-9-august/

SFINȚII ZILEI
SF. APOSTOL MATIA
SFÂNTUL APOSTOL MATIA ESTE MENȚIONAT ÎN NOUL TESTAMENT DOAR ÎN CONTEXTUL ALEGERII SALE CA ÎNLOCUITOR AL LUI IUDA.
SFÂNTUL APOSTOL MATIA
9 AUGUST

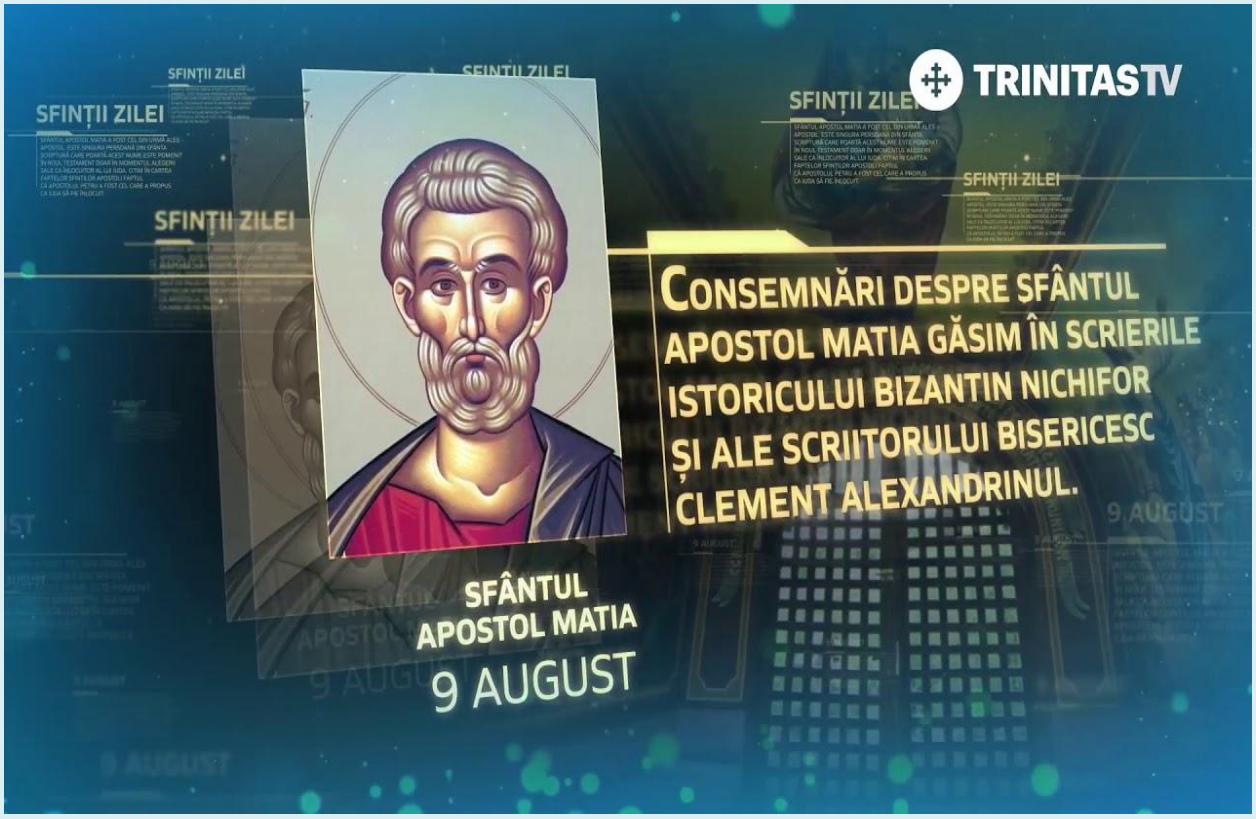
SFINȚII ZILEI
TRINITASTV
CONSEMNĂRI DESPRE SFÂNTUL APOSTOL MATIA GĂSIM ÎN SCRIERILE ISTORICULUI BIZANTIN NICHIFOR ȘI ALE SCRIITORULUI BISERICESC CLEMENT ALEXANDRINUL.
SFÂNTUL APOSTOL MATIA
9 AUGUST

Vieţile Sfinţilor - Sfântul apostol Matia

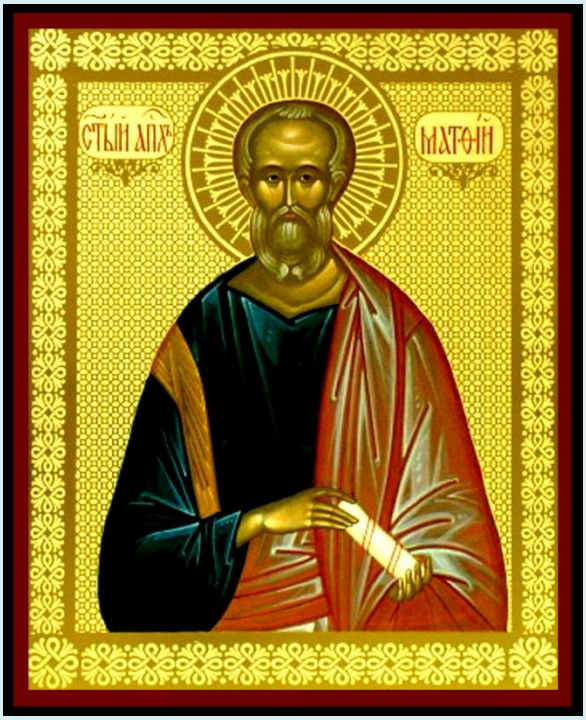

Cuvant Ortodox - Sfântul apostol Matia - 9 august:
https://www.youtube.com/watch?v=nrDgYC992k0

***

Sfântul apostol Matia era cu neamul din Betleem, din seminţia lui Iuda. El a învăţat în Ierusalim din copilărie Scripturile şi înţelegerea Legii, de la Sfântul Simeon primitorul de Dumnezeu, de care a fost povăţuit şi la toată fapta bună, trăind cu dumnezeiasca plăcere şi umblând pe căile cele drepte ale poruncilor Domnului. Iar când Domnul nostru Iisus Hristos, după 30 de ani ai naşterii Sale din Preasfânta Fecioară, a fost botezat în Iordan de Ioan, S-a arătat lumii adunând pe ucenicii Săi şi propovăduia împărăţia lui Dumnezeu, învăţând popoarele şi făcând multe semne şi minuni; atunci Matia, auzind propovăduirea şi învăţătura lui Hristos şi văzând facerile Lui de minuni, s-a rănit cu dragoste spre Dânsul şi, defăimând cele lumeşti, i-a urmat Lui cu ceilalţi ucenici şi cu poporul, îndulcindu-se de vederea feţei şi de cuvintele cele prea dulci ale lui Dumnezeu cel întrupat. Iar Domnul, Care cearcă inimile şi rărunchii, văzând osârdia aceluia şi ştiinţa cea curată, l-a ales pe el nu numai în ucenicie, dar şi în slujba apostoliei.

Mai întâi Sfântul Matia a fost unul din cei 70 de apostoli mai mici, pentru care se scrie în Evanghelie: A arătat Domnul şi pe alţi 70 şi i-a trimis pe ei câte doi înaintea feţei Sale...

Apoi, după pătimirea cea de bună voie, după Învierea şi Înălţarea la cer a Domnului nostru Iisus Hristos, Matia a fost numărat cu cei 12 Sfinţi apostoli mai mari, în locul lui Iuda, care căzuse, căci ceata de 12 fiind neîmplinită, Sfântul Petru, cel mai mare dintre apostoli, stând în mijlocul bisericii, a ţinut cuvânt despre aceasta, că se cuvine a se împlini locul lui Iuda, care a căzut şi a pierit, ca să fie întreagă şi neschimbată ceata de 12 mai mari apostoli, mai întâi aleşi ai Domnului. Şi au pus pe doi: pe Sfântul Iosif, care se numea Varsava, şi pe acest Sfânt Matia. Şi, rugându-se, au zis: „Tu, Doamne, ştiutorul tuturor inimilor, arată pe unul care l-ai ales dintre aceşti doi, ca să ia soarta slujbei acesteia şi a apostoliei, din care a căzut Iuda". Apoi, trăgând la sorţi, sorţul a căzut pe Matia şi a fost numărat între cei doisprezece apostoli, iar alegerea a fost întărită de Domnul prin trimiterea Sfântului Duh în limbi de foc, Care a şezut şi pe Sfântul Matia, precum a stat şi pe ceilalţi sfinţi apostoli, dându-i lui dar asemenea.

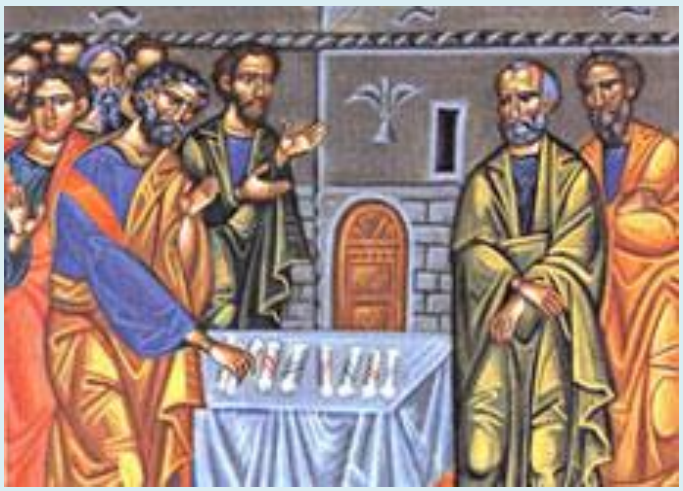

Iar după primirea Sfântului Duh, apostolii primind sorţii în care parte să meargă fiecare dintre dânşii spre propovăduirea lui Hristos, Sfântului Matia i-a căzut sorţul să meargă în Iudeea, ca acolo să propovăduiască pe Hristos Dumnezeu. Şi s-a ostenit într-însa, cercetând cetăţile şi satele şi binevestind mântuirea lumii. Dar nu numai în Iudeea a purtat numele lui Hristos, ci şi între neamuri, pentru că se povesteşte despre dânsul, că ***şi în Etiopia a propovăduit cuvântul.*** Acolo a suferit multe chinuri, fiind târât, bătut, spânzurat la chinuire, strujit cu fiare pe coaste şi ars cu foc pe dedesubt; dar, întărindu-l pe el Hristos, toate chinurile acelea le-a primit cu bucurie şi le-a răbdat vitejeşte.

Încă se povesteşte despre Sfântul Matia că s-a ostenit şi în Macedonia cu bună vestire a lui Hristos, unde păgânii elini, prinzându-l şi vrând să ispitească puterea credinţei propovăduite de dânsul, i-au dat să bea o băutură otrăvitoare, care pierdea vederea ochilor, căci dacă cineva gusta dintr-însa, îndată rămânea orb. Dar sfântul apostol, bând otrava aceea în numele lui Hristos, a rămas nevătămat; încă şi pe cei orbiţi de acea otravă - mai mult de 250 de oameni - punându-şi mâinile pe dânşii şi chemând numele lui Hristos, i-a tămăduit.

Acest lucru nesuferindu-l diavolul să-l vadă, s-a arătat necredincioşilor în chip de copil mic, poruncindu-le să-l ucidă pe Matia, pentru că strică cinstea lor cea drăcească. Dar când aceia voiau să-l prindă pe apostol, el umbla prin mijlocul lor nevăzut de dânşii; şi, căutându-l ei trei zile, nu l-au găsit. Apoi sfântul arătându-se lor de bunăvoie, s-a dat în mâinile lor, iar ei legându-l l-au închis în temniţă, unde, arătându-i-se diavolul cu mânie, scrâşnea din dinţi asupra lui.

Dar în noaptea următoare, Domnul stând înaintea lui în lumină mare, l-a întărit pe el şi dezlegându-l din legături, a deschis uşile temniţei şi l-a lăsat liber. Deci, făcându-se ziua, sfântul apostol iarăşi s-a arătat în mijlocul poporului şi propovăduia pe Hristos cu îndrăzneală.

Iar când oarecare oameni împietriţi cu inimile nu numai că nu credeau propovăduirea lui, dar se şi mâniau împotriva lui şi voiau să pună mâinile lor ucigaşe pe dânsul, îndată deschizându-se pământul, i-a înghiţit, iar cei rămaşi, temându-se, s-au întors la Hristos şi s-au botezat.

După aceasta, apostolul lui Hristos s-a întors iarăşi în Iudeea, la sorţul său şi propovăduind cuvântul lui Dumnezeu, pe mulţi din fiii lui Israel îi întorcea la Hristos Domnul, încredinţându-i pe ei prin semne şi minuni, pentru că pe cei orbi îi lumina, pe cei leproşi îi curăţa, pe diavolii din oameni îi izgonea cu numele lui Hristos; şchiopilor le dădea umblare; surzilor, auzire, şi pe cei ce mureau îi întorcea la viaţă. Drept aceea, pe Moise îl numea că este sfânt şi Legea lui cea dată de Dumnezeu pe lespezi le poruncea să o păzească şi-i învăţa să creadă în Hristos, în Cel închipuit mai înainte de însuşi Moise prin semne şi prin profeţi, şi întru Cel mai înainte vestit de cuvintele proorocilor, pe Care L-a trimis Dumnezeu Tatăl spre mântuirea lumii şi Care S-a întrupat din Preacurata şi Preanevinovata Fecioară. Şi le tâlcuia lor Sfântul Matia toate cele vestite de prooroci pentru Hristos, că acum s-au împlinit în Mesia Care a venit.

În vremea aceea, Anan era cel dintâi arhiereu printre iudei, urâtor şi hulitor al numelui lui Iisus Hristos şi prigonitor al credincioşilor, cu a cărui poruncă şi

Sfântul Iacov, ruda Domnului, a fost aruncat de pe aripa templului şi a fost ucis. Şi trecând Sfântul Matia prin părţile Galileei, intra prin adunările evreieşti şi propovăduia pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu, iar evreii cei orbiţi de necredinţă şi de răutate, pornindu-se spre mânie, l-au prins şi l-au dus în Ierusalim la arhiereul Anan.

Iar arhiereul, strângând adunare evreiască vicleană şi punându-l înaintea lor pe apostolul lui Hristos, a început a zice către ai săi: „Ştie adunarea aceasta şi toată lumea în câtă ocară a venit neamul nostru, nu din vreo vină a noastră, ci cu răzvrătirea unora, care au ieşit de la noi, şi cu lăcomia ighemonilor romani, sau mai bine zis cu tirania. Nevrednici sunt de pomenire cei ce ne-au adus nouă eresurile, cu care atâtea mii de oameni s-au înşelat. Ştiţi singuri câţi au fost ucişi de ostaşii romani şi au pierit înşelătorii şi cei înşelaţi, însă nu fără de mare defăimare a neamului nostru.

Unii ca aceştia au fost începătorii de eresuri: Iuda galileeanul şi Teuda vrăjitorul, care pierind, a pierit şi pomenirea lor. Dar mai mare începător de eresuri decât toţi s-a sculat Iisus Nazarineanul, Care propovăduindu-se pe sine că este Dumnezeu şi Fiul lui Dumnezeu, a uimit ochii multora cu semnele Sale şi cu minunile Sale făcute cu farmece, şi inimile lor le-a tras în urma sa, defăimând păzirea Legii; dar a luat judecata după legea pe care o hulea. Dar ce zic? Ştim că de la Însuşi Dumnezeu este dată Legea lui Moise şi este păzită de patriarhi şi prooroci, cărora le-a dat să facă şi minuni, precum Iisus nu putea să facă.

Cine nu ştie că Moise a vorbit cu Dumnezeu ca şi cu un om? Cine nu ştie că Ilie a fost luat la cer cu căruţa de foc? Cine nu a auzit că mortul, fiind aruncat pe oasele cele moarte ale lui Elisei, a înviat? Şi alţi sfinţi ai lui Dumnezeu câte minuni au făcut? Dar nici unul dintre ei n-a îndrăznit a-şi alătura cinstea dumnezeiască sau să scornească lege nouă, precum a îndrăznit Iisus. Proorocii au grăit cu smerit chip şi glas, fiind învăţaţi de Duhul Sfânt; iar El de la Sine spunea cuvinte mândre şi ajunsese până la atâta îndrăzneală, încât şi pe boieri şi pe arhierei îi ocăra cu cuvinte necinstite, iar pe cărturari şi pe farisei îi numea făţarnici. Deci care din prooroci a îndrăznit a spune aşa? Dar după mândria Sa, Şi-a găsit sfârşit vrednic, luându-Şi plată după faptele Sale! O, de ar fi pierit pomenirea Lui odată cu Dânsul, şi de ar fi murit învăţătura Lui odată cu El, ca să nu fi fost nimeni să o învie! Iar aceasta, o, de câtă durere ne este nouă, că Templul lui Dumnezeu, Sfânta Cetate şi legile părinteşti se află sub jugul romanilor şi nu este nimeni care să-i fie milă, nimeni care să ne împărtăşească durerea, nimeni care să ne scoată!

Suntem traşi la judecată fără de vină şi răbdăm. Ne îmbulzesc şi ne învoim. Ne răpesc şi tăcem. Iar mai vârtos galileenii ne dau pe noi în mâinile romanilor, când

sângele lui Hristos, ca al unui om nevinovat, nu se ruşinează a-l aduce asupra noastră şi al neamului nostru. Deci se cade ca acei galileeni - nefiind mulţi - să piară, decât să se dea pierzării de romani acest loc sfânt şi tot neamul nostru; pentru că dintre două răutăţi - de nu se poate scăpa de amândouă - pe una suferită mai uşor este de nevoie a o alege. De aceea şi acest ucenic al lui Hristos ce stă înaintea noastră este vrednic de moarte; însă mai întâi singur de la sine să socotească, căci nu-i oprim lui vremea spre a se gândi, nici nu-i dorim pierzarea, ci îndreptarea lui. Deci din două să-şi aleagă una: sau să urmeze Legii celei date de Dumnezeu prin Moise şi să fie viu, sau să se numească creştin şi să moară!"

Iar Sfântul Matia, ridicându-şi mâinile în sus, a zis: „Bărbaţi fraţi, pentru acea pricină pe care voi o aruncaţi asupra mea, nu este de trebuinţă a grăi multe, căci pentru mine a fi creştin nu este vină, ci slavă, pentru că Însuşi Domnul zice în proorocie: În zilele cele de apoi, întru cei ce-Mi slujesc Mie se va numi nume nou.“

Arhiereul Anan a zis: „Cum nu este vină a avea Legea cea sfântă întru nimic, a nu-L cinsti pe Dumnezeu, ci a lua aminte la basmele cele cu farmece şi deşarte?"

Sfântul a răspuns: „De veţi asculta cuvintele mele, vă voi arăta că cele propovăduite de noi nu sunt basme şi farmece, ci sfântul adevăr, mărturisit de la început prin lege".

Iar arhiereul învoindu-se să audă, Sfântul Matia şi-a deschis gura sa şi a început a le spune cele mai înainte închipuite şi vestite despre Iisus Hristos, din cărţile Legii Vechi, cum Dumnezeu a făgăduit strămoşilor - lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacov - ca din seminţia lor să ridice pe un bărbat ca acesta, Care avea să binecuvânteze toate seminţiile, pentru care şi David a mărturisit: Se vor binecuvânta întru El toate seminţiile pământului şi toate neamurile îl vor ferici pe El. Şi cum rugul mai înainte nearzând închipuia întruparea Lui cea din Curata Fecioară, pentru care şi Isaia a proorocit: Iată Fecioara în pântece va zămisli şi va naşte Fiu, pe Cel numit Emanuil, care se tâlcuieşte: „Cu noi este Dumnezeu". Iar Moise mai luminat a zis mai înainte: Prooroc va ridica vouă Domnul dintre fraţii voştri, ca şi pe mine, pe Acela să-L ascultaţi întru toate cele ce va zice vouă. Şi iarăşi patima Lui cea de voie, acelaşi Moise a închipuit-o mai înainte prin şarpele cel înălţat pe lemn în pustie. Iar Isaia mai înainte a proorocit: ca o oaie s-a adus spre înjunghiere. Şi iarăşi: Şi cu cei fără de lege s-a socotit. Iar chip al învierii Lui celei de-a treia zi a fost Iona, care a ieşit nevătămat din pântecele chitului".

Nişte cuvinte ca acestea cu arătări minunate Sfântul Matia tâlcuindu-le despre Iisus Hristos din cărţile lor evreieşti, arhiereul Anan n-a suferit, ci, umplându-se de mare mânie, a zis cu iuţime către dânsul: „Oare aşa îndrăzneşti spre stricarea Legii? Oare nu ştii Scriptura, care zice: Iar de se va scula întru tine prooroc sau văzător de visuri şi-ţi va da ţie semn sau minune, şi va veni semnul sau minunea care a zis către tine: Să mergem să slujim la alţi zei, pe care nu-i ştiţi..., proorocul acela sau văzătorul de visuri să moară?"

Sfântul Matia a răspuns: „Acela, de care ne este nouă cuvântul, nu este numai prooroc, ci şi Domnul proorocilor, este Dumnezeu şi Fiul lui Dumnezeu, a cărui dumnezeire se arată prin semne adevărate şi pentru aceea am crezut în El, şi nădăjduiesc că întru mărturisirea preasfântului Său nume voi rămâne neclintit".

Arhiereul a zis: „Dacă ţi se va da ţie vreme să te gândeşti, te vei pocăi oare?"

Sfântul a răspuns: „Să nu-mi fie mie să mă depărtez de adevărul pe care l-am aflat o dată. Pe Iisus Nazarineanul cel lepădat de voi şi dat la moarte, Îl cred cu inima şi-L mărturisesc cu gura, că este adevărat Fiul lui Dumnezeu, de asemenea cu Tatăl, de o fire cu Acela şi mai înainte de veci; şi zic că sunt rob al lui Hristos!"

Atunci arhiereul, astupându-şi urechile şi scrâşnind din dinţi, a început a striga cu mânie: „Huleşte, huleşte...". Apoi a adăugat: „Să asculte Legea". Şi îndată s-a deschis o carte a Legii şi s-a citit la locul unde era scris: Omul care va blestema pe Dumnezeul său, va lua păcat; iar cel ce va huli numele Domnului, cu moarte să moară. Cu pietre să-l ucidă toată adunarea lui Israel. Să nu-l cruţe pe el ochiul vostru, ca să scoateţi răutatea din Israel.

Citindu-se aceste cuvinte în cartea aceea, arhiereul a zis către apostolul lui Hristos: „Gura ta asupra ta a grăit, fie sângele tău asupra capului tău". Zicând acestea arhiereul, a osândit la moarte pe apostolul lui Hristos, ca să fie ucis cu pietre.

Deci, luând pe Sfântul Matia, au mers la locul care se zicea Betlaschila - adică casa celor ucişi cu pietre - şi sfântul a zis către iudeii care îl duceau: ***„Făţarnicilor, bine a proorocit David despre voi: Vâna-vor asupra sufletului dreptului şi sânge nevinovat vor osândi. Şi Iezechiel zice: Omorâţi sufletele cărora nu li se cădea să moară".***

Sfântul zicând acestea, doi martori, după rânduiala Legii, şi-au pus mâinile pe capul său şi au mărturisit că a hulit pe Dumnezeu, pe Moise şi Legea. Şi aceia au aruncat primii asupra lui cu pietre.

Iar sfântul i-a rugat pe dânşii ca acele pietre aruncate întâi de dânşii să le îngroape cu dânsul, întru mărturia patimii lui celei pentru Hristos.
Deci au început şi ceilalţi a arunca pietre asupra lui şi a-l ucide; iar el, ridicându-şi mâinile spre cer, şi-a dat sufletul său.

Iar nelegiuiţii aceia au adăugat şi altă muncire, căci mucenicul fiind mort, i-au tăiat şi capul cu securea, după obiceiul romanilor. Acest lucru a fost făcut spre plăcerea romanilor, ca şi cum acel propovăduitor al lui Hristos ar fi fost potrivnic cezarului.

Astfel Sfântul apostol Matia, nevoindu-se cu nevoinţa bună, şi-a sfârşit alergarea sa la aproximativ 63 de ani. Iar credincioşii, luând apostolescul trup, l-au îngropat cu cinste, slăvind pe Domnul nostru Iisus Hristos, Căruia împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, se cuvine cinstea şi slava, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfântul apostol Matia - drumul spre sfințenie

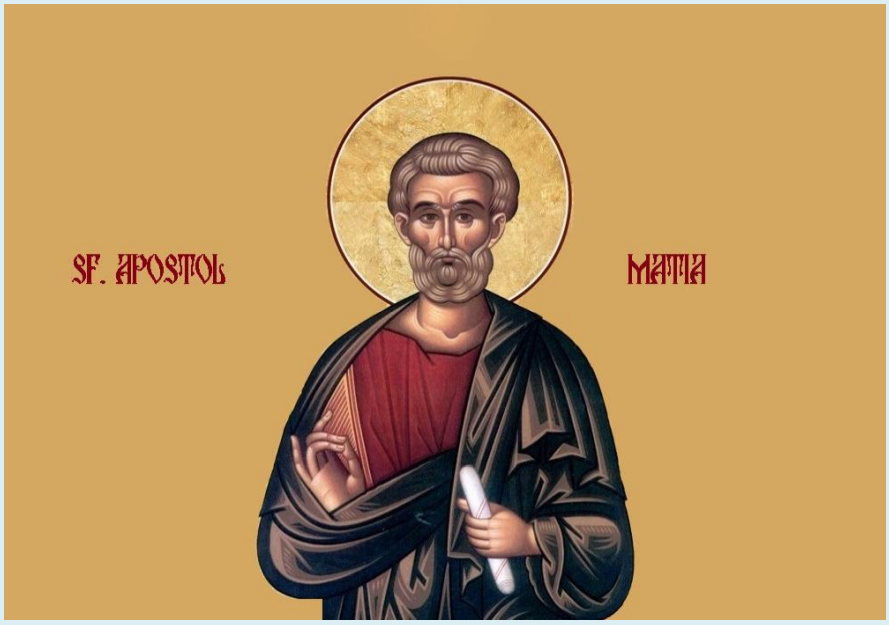

Făcând parte mai întâi dintre cei 70 de apostoli, iar apoi dintre cei 12 Sfinți apostoli, Sfântul Matia L-a propovăduit pe Hristos și a murit ucis cu pietre, pentru numele Lui.

***

Născut în Betleem și educat la Ierusalim, Sfântul Matia a devenit ucenic al Domnului după ce Acesta a primit Sfântul Botez. Făcând parte mai întâi dintre cei 70 de apostoli mai mici, a fost numit apoi între cei 12 Sfinți apostoli, în locul lui Iuda.

Iar după Pogorârea Sfântului Duh, primind sorții în care parte să meargă pentru propovăduire, Sfântul Matia a mers în Iudeea, Etiopia și Macedonia, pătimind aspru pentru cuvântul Domnului.

Târât, bătut, spânzurat și schinghiuit, le-a răbdat pe toate cu bucurie și mulțumire, căci iubirea de Dumnezeu le întrecea pe toate. Și dându-i-se să bea o otravă care orbea, Sfântul Matia nu doar că a rămas nevătămat, ci a și tămăduit 250 de oameni, punându-și mâinile peste ei.

Și umblând trei zile nevăzut în mijlocul necredincioșilor, Sfântul Matia s-a arătat apoi de bunăvoie și a fost imediat întemnițat, dar Domnul l-a eliberat în chip minunat, pe cei necredincioși și care căutau să îl ucidă înghițindu-i pământul.

Acuzat de hulă de către iudei, Sfântul Matia a murit ucis cu pietre și fiindu-i tăiat capul cu securea.

Sinaxar - Pomenirea Sfântului apostol Matia

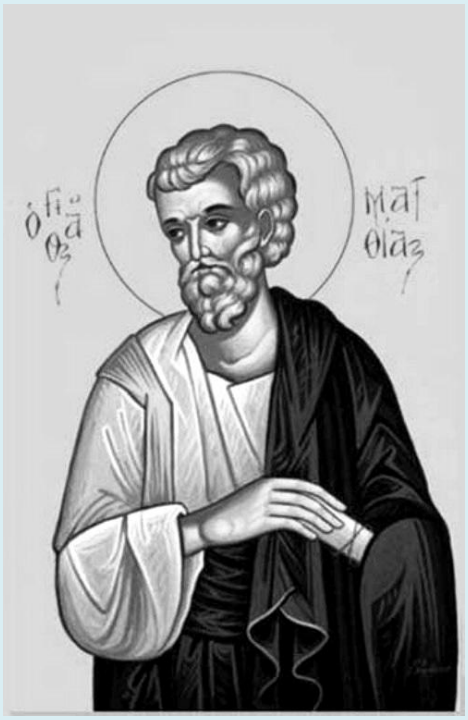

În această lună (august), în ziua a nouă, pomenirea Sfântului apostol Matia.

Acesta a fost unul din cei 70, care s-a numărat cu numărul celor 12 Sfinţi apostoli, în locul lui Iuda iscarioteanul.

El a propovăduit Evanghelia în Etiopia cea din afară şi fiind chinuit acolo în diferite chipuri, şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor zece mucenici, care au mărturisit pentru sfânta icoană a Mântuitorului şi Dumnezeului nostru Iisus Hristos, cea din poarta de aramă, şi anume: Iulian, Marchian, Ioan, Iacov, Alexie, Dimitrie, Fotie, Petru, Leontie şi Maria Patrichia.

Aceşti sfinţi au trăit în zilele sălbăticitului Leon, care nu suferea sfintele icoane şi le ardea. Pentru aceea s-a apucat el să pogoare şi cinstită icoana a Domnului şi Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, care se afla la poarta de aramă. Şi au făcut scări şi au pus lemne lungi, şi s-au suit pe scări, vrând să o pogoare.

Atunci vitejii aceştia apucând de scară şi trăgând-o la dânşii, au surpat cu capul în jos pe cel urcat pe ea de l-au dat morţii, şi au anatematizat şi au blestemat pe împărat.

Împăratul dacă a aflat de aceasta, s-a umplut de mânie şi a poruncit să se taie capetele tuturor celor ce s-au aflat de faţă acolo, al căror număr numai Domnul îl ştie, fiindcă era mulţime multă de popor.

Iar pe aceşti nouă Sfinţi mucenici bătându-i cu toiege îi bagă în temniţă, poruncind să le dea pe fiecare zi câte cinci sute de lovituri. Şi aşa au răbdat cu bărbăţie fericiţii opt luni. Şi dacă a văzut tiranul că li se sfârşea viaţa, a poruncit să fie mai întâi chinuiţi şi să li se taie capetele lor şi Sfintei Maria Patrichia, şi să fie aruncaţi în mare.

Tot în această zi, pomenirea pătimirii Sfântului mucenic Antonin.

Acest sfânt era din Alexandria şi, fiind prins de ighemon, a fost spânzurat şi sfâşiat şi apoi fiind aruncat în cuptor cu foc, şi-a dat sufletul la Dumnezeu, împodobindu-se cu cununa mucenicească.

Tot în această zi, pomenirea cuviosului Părintelui nostru Psoe, care, făcând rugă-ciune, s-a săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea aflării icoanei celei nefăcute de mână de om şi cinstite din Camoliane, a cărei povestire s-a scris de cel între sfinţi Părintele nostru Grigorie, episcopul Nissei.

Tot în această zi, pomenirea cuviosului Gherman din Alaska.

Sfântul Gherman din Alaska a fost un călugăr ortodox rus din Mănăstirea Valaam din Rusia care, împreună cu alţi 8 călugări, în anul 1793, a călătorit în Insulele Aleutine şi pentru a duce mesajul Evangheliei indigenilor aleutini şi eschimoşi din acele zone. Ca parte a colonizării ruse a Americii, ruşii călătoreau şi neguţătoreau în acele zone încă din 1740.

El a construit o şcoală pentru aleutini şi, adesea, i-a apărat în faţa nedreptăţilor şi abuzurilor comercianţilor ruşi. Le-a devenit cunoscut sub numele de Apa, care înseamnă "bunic".

El şi-a petrecut majoritatea vieţii ca singurul locuitor al Insulei Spruce, o insuliţă împădurită de lângă Insula Kodiak.

În 1970, el a devenit primul sfânt care a fost canonizat de către Biserica Ortodoxă din America.

În acelaşi timp a avut loc ceremonia similară, dar în altă parte, a Bisericii Ortodoxe Ruse din Afara Rusiei. Sfântul Gherman este prăznuit de Biserica Ortodoxă în 9 august (data proslăvirii) şi în 13 decembrie (data adormirii).

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul apostol Matia

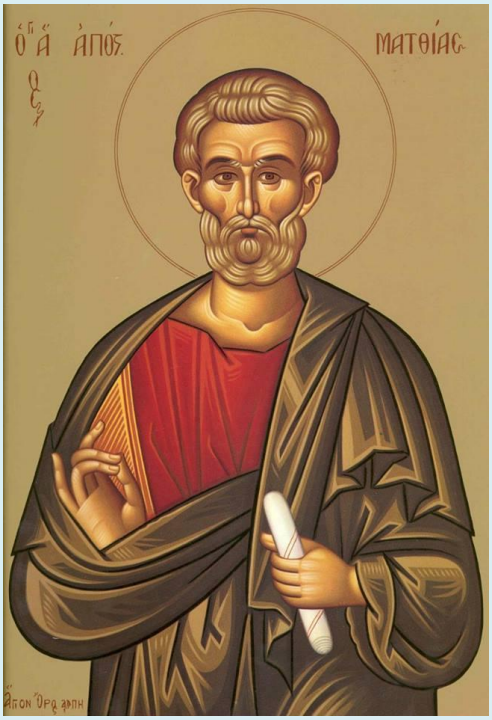

Sfântul apostol Matia era unul dintre cei 70 de apostoli ai Domnului Hristos, care s-a numărat apoi cu cei 12 Sfinţi apostoli, în locul lui Iuda Iscarioteanul (Fapte 1, 26).

După Învierea şi Înălţarea la cer a Domnului, ceata celor 12 apostoli fiind neîmplinită, Sfântul apostol Petru, cel mai în vârstă dintre apostoli, a luat cuvântul, spunând că se cuvine a se împlini locul lui Iuda care Îl trădase pe Mântuitorul.

Deci, au pus înainte pe doi: pe Iosif, numit Barsaba, zis şi Iustus, şi pe Matia (Fapte 1, 24-26), şi rugându-se au tras sorţii, iar aceştia au căzut pe Matia. Această alegere s-a întărit curând prin trimiterea asupra lui a Duhului Sfânt în chip de limbi de foc, precum a stat şi peste ceilalţi Sfinţi apostoli.

Despre viaţa Sfântului apostol Matia nu ştim decât că şi-a închinat-o propovăduirii Evangheliei.

După o veche tradiţie a Bisericii, el a predicat cuvântul Domnului în Etiopia, unde, fiind cumplit chinuit de păgâni, a fost ucis apoi cu pietre, dându-şi astfel sufletul în mâinile lui Hristos.

Sfintele sale moaşte se păstrează astăzi la Trier, în Germania.

Sorin Ioniţe - Calendar Ortodox - Sfântul apostol Matia; Sfinţii 10 mucenici care au pătimit pentru icoana lui Hristos

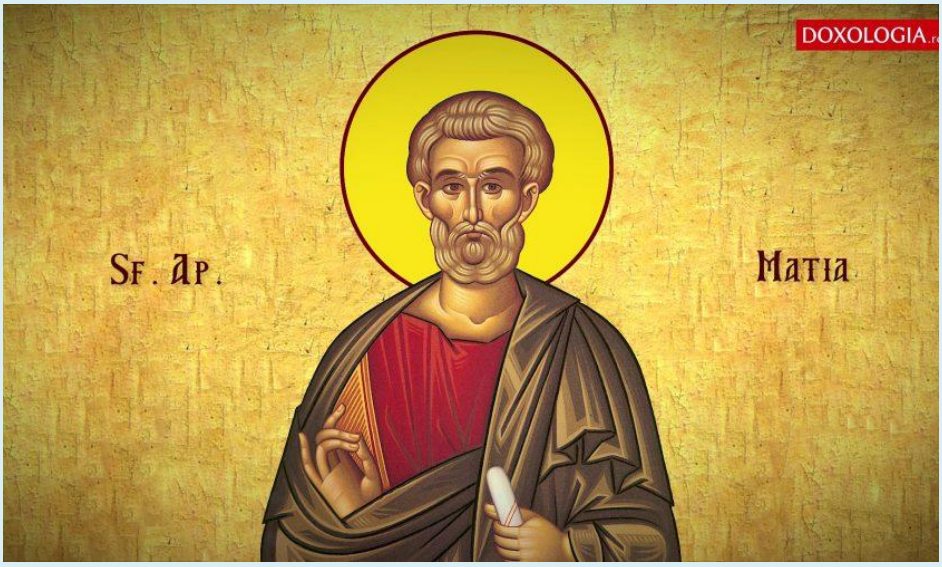

Sfântul apostol Matia

Sfântul apostol Matia s-a născut în Betleem și era din seminția lui Iuda. S-a deprins din copilărie cu învățătura Sfintelor Scripturi și cunoașterea legii, având îndrumător pe sfântul, dreptul și bătrânul Simeon, purtătorul de Dumnezeu. Ascultând cuvântul Mântuitorului Iisus Hristos, a lăsat toate și L-a urmat împreună cu ceilalți ucenici.Pentru aceasta s-a învrednicit a fi ales între cei șaptezeci de apostoli.

Faptele Apostolilor arată cum după Înălțarea la Cer a Mântuitorului, Sfinții apostoli s-au întors de la muntele Eleon la Ierusalim și au ales doi bărbați, pe Iosif, numit Varsava sau Just și pe Matia.

Sfinții apostoli s-au rugat zicând: ***Tu, Doamne, Care cunoști inimile tuturor, arată pe care din aceștia doi l-ai ales ca să ia locul acestei slujiri și al apostoliei din care Iuda a căzut, ca să meargă în locul lui. Și au tras sorți, și sorții au căzut pe Matia, și s-a socotit împreună cu cei unsprezece apostoli (F. Ap. 1, 12-26).***

La Pogorârea Duhului Sfânt era și Matia de față. El a predicat Evanghelia Mântuitorului în Iudeea și Ierusalim. Din Ierusalim a mers în Antiohia, Capadocia și Sinope.

Tradiția spune că Sfântul apostol Matia a predicat în Etiopia și în Macedonia. Apostolul Matia a săvârșit multe minuni vindecând numeroși bolnavi, printre care

și unii oameni cărora li se dăduse otravă. Pentru aceasta a fost întemnițat. A doua zi de dimineață a fost găsit în mijlocul poporului propovăduind.

Reîntorcându-se în Iudeea a fost prins iarăși și adus în fața arhiereului Ana. Față de acesta a mărturisit credința în Hristos, motiv pentru care arhiereul l-a condamnat la moarte prin ucidere cu pietre. Majoritatea istoricilor susțin că Sfântul apostol Matia a fost crucificat în Colchis (Georgia), în anul 63.

***

Tot astăzi, Biserica face pomenirea Sfinților zece mucenici care au mărturisit pentru sfânta icoană a Mântuitorului din Poarta de Aramă: Iulian, Marchian, Ioan, Iacov, Alexie, Dimitrie, Fotie, Petru, Leontie și Maria Patrichia; a pătimirii Sfântului mucenic Antonin.

Proloagele din 9 august

Luna august în 9 zile: pomenirea Sfântului apostol Matia (†63)

Acesta a fost unul din cei şaptezeci de apostoli ai Domnului Hristos, care s-a numărat cu cei unsprezece Sfinţi apostoli, în locul lui Iuda Iscarioteanul.

Lucrul s-a făcut astfel: după patima cea de bunăvoie şi după Învierea şi Înălţarea la cer a Domnului nostru Iisus Hristos, ceata celor doisprezece, fiind neîmplinită, Sfântul Petru, cel mai în vârstă dintre apostoli, stând în mijlocul Bisericii, a ţinut cuvânt despre aceasta, că se cuvine adică, a se împlini locul lui Iuda, care a căzut şi a pierit, încât ceata cea de doisprezece apostoli să rămână întreagă şi neschimbată, ca martorii cei aleşi ai lui Hristos, de la Botezul Domnului, până la Învierea lui din morţi.

Deci, au pus înainte pe doi: pe Iosif, numit şi Varsava şi pe Matia. Şi, rugându-se, au tras sorţii şi aceştia au căzut pe Matia şi a fost numărat cu cei unsprezece apostoli.

Această alegere s-a întărit curând, prin trimiterea asupra lui a Duhului Sfânt, în chip de limbi de foc, precum a stat şi peste ceilalţi Sfinţi apostoli.

Despre viaţa Sfântului apostol Matia nu ştim aproape nimic, decât că şi-a închinat-o propovăduirii Evangheliei.

După o veche tradiţie a Bisericii, el a predicat cuvântul Domnului în Etiopia, unde, fiind cumplit chinuit de păgâni, a fost ucis cu pietre şi aşa şi-a dat sufletul lui Dumnezeu.

Întru această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici: Iulian, Marcian, şi a celorlalţi care au pătimit cu dânşii, pentru Sfintele icoane (sec.VIII)

Luând sceptrul stăpânirii greceşti, împăratul Leon, cel cu nume de fiară, care se mai numea şi Conon şi era de neam isaurian, a ridicat prigonire împotriva Bisericii lui Dumnezeu, scornind o nouă erezie. Că socotea, adică, Sfintele icoane, drept idoli, iar pe cei ce se închinau lor cu credinţă, îi numea închinători la idoli. Deci, a poruncit ca pretutindeni să se lepede Sfintele icoane din Bisericile lui Dumnezeu, din toate casele şi locuinţele omeneşti, să le sfarme şi să le dea foc, sau să le arunce în apă. Iar pe cei care nu se învoiau cu păgânătatea lui, pe unii îi trimetea în surghiun îndepărtat, iar, pe alţii, îi chinuia şi îi ucidea în multe feluri.

Astfel, la început, prea sfinţitul Ghermano, patriarhul Constantinopolului, care i se împotrivea, a fost izgonit de pe scaun, cu necinste şi cu bătăi, iar, în locul lui, a ridicat pe un oarecare Anastasie, eretic, de un gând cu împăratul. Întru acea vreme, mulţi dreptcredincioşi, stând împotriva ereziei, se făceau mucenici, precum au fost şi aceşti Sfinţi, pe care îi pomenim astăzi.

În Constantinopol, era o poartă ce se numea "Poarta de aramă", zidită în zilele marelui Constantin. Deasupra acelei porţi, era chipul Mântuitorului, de aramă, stând de mulţi ani acolo. Pe acest chip, împăratul şi patriarhul porunciseră să-l dea jos.

Deci, rău credincioşii au pus o scară, pe care s-a suit un ostaş, ca să împlinească porunca. Şi s-a adunat mulţime mare de credincioşi care apucând scara, au aruncat-o jos.

Aflând de împotrivirea credincioşilor, împăratul a scos oştirea pe uliţele cetăţii şi a omorât mulţi dreptcredincioşi, bărbaţi şi femei, tineri şi bătrâni, al căror nume numai Dumnezeu îl ştie.

Pe cei care erau socotiţi căpetenii ai răzvrătirii, i-au prins vii. Aceştia au fost: Iulian, Marcian, Ioan, Alexie, Dimitrie, Foca, Petru şi Leon. Luându-i, slujitorii împăratului i-au bătut fără cruţare şi i-au aruncat în temniţă, de unde îi scoteau în fiecare zi şi le dădeau câte cinci sute de lovituri, vreme de optzeci de zile. Îndurând ei cu vitejie toate aceste chinuri şi văzând împăratul că mulţi creştini sporesc în credinţa lor, a dat poruncă de i-a scos în uliţele cetăţii şi i-a ucis.

Odată cu ei a fost tăiată şi una din femeile cele slăvite, anume Maria Patricia, pentru dreptcredincioasa cinstire a icoanelor, iar trupul ei a fost aruncat în adâncul mării.

Tot atunci a fost prinsă şi cuvioasa Teodosia, monahia, ca una ce se afla în aceeaşi pricină, şi a luat cununa mucenicească şi se cinsteşte pomenirea ei la 29 de zile, ale lunii lui mai.

Şi toţi, cei ce au pătimit pentru cinstita icoană a Mântuitorului, stau împreună, înaintea Stăpânului Hristos Dumnezeu, Căruia Se cuvine slavă în veci ! Amin.

Întru această zi, cuvânt al Sfântului Vasilie cel mare, despre împlinirea poruncilor

Cel ce primind zece talanţi, va ţine unul sau doi, dar pe ceilalţi îi leapădă, nu se dovedeşte a avea dreaptă înţelegere, ca unul ce dă înapoi pe cei mai mulţi talanţi; şi, chiar mai puţin talanţi de ar lepăda, tot greşeşte. Ba, se osândeşte chiar şi acela căruia i s-a încredinţat de cineva, chiar un singur talant şi îl dă înapoi, deplin şi întreg, precum îl luase; deci, se osândeşte, pentru lipsa de câştig cu talantul dat.

Căci, cel ce a cinstit pe tatăl său, zece ani, iar, pe urmă îl loveşte, pe el, numai o dată, acela nu se numără, nici nu se cinsteşte, ca un recunoscător, ci se osândeşte, ca un ucigător de tată.

"Mergând, dar", a zis Domnul, ***"învăţaţi toate neamurile, spunându-le lor nu ca pe unele să le păzească, iar de altele să nu se îngrijească, ci să păzească toate câte v-am poruncit vouă"*** şi apostolul scrie: ***"Nedând nici o sminteală întru nimic, ca să nu fie slujirea voastră defăimată, ci în toate înfăţişându-ne pe noi înşine, ca slujitori ai lui Dumnezeu." (II Cor. 6, 3-4).***

Pentru că, dacă nu toate ne-ar fi fost de folos, spre cunoştinţa mântuirii, apoi, nu s-ar fi scris toate poruncile, nici nu ne-ar fi spus că este nevoie să se păzească toate. Ce folos îmi este mie din isprăvi, atâta vreme cât, de voi numi nebun pe un frate, mă fac vinovat de gheenă? Ce folos îmi este a fi slobod de multe patimi, dar numai de una aş fi ţinut în robie? Fiindcă, cel ce face păcatul, rob este păcatului.

Iar, de ar zice cineva: Oare, mulţimea creştinilor, care nu păzesc toate poruncile, nu au nici un folos din păzirea numai a unora? La aceasta, bine este să pomenim pe fericitul Petru, care, după atât de multe fapte dumenzeieşti, numai pentru că nu

voia să păzească o singură poruncă, a auzit pe Domnul zicându-i: "Dacă nu te voi spăla, nu ai parte de Mine" (Ioan, 13,8).

Dar, ar mai zice cineva, că scris este: "Oricine va chema numele Domnului, se va mântui." (Rom.10,13). Drept aceea, destulă este şi singura chemarea numelui Dumnezeului nostru, ca să mântuiască pe cel ce Îl cheamă. Deci, să audă şi acela pe apostolul, zicând, iarăşi: "Dar cum vor chema numele Aceluia, în Care încă nu am crezut? (Rom.10, 14). Sau, deşi crezi, să auzi pe Domnul, Care spune: "Nu oricine Îmi zice Doamne, Doamne, va intra în Împărăţia Cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu, Celui din Ceruri." (Matei 7,21). Iar unii, chiar crezând că fac voia lui Dumnezeu, dar nu cum voieşte Dumnezeu, nici după înţelegerea dragostei dumnezeieşti, pentru aceasta nu au sporire la sârguinţa lor, după glasul însuşi al Domnului nostru Iisus Hristos, Care a zis că fac acestea," ca să se arate oamenilor; adevărat grăiesc vouă, şi-au luat plata lor." (Matei 6,5). Căci a lepăda ceva din cele poruncite, nu este fără de primejdie.

Dumnezeului nostru, slavă! Amin.

Întru această zi, învăţătură despre cum se cade copiilor să cinstească pe părinţii lor

Ascultaţi, fiilor, porunca Domnului, spusă către legiuitorul acela, din Evanghelie: Aceasta este porunca cea dintâi să iubeşti, adică, pe tatăl tău şi pe mama ta, ca să-ţi fie ţie bine şi să trăieşti mult pe pământ. Pentru că cel ce cinsteşte pe părinţii săi şi

ascultă poruncilor lor, acela îşi va curăţi păcatele sale şi de Dumnezeu se va binecuvânta. Iar dacă cineva ar face rău părinţilor săi, acela greşeşte înaintea lui Dumnezeu şi de oameni este blestemat.

Cel ce bate pe tatăl său sau pe mama sa, să fie despărţit şi osândit de Biserică. Scris este că blestemul tatălui usucă pe fiul cel nesupus, iar al mamei îl dezrădăcinează. Că fiul nesupus, va fi spre pierzare. Pentru că cel ce mânie pe tatăl şi ocărăşte pe mama sa şi i se pare că nu greşeşte faţă de Dumnezeu, acela părtaş este cu cei necuraţi. Pentru aceştia, a zis Isaia, că trebuie să fie scoşi din tabără cei necredincioşi şi să nu vadă slava Domnului.

Şi, iarăşi, că ochiul cel ce face semn spre tată, ocărând bătrâneţile mamei, să-l scoată corbii şi să fie mâncat de vulturi.

Cel ce cinsteşte pe tatăl său se va veseli de fii şi, în ziua necazului, îl va izbăvi pe el Domnul şi rugăciunea lui o va auzi.

Cel ce ascultă pe Dumnezeu va aduce mulţumirea maicii sale. Cel ce face plăcere tatălui său va trăi mult în bunătăţi.

Drept aceia, fraţilor, şi cu fapta şi prin cuvinte, să fiţi plăcuţi părinţilor, ca să vie spre voi binecuvântare de la ei, pentru că binecuvântarea tatălui întăreşte casa fiilor şi rugăciunea mamei izbăveşte de ispite.

Fraţilor, sprijiniţi bătrâneţile tatălui vostru, chiar dacă i s-a împuţinat şi mintea, să nu-l defăimaţi în inima voastră. Să miluieşti pe tată, pentru că rugăciunea tatălui nu este uitată înaintea lui Dumnezeu. Şi să nu uiţi ostenelile mamei şi grija şi durerea ei pentru fii.

Să nu te mulţumeşti a zice că multe haine şi hrană le-am dat lor, fiindcă tu nu poţi să-i naşti pe ei, şi atât să suferi, pentru dânşii, pe cât suferă ei pentru tine.

Drept acelea, cu frică şi ca un rob să le slujiţi lor, ca şi aici să petreceţi bine şi în veacul ce va să fie să vă îndulciţi.

Dumnezeului nostru slavă, acum şi pururea şi în vecii vecilor ! Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului apostol Matia

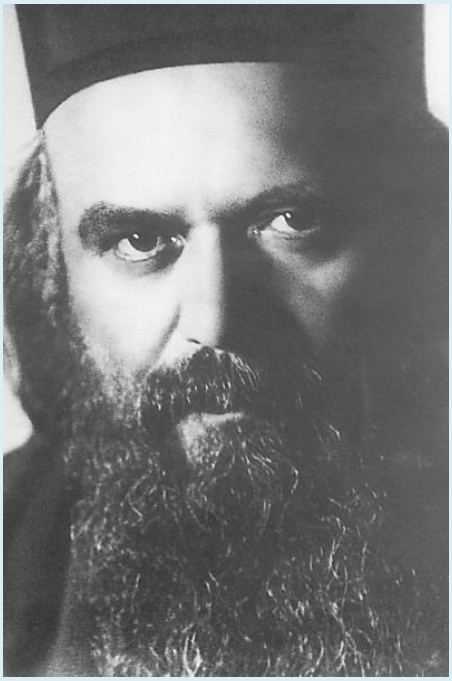

Sfântul Matia s-a născut din tribul lui Iuda, în Betleem. El a studiat Cărţile Legii cu Sfântul şi dreptul Simeon la Ierusalim. Când Domnul a ieşit să predice apropierea împărăţiei lui Dumnezeu, Matia s-a alăturat şi el celor care Îl iubeau pe Domnul. Căci Matia L-a iubit pe El din toată inima lui, din tot cugetul lui şi din toată virtutea lui, iar duhul lui se bucura întru el când asculta cuvintele Domnului şi vedea minunile Lui.

Mai întâi Matia s-a numărat printre cei şaptezeci de apostoli mai mici. Dar după Slăvita înviere, golindu-se locul ocupat până atunci de Iuda, iscarioteanul, apostolii au aruncat sorţi şi astfel 1-au ales pe Matia să plinească numărul celor doisprezece (Fapte 1:23-26).

Primind Duhul Sfânt la Duminica Cincizecimii, apostolul Matia a pornit la predicarea Evangheliei, mai întâi în Iudeea, apoi în Etiopia, unde a fost schingiuit pentru dragostea lui Hristos.

Se spune despre el că a predicat şi prin întreaga Macedonie, unde nelegiuiţii au vrut ca să-i scoată ochii; dar el s-a făcut nevăzut din mijlocul lor şi astfel a scăpat cu viaţă. Stăpânul Hristos a venit la el în temniţă, 1-a mângâiat şi 1-a eliberat de acolo.

La sfârşit, el s-a reîntors la lucrul din Iudeea. Acolo a fost prins şi adus înaintea curţii şi a marelui preot Anania, înaintea cărora L-a mărturisit neînfricat pe Hristos. Anania (acelaşi care îl ucisese şi pe apostolul Iacov) 1-a osândit pe Matia la moarte.

Ei 1-au scos pe Matia afară din cetate, 1-au bătut cu pietre, iar la urmă i-au tăiat capul cu toporul. (Aceasta era metoda romană de a ucide un om osândit la moarte, iar făţarnicii iudei au folosit-o în cazul lui Matia, ca să arate romanilor că acesta ar fi fost duşman al Romei.)

Aşa a luat cununa muceniciei acest apostol al lui Hristos, strămutându-se la locaşurile veşnice ale nemuritoarei împărăţii a lui Dumnezeu.

Cântare de laudă la Sfântul apostol Matia

Matia apostolul pe Hristos L-a vestit
Şi pe faţă 'naintea iudeilor a dat mărturie:
"El e Mesia vestit de proroci,
El este Fiul lui Dumnezeu,
Care S-a pogorât din Cer.
El este Cuvântul lui Dumnezeu,
Dumnezeu adevărat,
Despre El a grăit toată Scriptura!

Moise a zis: Dumnezeu proroc mare va ridica,
precum şi pe mine m-a ridicat din al vostru popor;
Şi lumina Lui va străluci între voi.
Iar David împăratul a zis: Toate neamurile pământului
Se vor slăvi şi se vor binecuvânta întru Dânsul.

Viteazul Isaia la cer s-a răpit cu duhul,
şi a văzut şi a grăit: Iată Fecioara va naşte Fiu
Şi vor pune numele lui Emmanuel, ce-nseamnă:
Domnul este cu noi.

Iona chip al îngropării Lui a fost -
Cum moartea I-o a închipuit,
Aşa I-a-nchipuit şi învierea:
Căci Iona trei zile într-al chitului pântec a fost,
Şi-apoi a ieşit iar la viaţă, căci Dumnezeu voit-a.
Prorociile s-au împlinit, risipitu-s-au umbrele.
Cele prorocite s-au împlinit!"

Dar în van grăieşte bărbatul cel treaz
Celor mulţi şi adormiţi:
Căci cel ce doarme ziua, lumina zilei n-o crede.

Viaţa şi pătimirile Sfântului apostol Matia a cărui pomenire Sfânta Biserică o sărbătoreşte pe 9 august

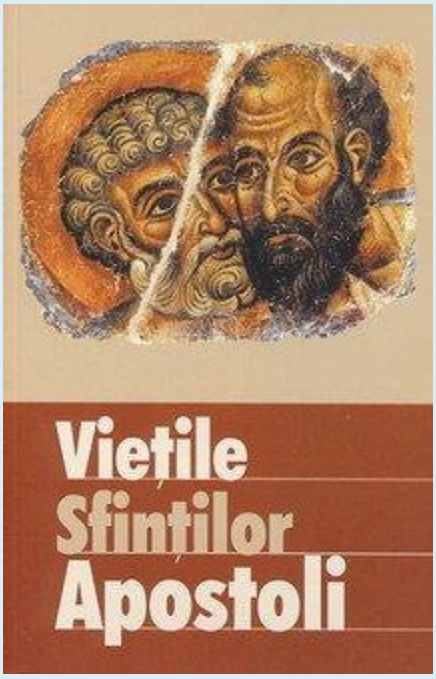

Matia apostole, tu ai plinit ceata cea dumnezeiască, din care a căzut Iuda, şi cu fulgerele cele dumnezeieşti ale înţeleptelor tale cuvinte, prin Duhul ai gonit întunericul nebuniei idolilor; şi acum roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă. *(Stihiră la Doamne strigat-am, 9 august)*

***

Sfântul apostol Matia, din neamul lui Iuda, s-a născut în Betleem. Din fragedă copilărie a început să cerceteze cărţile sfinte şi legea lui Dumnezeu, la Ierusalim. îndrumat de Sfântul Simeon primitorul de Dumnezeu, Matia a fost învăţat să ducă o viaţă plină de curăţie, plăcută lui Dumnezeu.

Şi a venit timpul când, la trecerea a treizeci de ani de la naşterea Sa din prea nevinovata Fecioară Maria, Domnul S-a descoperit lumii după ce a fost botezat de Ioan. Adunând ucenicii, El propovăduia venirea împărăţiei lui Dumnezeu, săvârşind în acelaşi timp minuni şi semne.

Sfântul Matia, ascultând învăţăturile lui Hristos şi văzând minunile de Domnul săvârşite, s-a înflăcărat de dragoste pentru El. Şi lăsând la o parte grijile lumeşti, Matia L-a urmat pe Domnul împreună cu ceilalţi ucenici şi oameni, bucurându-se la vederea chipului Dumnezeului Cel întrupat şi desfătându-se cu învăţăturile Sale.

Domnul, Căruia îi sunt cunoscute şi cele mai ascunse gânduri ale sufletului omenesc, văzând râvna şi curăţia sufletească a Sfântului Matia, l-a ales nu numai ca ucenic al Său, ci l-a trimis şi să vestească lumii ca apostol.

La început, Sfântul Matia a fost unul dintre cei şaptezeci de apostoli despre care stă scris în Evanghelie: „Domnul a ales alţi şaptezeci (şi doi) şi i-a trimis câte doi, înaintea feţei Sale“ (Luca 10, 1).

Dar, după pătimirea cea de voie, învierea şi înălţarea la cer a Domnului nostru Iisus Hristos, Sfântul Matia a fost primit printre cei doisprezece apostoli. După căderea lui Iuda dintre cei doisprezece apostoli, adunarea acestora nu mai era completă de vreme ce nimeni nu fusese ales să ia locul lui Iuda; şi apostolii nu se puteau numi doisprezece.

Atunci, Sfântul Petru, ridicându-se în faţa adunării primilor creştini, a cuvântat spunând că trebuie ca ei să aleagă pe cineva în locul lui Iuda care păcătuise şi pierise. Trebuia ales cineva dintre cei ce fuseseră aproape de apostoli tot timpul cât Domnul Iisus Hristos a rămas cu ei, pentru ca numărul celor doisprezece apostoli mai apropiaţi, care au fost aleşi de El, să se întregească şi să rămână acelaşi. ***„Şi au pus înainte pe doi: pe Iosif, numit Barsaba, (...) şi pe Matia. Şi, rugându-se, au zis: Tu, Doamne, Care cunoşti inimile tuturor, arată pe care din aceştia doi l-ai ales ca să ia locul acestei slujiri şi al apostoliei din care Iuda a căzut, ca să meargă în locul lui. Şi au tras la sorţi, şi sorţul a căzut pe Matia, şi s-a socotit împreună cu cei unsprezece apostoli“ (Fapte 1, 23-26),*** ca cel de-al doisprezecelea. Această alegere a fost curând adeverită de Domnul, când a fost trimis Sfântul Duh asupra apostolilor în chip de limbi de foc: căci Sfântul Duh s-a oprit asupra lui Matia ca şi asupra celorlalţi apostoli, dăruindu-l cu har în aceeaşi măsură ca şi pe ceilalţi apostoli, ucenici ai Domnului.

După coborârea Sfântului Duh, apostolii au tras la sorţi pentru a vedea care şi în ce ţară va merge să vestească Evanghelia. Sfântului Matia i-a căzut să propovăduiască în Iudeea, unde a şi făcut lucrarea sa, călătorind prin cetăţi şi sate şi aducând vestea cea bună a arătării Mântuitorului lumii în Persoana lui Iisus Hristos.

Mai târziu, el a vestit pe Iisus Hristos nu numai printre iudei, ci şi printre neamuri. Tradiţia spune că Sfântul Matia a mers să propovăduiască pe Hristos şi locuitorilor Etiopiei şi că acolo a suferit multe şi deosebite chinuri.

Păgânii l-au târât pe pământ, l-au bătut, l-au agăţat de un stâlp, i-au sfâşiat stomacul cu o lamă de metal şi l-au ars cu foc. Dar, întărit de Hristos, Sfântul Matia a trecut cu bucurie prin aceste cazne.

Potrivit unor izvoare, Sfântul Matia a propovăduit Evanghelia în Macedonia, unde păgânii greci, dorind să pună la încercare puterea învăţăturilor sfântului apostol, l-au prins şi l-au forţat să bea o otravă ce atingea vederea, lăsând omul orb. Dar Sfântul Matia, sorbind otrava în numele lui Hristos, nu a păţit nimic; ba el a mai şi tămăduit mai bine de două sute cincizeci de oameni care fuseseră orbiţi de aceeaşi otravă, punând mâinile pe capetele lor şi chemând numele lui Hristos.

Diavolul, neputând îndura o asemenea mustrare, s-a înfăţişat păgânilor în chip de tânăr, cerându-le să-l omoare pe Matia care spunea că închinarea la zei nu este trebuincioasă. Când s-au dus însă să-l prindă pe Sfântul Matia, l-au căutat zadarnic timp de trei zile: căci deşi Sfântul Matia păşea printre ei, era nevăzut pentru ochii lor. Mai târziu, sfântul apostol li s-a descoperit păgânilor care-l căutau şi s-a lăsat de bunăvoie în mâinile lor. Iar ei, legându-l, l-au dus într-o temniţă unde i s-au arătat diavoli ce scrâşneau din dinţi de furie. Însă în noaptea următoare i s-a arătat Domnul învăluit într-o lumină orbitoare; şi, încurajându-l pe Sfântul Matia, l-a dezlegat, a deschis uşa închisorii şi l-a slobozit. Când s-a luminat de ziuă, apostolul stătea iarăşi în mijlocul oamenilor.

Când unii dintre aceştia, ce aveau inima împietrită şi nu credeau cele propovăduite de apostol, s-au înfuriat şi au vrut să-l lovească cu mâinile lor, pământul s-a cutremurat dintr-o dată şi i-a înghiţit. Înmărmuriţi de groază, cei rămaşi au crezut în Hristos şi au fost botezaţi întru El.

Apoi apostolul lui Hristos s-a reîntors la partea ce-i revenise, adică în Iudeea, unde a adus pe mulţi copii ai lui Israel la Domnul Iisus Hristos, făcându-le cunoscut Cuvântul lui Dumnezeu şi întărindu-l cu semne şi minuni. În numele lui Hristos, Sfântul Matia a redat orbilor vederea, surzilor auzul, viaţa celor pe moarte. El a ridicat ologi, a curăţat leproşi şi a izgonit diavoli. Numindu-l sfânt pe Moise şi sfătuindu-i pe toţi să păzească legea dată lui de Dumnezeu pe tablele de piatră, Sfântul Matia îi învăţa în acelaşi timp să creadă în Hristos, Care a fost prorocit de Moise prin semne şi prevestiri, Care a fost prezis de profeţi, Care a fost trimis de Dumnezeu Tatăl pentru a mântui lumea şi S-a întrupat din prea curata şi prea nevinovata Fecioară Maria.

Mai mult: Sfântul Matia tălmăcea toate prorocirile legate de Hristos ca fiind deja împlinite de Mesia Care a venit.

La acea vreme, arhiereul iudeilor era Anna, care-l ura pe Hristos şi hulea numele Lui, un prigonitor al creştinilor, care a cerut ca Sfântul apostol Iacov, fratele lui Dumnezeu, să fie aruncat din turnul templului şi omorât.

Când Sfântul Matia, trecând prin Galileea, propovăduia prin sinagogile acelor locuri pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu, iudeii, orbiţi de necredinţă şi răutate, plini de turbare, l-au prins pe apostol şi l-au dus la Ierusalim la mai sus amintitul Anna. Marele preot, adunând sinedriul, a chemat pe sfântul apostol la judecată. Şi, întorcându-se către adunarea aceea de oameni fără inimă, a zis: „întreaga lume, precum şi cei aici de faţă ştiu ce ruşine şi-a adus asupra sa poporul nostru; şi nu cu voia noastră, ci prin stricăciunea câtorva care s-au depărtat de la noi, prin iubirea lor de sine fără de seamăn şi tirania lor, şi prin prefecţii romani. Nici nu mai trebuie amintiţi cei de la care au pornit aceste noi rătăciri ce au amăgit atâtea sute şi mii de oameni. Voi înşivă ştiţi câţi dintre ei au fost ucişi de soldaţii romani. Au pierit astfel atât dintre mincinoşi, cât şi dintre cei minţiţi, acoperind de ruşine neamul nostru! Aceste rătăciri au pornit de la Iuda galileeanul şi Teuda vrăjitorul. Dar, odată cu nimicirea lor, le-a fost ştearsă până şi amintirea. însă printre toţi aceşti eretici a trebuit să apară şi mai-marele ereticilor, Iisus Nazarineanul. El S-a numit pe Sine Fiu al lui Dumnezeu şi a uimit pe mulţi cu semnele şi minunile Sale vrăjitoreşti, atrăgând de partea Lui inimile oamenilor şi propovăduind renunţarea la lege, fapt pentru care a fost osândit chiar de legea pe care a hulit-o. Ce mai rămâne de spus? Oare nu ştim cu toţii că legea a fost dată lui Moise de însuşi Dumnezeu, că patriarhii şi prorocii care au păstrat-o au primit de la Dumnezeu putere să înfăptuiască minuni de care Iisus nu era în stare? Cine nu ştie că Moise a fost unul care a vorbit cu Dumnezeu ca şi cum ar fi vorbit cu un om? Cine nu-l cunoaşte pe Ilie care a fost ridicat la ceruri într-un car de foc? Cine nu a auzit de bărbatul mort care a fost aruncat peste oasele lui Elisei şi a înviat? Şi alţi plăcuţi lui Dumnezeu au săvârşit minuni. Dar nici unul dintre ei nu a îndrăznit să facă ceea ce a făcut Iisus: să-Şi pună pe seama Lui slava ce se cuvine lui Dumnezeu şi să întemeieze o nouă lege! Prorocii, insuflaţi de Sfântul Duh, au vorbit plini de umilinţă; însă El Şi-a rostit propriile născociri cu trufie. Şi a ajuns atât de nebun, încât a mustrat cu asprime pe arhierei şi pe dregători, şi a numit făţarnici pe cărturari şi pe farisei. A mai făcut cineva dintre proroci aşa ceva? Şi pentru trufia Sa, El a primit sfârşitul care I se cuvenea, o răsplată potrivită cu faptele Lui. O, de-ar fi pierit odată cu El şi amintirea Lui, şi de nu ar fi înviat nimeni învăţăturile Sale, care ar fi murit odată cu El!

Cel mai trist este că templul lui Dumnezeu, întreaga cetate şi legile strămoşilor noştri sunt subjugate de romani! Că nu există nici un liberator care să aibă milă şi înţelegere pentru noi! Ei ne târăsc în faţa judecăţilor lor, chiar de suntem nevi-

novaţi, şi trebuie să îndurăm aceasta. Ei ne ţin în robie şi noi încuviinţăm în tăcere; ei ne jefuiesc şi noi nu spunem nici un cuvânt. Şi, cel mai trist dintre toate, galileenii ne dau pe mâna romanilor, osândindu-ne pe noi şi pe oamenii noştri că L-am omorât pe Iisus Care, zic ei, a fost nevinovat! Mai bine să nimicim aceşti câţiva galileeni, decât să fie distrus de romani acest sfânt loc şi întregul nostru popor. Din două rele, dacă nu le putem ocoli pe amândouă, este bine să alegem răul mai mic, mai uşor de îndurat.

Acest ucenic al lui Iisus, care stă acum în faţa noastră, merită să moară. Dar mai întâi să-l lăsăm să cugete întru sine. Îi vom da timp de gândire, deoarece nu-i dorim moartea, ci îndreptarea. Să aleagă el: urmează legea dată de Dumnezeu prin Moise şi astfel îşi păstrează viaţa; ori rămâne creştin şi atunci moare“.

Ca răspuns la acestea, Sfântul Matia, ridicându-şi mâinile către cer, a zis: „Bărbaţi şi fraţi! Nu vreau să spun multe despre învinuirile pe care mi le aduceţi. Pentru mine numele de creştin nu este o crimă, ci o mărire. Căci însuşi Dumnezeu a spus prin prorocul său (Isaia) că în timpul de pe urmă robii săi vor fi numiţi cu nume nou“ (Isaia 65,15).

Arhiereul Anna a strigat: „Nu este o crimă să nesocoteşti sfânta lege, să nu cinsteşti pe Dumnezeu şi să apleci urechea la poveşti vrăjitoreşti deşarte?“

„Dacă mă veţi asculta, a răspuns Sfântul Matia, vă voi lămuri că învăţătura răspândită de noi nu este plină de poveşti şi vrăjitorie, ci că adevărul ei este mărturisit de lege de un timp îndelungat“.

Când arhiereul a încuviinţat, Sfântul Matia a început să tâlcuiască scrierile şi prorocirile din Vechiul Testament, privitoare la Iisus Hristos. Cum Dumnezeu a făgăduit strămoşilor Avraam, Isaac şi Iacov să ridice din sămânţa lor un Om prin Care să fie binecuvântate toate neamurile de pe pământ, şi despre Care David vorbeşte în Psalmii săi: „Se vor binecuvânta întru El toate seminţiile pământului, toate neamurile îl vor ferici pe El“ (Ps. 71, 18). Cum tufişul nears a preînchipuit întruparea lui Hristos din prea curata Fecioară, fapt prorocit de Isaia când a spus: „Iată, Fecioara va lua în pântece şi va naşte fiu şi vor chema numele lui Emanuel“ (Isaia 7, 14), adică Dumnezeu e cu noi. Şi Moise a vestit pe Hristos, zicând: „Proroc din mijlocul tău şi din fraţii tăi, ca şi mine, îţi va ridica Domnul Dumnezeul tău: pe Acela să-L ascultaţi“ (Deut. 18, 15). El a mai prorocit şi pătimirea cea de voie a Mântuitorului, când a ridicat cu toiagul şarpele. Şi Isaia a vorbit despre aceasta, zicând: „Ca un miel spre junghiere s-a dus“ (Isaia 53, 7) şi „cu cei făcători de rele a fost numărat“ (Isaia 53, 12). Şi prorocul Iona, care a ieşit

nevătămat din pântecele balenei (Iona 2, 1-11), a fost o prefigurare a învierii Domnului în a treia zi.

Aceste tâlcuiri amănunţite ale Vechiului Testament şi a versetelor care se referă la Iisus Hristos l-au scos din sărite pe Anna într-o aşa măsură, încât nu s-a putut stăpâni şi a zis Sfântului Matia: „Cum îndrăzneşti să încalci legea? Nu ştii binecunoscutele cuvinte ale Scripturii: «De se va ridica în mijlocul tău proroc sau văzător de vise şi va face înaintea ta semn şi minune, şi se va împlini semnul sau minunea aceea, de care ţi-a grăit el, şi-ţi zice atunci: Să mergem după alţi dumnezei, pe care tu nu-i ştii, şi să le slujim acelora, să nu asculţi cuvintele proorocului aceluia sau ale acelui văzător de vise (...) (ci mai degrabă) să-l daţi morţii» (Deut. 13, 1-2, 5)?“

Sfântul Matia a răspuns: „Cel despre Care vorbesc eu nu este doar proroc, ci Domnul proorocilor! El este Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu, Căruia minunile Sale martori îi sunt! De aceea cred în El şi nădăjduiesc să rămân neclintit în mărturisirea prea sfântului Său nume!“

„Dacă ţi se va da timp de gândire, te vei pocăi?“, a întrebat arhiereul.
„Fie ca nicicând să nu mă abat de la adevărul pe care l-am cunoscut deja, a răspuns sfântul apostol. Cred din toată inima mea şi mărturisesc deschis că Iisus Nazarineanul, pe Care voi îl respingeţi şi L-aţi dat morţii, este Fiul lui Dumnezeu, Care de o fiinţă este şi veşnic este împreună cu Tatăl; şi eu sunt robul Lui“.

Atunci arhiereul, acoperindu-şi urechile şi scrâşnind din dinţi, a strigat: „Huleşte! Huleşte! Faceţi-i cunoscută legea!“ Şi tot atunci, cartea legii a fost deschisă şi a fost citit acel fragment care zice: „Omul care va huli pe Dumnezeu îşi va agonisi păcat. Hulitorul numelui Domnului să fie omorât neapărat; toată obştea să-l ucidă cu pietre“ (Lev. 24, 15-16). După ce s-a citit acest pasaj, arhiereul a zis apostolului lui Hristos: „Cuvintele tale aduc mărturie împotriva ta. Fie pe propriul tău cap sângele tău!“

Apoi arhiereul l-a osândit pe Sfântul Matia la uciderea cu pietre, şi au dus pe apostol la locul execuţiei. Când au ajuns la locul numit Bethlaskila, ceea ce înseamnă „casa celor ucişi cu pietre“, Sfântul Matia a zis iudeilor care-l conduseseră până acolo: ***„Făţarnicilor! Bine a vorbit proorocul David despre cei ca voi: «Ei vor prinde în cursă sufletul dreptului şi sânge nevinovat vor osândi» (Ps. 93, 21). La fel a spus şi proorocul Iezechiel despre oameni ca voi, că ei vor ucide «sufletele care nu trebuie să moară» (Iez. 13, 19)“.***

După ce apostolul lui Hristos a rostit aceste cuvinte, doi martori, aşa cum cerea legea, şi-au pus mâinile pe capul lui, spunând că el a hulit numele lui Dumnezeu, legea şi pe Moise; şi aceia au fost primii care au aruncat cu pietre în Sfântul Matia. Apostolul a cerut ca primele două pietre să fie îngropate cu el, ca martori ai pătimirilor sale întru Hristos. Mai apoi au început să arunce şi alţii cu pietre, lovind pe sfântul apostol. Iar el, înălţându-şi braţele, şi-a dat sufletul în mâinile Domnului său.

Nelegiuiţii iudei au mai sporit cu încă o ocară muncile mucenicului: după moartea lui, pentru a face plăcere romanilor, ei l-au decapitat cu o sabie, ca şi cum apostolul lui Hristos ar fi fost un duşman al Cezarului. Şi aşa, învingând în lupta pentru bine, Sfântul apostol Matia şi-a încheiat sorocul. Credincioşii, luând trupul apostolului, l-au înmormântat, înălţând cântări de mărire Domnului nostru Iisus Hristos, Căruia împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh I se cuvine slavă şi cinstire acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Troparul, glasul al III-lea: Apostole Sfinte Matia, roagă pe milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greşale sufletelor noastre.

Condac, glasul al IV-lea: Ca un soare cu raze luminoase în toată lumea ieşind vestirea ta, a luminat biserica păgânilor cu harul, purtătorule de minuni Matia apostole.

Extras din cartea: Vieţile Sfinţilor apostoli tipărită cu binecuvântarea prea sfinţitului Părinte Galaction, episcopul Alexandriei şi Teleormanului, Bucureşti Editura Sophia, 288 p.; 20 cm.

Vieţile Sfinţilor apostoli (pdf);
https://www.academia.edu/42945271/Vie%C5%A3ile_Sfin%C5%A3ilor_apostoli
sau
https://drive.google.com/file/d/1ycWFHd0A9dHBu-woazLTyF0FubISRYLq/view?usp=sharing
sau
https://www.slideshare.net/steaemy1/vietile-sf-ap
sau
https://archive.org/details/vietile-sf.-ap._202107

9 august: Pomenirea Sfântului apostol Matia

Sfântul Matia a fost ales în rândul celor doisprezece apostoli, în locul lui Iuda Iscarioteanul, prin tragere la sorţi. Sfântul evanghelist Luca ne relatează acest episod în Faptele Apostolilor: „şi au pus înainte pe doi: pe Iosif, numit Barsaba, zis şi Iustus, şi pe Matia. Şi, rugându-se, au zis: „Tu, Doamne, care cunoşti inimile tuturor, arată pe care dintre aceştia doi l-ai ales să ia locul acestei slujiri şi al apostoliei din care a căzut Iuda, ca să meargă în locul lui. Şi au tras la sorţi; şi sorţul a căzut pe Matia; şi el s-a rânduit împreună cu cei unsprezece apostoli“ (Fapte 1:23-26).

Sfântul Matia s-a născut în Betleem, din tribul lui Iuda. A studiat Cărţile Legii cu Sfântul şi dreptul Simeon. La început a făcut parte din cei şaptezeci de apostoli.

Sfântul apostol Matia a vestit Evanghelia lui Hristos în Iudeea, Macedonia şi Etiopia.

Potrivit unor documente postolul Matia ar fi primit martiriul în Etiopia, în vreme ce alte scrieri vorbesc de plecarea sa din Etiopia spre Macedonia şi Iudeea, locuri unde va vesti învăţătura lui Hristos. Acestea din urmă documente vorbesc de aducerea sa la Templu, din porunca arhiereului Anania, spre a răspunde acuzaţiilor

aduse de iudei că propovăduieşte un proroc fals, pe Iisus Nazarineanul. Pentru că nu refuza să-şi lepede credinţa în Hristos, Sfântul apostol Matia este bătut cu pietre până la moarte.

Ca aceştia să nu fie acuzaţi de romani pentru ucidere nedreaptă, i-au tăiat capul Sfântului Matia, cu o secure. Amintim că romanii apelau la această practică, atunci când cineva se ridica împotriva Cezarului. Astfel, moartea apostolului Matia are drept motiv nerespectarea legii romane şi nu credinţa în Hristos.

Potrivit tradiţiei, moaştele Sfântului apostol Matia au fost aduse la Roma de împărăteasa Elena, în anul 324. O parte din ele a fost trimisă în Trier, cel mai vechi oraş din Germania. Aici, ele au fost descoperite în urma unor lucrări de restaurare a unei biserici. După această descoperire, ele au fost mutate în biserica abaţiei benedictine, care îşi va lua numele Sfântul apostol Matia. Această abaţie este în prezent un mare centru de pelerinaj pentru Biserica Romano-Catolică.

Ţinând seama că există două versiuni cu privire la locul morţii sale, sunt şi documente care vorbesc despre prezenţa moaştelor sale în Georgia de astăzi. Poate fi veridică şi această variantă, dacă ţinem seama de faptul că Etiopia este identificată de unii cercetători cu estul Georgiei.

Πῶς ὁ Ματθίας κατατάχθηκε στὸ χορὸ τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, τὸ γνωρίζουμε ἀπὸ τὶς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

Μετὰ τὴν προδοσία καὶ τὸν ἀπαγχονισμὸ τοῦ Ἰούδα καὶ μετὰ τὴνἈνάληψη τοῦ Κυρίου, οἱ ἔντεκα μαθητὲς μὲ τὴν Παναγία βρίσκοντανστὸ

ὑπερῷον. Τότε ὁ Πέτρος πρότεινε νὰ ἐκλεγεῖ ἄλλος ἀντὶ τοῦ Ἰούδα, ἀπὸ τοὺς ἄνδρες ποὺ ἀκολουθοῦσαν ὑπηρετῶντας τὸν Χριστό. Ἡ πρόταση ἔγινε δεκτὴ καὶ τέθηκαν δύο ὑποψήφιοι: ὁ Ἰωσὴφ ὁ καλούμενος Βαρσαββᾶς καὶ ὁ Ματθίας. Τότε ἔβαλαν κλῆρο, καὶ δίνοντας σὲ ὅλους ἐμᾶς παράδειγμα ἐναπόθεσης κάθε ἐκλογῆς μας στὸ Θεό, προσευχήθηκαν ὅλοι μαζὶ ὡς ἑξῆς:

«Σὺ Κύριε, καρδιογνῶστα πάντων, ἀνάδειξαν ὃν ἐξελέξω ἐκ τούτων τῶν δύο ἕναν, λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς». Δηλαδή: «Σὺ Κύριε, ποὺ γνωρίζεις τὶς καρδιὲς ὅλων, φανέρωσε καθαρὰ ἐκεῖνον ποὺ ἐξέλεξες, ἕναν ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς δύο, γιὰ νὰ ἐπωμισθεῖ τὸ ἀξίωμα τῆς ἀποστολικῆς διακονίας».
Στὴν συνέχεια ὁ κλῆρος ἔπεσε στὸ Ματθία. Καὶ ἔτσι προστέθηκε στοὺς ἕντεκα Ἀποστόλους. Ἀπὸ τὴ μετέπειτα ζωὴ τοῦ Ματθία, γνωρίζουμε ὅτι κήρυξε τὸ Εὐαγγέλιο στὴν Αἰθιοπία, ὅπου καὶ τελείωσε τὴ ζωή του μαρτυρικά.

Ἀπολυτίκιο. Ἦχος γ’. Θείας πίστεως.
Θείῳ Πνεύματι, κεκληρωμένος, συνεπλήρωσας, τῶν Ἀποστόλων, τὴν δωδεκάριθμον φάλαγγα ἔνδοξε· μεθ’ ὧν κηρύξας τοῦ Λόγου τὴν κένωσιν, ἐθαυμαστώθης Ματθία Ἀπόστολε. Ἀλλὰ πρέσβευε, δοθήναι τοῖς σὲ γεραίρουσι, πταισμάτων ἱλασμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος δ’. Ἐπεφάνης σήμερον.
Φωταυγὴς ὡς ἥλιος εἰς πάντα κόσμον, ἐξελθὼν ὁ φθόγγος σου, καταφωτίζει τῶν ἐθνῶν, τὴν Ἐκκλησίαν ἐν χάριτι, θαυματοφόρε Ματθία Ἀπόστολε.

Μεγαλυνάριον.
Τὸν τῆς εὐσεβείας ὑφηγητήν, καὶ τῆς Δωδεκάδος, τὸ συμπλήρωμα τῆς κλητῆς, ὕμνοις σε τιμῶμεν, Ἀπόστολε Ματθία, ὡς ἄριστον μεσίτην, ἡμῶν πρὸς Κύριον.

The Holy Apostle Matthias was born at Bethlehem of the Tribe of Judah. From his early childhood he studied the Law of God under the guidance of St Simeon the God-Receiver (February 3).

When the Lord Jesus Christ revealed Himself to the world, St Matthias believed in Him as the Messiah, followed constantly after Him and was numbered among the Seventy Apostles, whom the Lord „sent them two by two before His face” (Luke 10:1).

After the Ascension of the Savior, St Matthias was chosen by lot to replace Judas Iscariot as one of the Twelve Apostles (Acts 1:15-26). After the Descent of the Holy Spirit, the Apostle Matthias preached the Gospel at Jerusalem and in Judea together with the other Apostles (Acts 6:2, 8:14). From Jerusalem he went with the Apostles Peter and Andrew to Syrian Antioch, and was in the Cappadocian city of Tianum and Sinope. Here the Apostle Matthias was locked into prison, from which he was miraculously freed by St Andrew the First-Called.

The Apostle Matthias journeyed after this to Amasea, a city on the shore of the sea. During a three year journey of the Apostle Andrew, St Matthias was with him at Edessa and Sebaste. According to Church Tradition, he was preaching at Pontine Ethiopia (presently Western Georgia) and Macedonia. He was frequently subjected to deadly peril, but the Lord preserved him to preach the Gospel.

Once, pagans forced the saint to drink a poison potion. He drank it, and not only did he himself remain unharmed, but he also healed other prisoners who had been blinded by the potion. When St Matthias left the prison, the pagans searched for

him in vain, for he had become invisible to them. Another time, when the pagans had become enraged intending to kill the Apostle, the earth opened up and engulfed them.

The Apostle Matthias returned to Judea and did not cease to enlighten his countrymen with the light of Christ's teachings. He worked great miracles in the Name of the Lord Jesus and he converted a great many to faith in Christ.

The Jewish High Priest Ananias hated Christ and earlier had commanded the Apostle James, Brother of the Lord, to be flung down from the heights of the Temple, and now he ordered that the Apostle Matthias be arrested and brought for judgment before the Sanhedrin at Jerusalem.

The impious Ananias uttered a speech in which he blasphemously slandered the Lord. Using the prophecies of the Old Testament, the Apostle Matthias demonstrated that Jesus Christ is the True God, the promised Messiah, the Son of God, Consubstantial and Coeternal with God the Father. After these words the Apostle Matthias was sentenced to death by the Sanhedrin and stoned.

When St Matthias was already dead, the Jews, to hide their malefaction, cut off his head as an enemy of Caesar. (According to several historians, the Apostle Matthias was crucified, and indicate that he instead died at Colchis.) The Apostle Matthias received the martyr's crown of glory in the year 63.

Sursa:
http://acvila30.ro/9-august-troparul-si-viata-sf-ap-matia-gr-ro-en/

Constantin Gordon - Matia, apostolul ales de sorţi

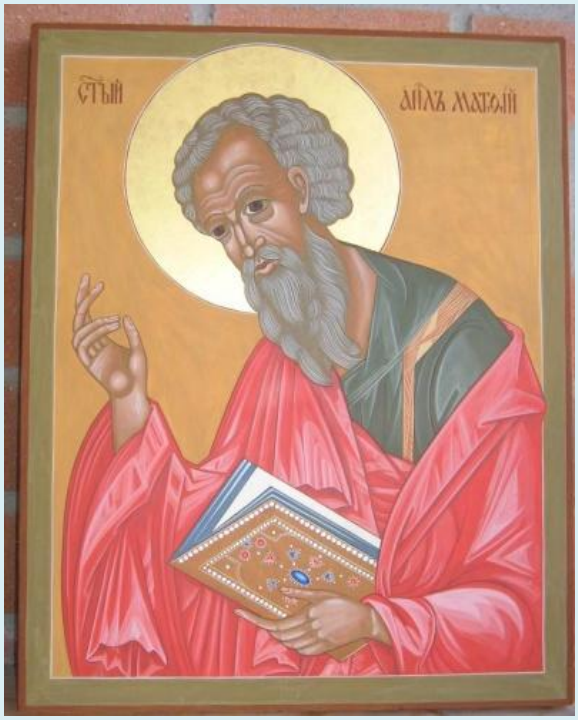

Sfântul apostol Matia a fost ales în ceata celor doisprezece apostoli, în locul lui Iuda Iscarioteanul, cel care L-a vândut pe Mântuitorul. Biserica îl prăznuieşte în fiecare an, la 9 august. După ce a dus o viaţă de ucenic al lui Hristos, a fost ales prin tragere la sorţi în rândul apostolilor, în locul lui Iuda Iscarioteanul. A propovăduit Evanghelia lui Hristos în Iudeea, Macedonia sau Roma şi chiar în Etiopia, şi mai apoi a murit ca martir în anul 63.

Dintre cei 70 de ucenici

Sfântul apostol Matia a fost, la început, unul dintre cei 70 de apostoli. Născut în Betleem, cunoaşte de tânăr Scripturile şi înţelegerea Legii Vechi, sub povăţuirea Sfântului şi dreptului Simeon, cel ce L-a primit pe Mântuitorul la Templu.

Îndrumat tot de bătrânul Simeon, Sfântul apostol Matia va învăţa să trăiască o viaţă dreaptă, urmând calea poruncilor lui Dumnezeu şi a faptelor bune. Astfel, după Botezul Domnului şi începutul propovăduirii Lui, Îl va urma pe Hristos, alături de alţi ucenici, şi va fi martor al lucrării Fiului lui Dumnezeu pe pământ, al Răstignirii şi al Învierii Lui.

Conform Cărţii Faptelor Apostolilor, Matia a fost ales ca apostol în ceata celor doisprezece, în locul lui Iuda Iscarioteanul, cel care L-a vândut pe Hristos.

Relatarea biblică ni-l prezintă pe Sfântul apostol Petru rostind un cuvânt înaintea celor 120 de ucenici adunaţi la Ierusalim pentru a sărbători Cincizecimea, în care arată necesitatea stabilirii unui alt apostol în locul lui Iuda; scrie în continuare autorul Faptelor Apostolilor, Sfântul evanghelist Luca: „şi au pus înainte pe doi: pe Iosif, numit Barsaba, zis şi Iustus, şi pe Matia. Şi, rugându-se, au zis: „Tu, Doamne, Care cunoşti inimile tuturor, arată pe care dintre aceştia doi l-ai ales să ia locul acestei slujiri şi al apostoliei din care a căzut Iuda, ca să meargă în locul lui. Şi au tras la sorţi; şi sorţul a căzut pe Matia; şi el s-a rânduit împreună cu cei unsprezece apostoli“.

Această alegere a sa, precum şi responsabilitatea sa ca apostol sunt întărite de Domnul la Pogorârea Duhului Sfânt, când Sfântul apostol Matia primeşte, la fel ca şi ceilalţi apostoli, harul dumnezeiesc.

Martor al Învierii lui Hristos, chemat de Dumnezeu apostol şi trimis la propovăduire, Sfântul apostol Matia rămâne în cugetul Bisericii ca având aceeaşi cinste şi autoritate ca şi ceilalţi unsprezece apostoli aleşi înaintea lui.

Apostol în Etiopia

După cum aflăm de la diverşi cercetători, Sfântul apostol Matia a vestit Evanghelia lui Hristos în Iudeea, Macedonia sau Roma. Acestea sunt doar câteva din posibilele locaţiile în care sfântul apostol a predicat.

Câteva scrieri ale unor părinţi bisericeşti, cât şi unele documente apocrife (unul dintre ele poartă chiar numele „Evanghelia lui Matia“), ni-l prezintă, însă, pe Sfântul Apostol Matia ca propovăduitor al Evangheliei în pământurile Etiopiei, în regiunea numită Colchis. Sfântul Matia este recunoscut ca Apostolul Etiopiei. Ca propovăduitor al lui Hristos în Etiopia se pare că a avut de suferit numeroase chinuri şi prigoane din partea locuitorilor acelor ţinuturi, fiind târât pe pământ, bătut, strujit cu fiare pe coaste şi ars cu foc pe dedesubt. Un vechi document relatează chiar că locuitorii Etiopiei erau foarte cruzi, „barbari şi canibali“.

Deşi acelaşi document ne spune că sfântul apostol a fost omorât acolo, totuşi o altă sursă biografică ne informează că apostolul s-a întors din Etiopia şi a vestit Evanghelia în Macedonia şi Iudeea.

Mare făcător de minuni

Ca şi ceilalţi apostoli, Sfântul Matia s-a învrednicit de darul facerii de minuni. Aflându-se în Macedonia, păgânii elini i-au dat să bea o băutură otrăvitoare, care ducea la orbire. Bând din aceasta în numele lui Hristos nu a suferit nimic ci, mai mult, a vindecat pe alţi 250 de oameni care orbiseră din cauza acestei băuturi.

Tot cu puterea lui Dumnezeu, sfântul apostol a reuşit să se facă nevăzut trei zile, timp în care prigonitorii săi l-au căutat în zadar, a ieşit din temniţa încuiată şi a deschis pământul ca să îi înghită pe cei care urmăreau să îi ia viaţa.

De asemenea, în Iudeea, darul facerii de minuni s-a revărsat peste cei orbi, surzi, şchiopi şi leproşi, tuturor dându-le Sfântul vindecare. Cu harul lui Dumnezeu a adus la viaţă chiar pe mulţi adormiţi.

După aceste minuni şi după cuvântul propovăduit de el, mulţi păgâni şi iudei au crezut în Evanghelie şi s-au botezat în numele lui Hristos, alcătuind, aşadar, mici comunităţi ce se adăugau Bisericii primare.

Moarte martirică şi ocrotitor al măcelarilor şi dulgherilor

Propovăduirea lui Hristos printre iudei nu putea să nu atragă asupra Apostolului atenţia şi mânia sinedriului iudaic. Astfel, din porunca arhiereului Anania - acelaşi arhiereu care a dat sentinţa ca Sfântul Apostol Iacov să fie aruncat de pe aripa Templului - Sfântul apostol Matia este chemat la Templu pentru a răspunde la învinuirile care i se aduc. Acuzat de către iudei că nu respectă Legea şi proorocii şi că propovăduieşte un prooroc fals, pe Iisus Nazarineanul, Sfântul apostol Matia, cunoscând din copilărie prescripţiile legii iudaice, dar purtând şi harul Duhului Sfânt, le aduce dovezi din înseşi scrierile Vechiului Testament că Hristos este Mesia cel proorocit de demult. Le vorbeşte şi despre unimea de fiinţă a Tatălui cu a Fiului, despre Întruparea, Răstignirea şi mai ales de Învierea lui Hristos.

Învinuit de hulă împotriva lui Dumnezeu şi refuzând să nu Îl mai mărturisească pe Hristos, Sfântul apostol Matia este bătut cu pietre, dându-şi sufletul în mâinile lui Dumnezeu, în anul 63. I-a rugat pe cei care erau de faţă să îi pună în mormânt două pietre, pentru a-L slăvi pe Dumnezeu prin semnele muceniciei sale.

La fel precum a făcut şi primul mucenic al Bisericii, Sfântul arhidiacon Ştefan, apostolul Matia nu a încetat nici în timpul uciderii sale să se roage lui Dumnezeu pentru el şi pentru chinuitorii lui. Mai mult, pentru ca această judecată şi ucidere

nedreaptă să nu fie descoperită de administraţia romană aflată atunci la putere, iudeii i-au tăiat capul Sfântului cu o secure. Prin această moarte erau ucişi cei care se împotriveau cezarului, astfel încât moartea Sfântului Matia apărea ca o respectare a legii romane şi nu ca o nelegiuire a iudeilor.

Tăierea capului cu securea explică de ce Sfântul apostol Matia este considerat patronul măcelarilor şi al dulgherilor.

Moaştele Sfântului apostol Matia

După o tradiţie, împărăteasa Elena a adus moaştele Sfântului apostol Matia la Roma, în anul 324. O părticică din acestea a trimis-o în Trier, astăzi cel mai vechi oraş din Germania.

Descoperite în secolul al XII-lea, în urma unor lucrări de restaurare a unei biserici, moaştele Sfântului au fost mutate în biserica abaţiei benedictine, care îşi va lua numele Sfântul apostol Matia. Această abaţie este şi astăzi un mare centru de pelerinaj pentru Biserica Romano-Catolică.

Cu toate acestea, alte documente atestă că moaştele sale se află în Georgia de astăzi, îngropate sub un castel, în aceeaşi regiune în care a suferit moarte pe cruce. Această afirmaţie poate fi verificată dacă ţinem cont de faptul că Etiopia, locul unde apostolul a propovăduit cel mai intens, este identificată de unii cercetători cu estul Georgiei.

Sfântul Matia (sec. I) apostol

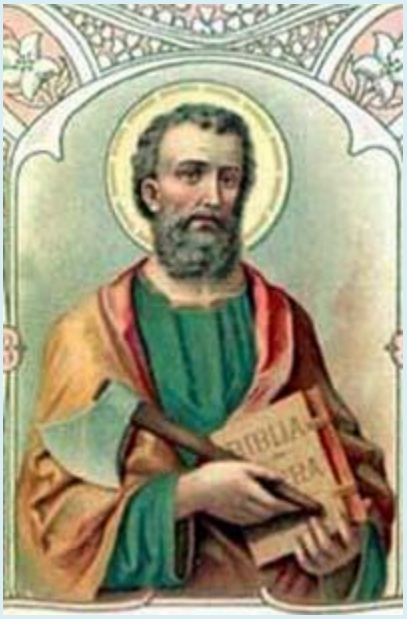

14 mai (calendarul latin)
9 august (calendarul bizantin)

Biografii: varianta 1

Matia, al cărui nume este frecvent la evrei şi înseamnă "darul Domnului", este apostolul care a primit în dar marele privilegiu de a fi numărat în rândul celor doisprezece, luând locul rămas liber prin dezertarea lui Iuda Iscarioteanul.

Alegerea lui s-a făcut prin tragere la sorţi, după înălţarea Domnului, la propunerea lui Petru, care, în puţine cuvinte, a fixat calităţile cerute pentru un apostol: să fi fost aproape de Domnul Iisus Hristos, să fie chemat şi apoi trimis în misiune: "E necesar ca unul dintre aceşti bărbaţi care a fost împreună cu noi în timpul cât a petrecut între noi Domnul Iisus - începând de la botezul lui Ioan, până în ziua în care S-a înălţat de la noi - să fie împreună cu noi martor al învierii Lui".

Matia a fost deci alături de Iisus fără încetare, de la începutul până la sfârşitul vieţii publice a Mântuitorului, el este deci martor al lui Hristos, mai precis al învierii lui, deoarece învierea este piatra de temelie a creştinismului. Matia a trăit împreună cu ceilalţi unsprezece miracolul Tainei Pascale, şi este perfect îndreptăţit să îl vestească lumii pe Hristos, deoarece a fost martor ocular al vieţii şi operei lui Hristos, începînd chiar "de la botezul lui Ioan".

A doua şi a treia condiţie, chemarea din partea lui Dumnezeu şi trimiterea în misiune, sunt exprimate limpede în rugăciunile apostolilor: "Tu, Doamne, care cunoşti inimile tuturor, arată pe care din aceşti doi l-ai ales, ca să ia locul acestei slujiri şi al apostoliei din care Iuda a căzut".

Poate că ne surprinde alegerea lui Matia prin tragere la sorţi. Recurgerea la acest act pentru a cunoaşte voinţa lui Dumnezeu este o metodă cunoscută în Sfânta Scriptură, însăşi împărţirea Pământului făgăduit s-a făcut prin tragere la sorţi; şi apostolii au considerat oportun să procedeze la fel.

Între cei doi candidaţi propuşi de comunitatea creştină: Iosif, fiul lui Sabba, numit şi cel drept, şi Matia, alegerea a căzut pe acesta din urmă. Noul apostol, al cărui nume apare în Scriptură numai cu prilejul alegerii sale, a trăit împreună cu ceilalţi unsprezece clipa dătătoare de lumină şi putere a Rusaliilor; apoi, asemenea celorlalţi, a pornit pe drumuri cunoscute, şi altele pe care avea să-l conducă Duhul Adevărului, vestind mărirea lui Dumnezeu.

Nu se cunoaşte nimic despre activitatea sa apostolică, nici dacă a murit martir, ori de moarte naturală, deoarece amănuntele privitoare la viaţa sa provin din scrieri apocrife.

Tradiţia că el ar fi murit în urma tăierii capului cu o secure explică de ce este considerat patron special al măcelarilor şi dulgherilor.

Sărbătoarea lui a fost ţinută mult timp în ziua de 24 februarie; deoarece această zi cădea deseori în Postul mare, noul calendar i-a fixat comemorarea la 14 mai, dată aproximativ apropiată de data alegerii lui ca apostol.

* * *

Trebuie să deosebim pe apostolul şi evanghelistul Matei de apostolul Matia; deşi foarte apropiate, numele lor sunt diferite; ca înţeles, provin din alăturarea a două cuvinte ebraice care înseamnă: darul lui Dumnezeu, nume ce se dădea copiilor consideraţi ca un semn al bunăvoinţei divine.

Originea, numele şi viaţa Sfântului Matia, ca şi ale celorlaltor apostoli, sunt punctul de legătură între Vechiul şi Noul Testament; prin ei, tulpina viguroasă, urcă din rădăcinile divino-umane ale istoriei seva hrănitoare a vieţii în Hristos: "Nu am venit să stric Legea, ci să o duc la desăvârşire". Creştinul adevărat preţuieşte şi apără atât rădăcina cât şi tulpina prin care ajunge până la el hrana Vieţii.

Sursa: "Vieţile sfinţilor", Editura Arhiepiscopiei Romano-Catolice de Bucureşti

Biografii: varianta 2

„Foarte învăţat în legea Domnului, prudent în suflet, profund în explicarea Sfintei Scripturi, înzestrat în a da sfaturi, agreabil în predicare, făcător de minuni, martor (al Celui Înviat), şi-a ridicat mâinile spre cer şi şi-a dat sufletul”.

Acest elogiu se găseşte pe o piatră din catedrala din Trier, din Germania, care se laudă, împreună cu bazilica romană „Santa Maria Maggiore”, că sunt în posesia relicvelor Sfântului Matia. Dincolo de ceea ce ne spun Faptele Apostolilor în ceea ce priveşte primirea în colegiul apostolilor, nu mai ştim multe despre viaţa sa.

Eusebiu de Cezareea [1] îl consideră unul dintre cei şaptezeci şi doi de discipoli ai Domnului. Este sigur că, după Înălţare, Petru, aflându-se în cenacol împreună cu apostolii, cu Maria şi alţi credincioşi în număr de circa 120 de persoane, a propus să fie adus din nou la 12 numărul apostolilor, aşa cum fusese voinţa Învăţătorului, alegând pe unul dintre cei prezenţi care au fost cu Iisus încă de la început. Comunitatea a prezentat doi candidaţi: Iosif, numit şi Iustus, şi Matia. După o scurtă rugăciune, au tras la sorţi şi astfel, a fost ales Matia.

În prefaţa sărbătorii liturgice ambroziene se poate citi: „Pentru ca numărul apostolilor să fie completat, ţi-ai îndreptat o privire particulară de iubire asupra lui Matia, iniţiat în urmarea şi în misterele lui Hristos, Fiul tău. Glasul său s-a adăugat celor-lalţi unsprezece martori ai Domnului şi a proclamat lumii vestea că Iisus din Nazaret a înviat cu adevărat şi că oamenilor le-a fost deschisă Împărăţia Cerurilor” [2].

Notele ce îi caracterizează pe apostoli sunt trei: fidelitatea în ucenicie, deoarece l-au urmat pe Iisus încă de la început; întâlnirea cu Iisus cel înviat, pentru a putea să dea mărturie despre înviere nu din cele auzite din partea altora, ci din constatările personale; mandatul, fiind ales de Dumnezeu şi trimis. Matia le avea pe primele două, în timp ce pe a treia a primit-o prin intermediul Bisericii reunite în cenacol.

Alte date istorice sigure privindu-l pe acest apostol nu mai avem. Clement Alexandrinul ne oferă unele cuvinte care, în timpul său, erau atribuite Sfântului Matia. Le transcriem: „Admiră lucrurile prezente, deoarece ele revelează măreţia lui Dumne-

---

[1] *Eusebiu de Cesarea, Istoria bisericească, I, 12, 3.*
[2] *MA I, 961.*

zeu” [3]; „Lupta împotriva cărnii şi supunerea ei, neîngăduirea nici unei plăceri nepermise este calea creşterii în credinţă şi în înţelepciune” [4]; „Dacă aproapele unui ales păcătuieşte, şi cel ales se îndepărtează de el, deoarece doreşte să se comporte aşa cum o prescrie Cuvântul, celălalt s-ar ruşina să trăiască o astfel de viaţă (rea) şi nu ar mai păcătui” [5].

Sursa: "Martiri şi sfinţi din calendarul roman", Editura Sapientia, Enrico Pepe, trad. pr. Ioan Bişog

[3] *Clement Alexandrinul, Stromata, II, 9.*
[4] *Clement Alexandrinul, Stromata, III, 4.*
[5] *Clement Alexandrinul, Stromata, VII, 13.*

Sfântul apostol Matia (9 august)

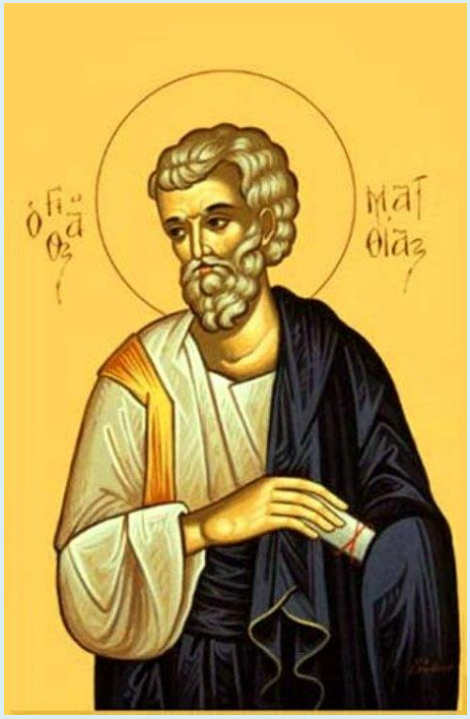

Acesta a fost ales în rândul celor 12 apostoli, în locul lui Iuda Iscarioteanul, prin tragere la sorți, după cum ne spune Sfântul evanghelist Luca: „și au pus înainte pe doi: pe Iosif, numit Barsaba, zis și Iustus, și pe Matia. Și, rugându-se, au zis: Tu, Doamne, Care cunoști inimile tuturor, arată pe care dintre aceștia doi l-ai ales să ia locul acestei slujiri și al apostoliei din care a căzut Iuda, ca să meargă în locul lui. Și au tras la sorți; și sorțul a căzut pe Matia; și el s-a rânduit împreună cu cei unsprezece apostoli” (Fapte 1, 23-26).

Sfântul Matia s-a născut în Betleem, în tribul lui Iuda și a cercetat Cărțile Legii cu Sfântul și dreptul Simeon (pomenit la 3 februarie).

El propovăduia Evanghelia în Iudeea, Macedonia și Etiopia. În Etiopia sau după alții, în Iudeea a primit cununa martiriului. Fiind învinuit de iudei că propovăduiește un prooroc fals și văzându-i-se neclintirea, Sfântul apostol Matia a fost bătut cu pietre până la moarte.

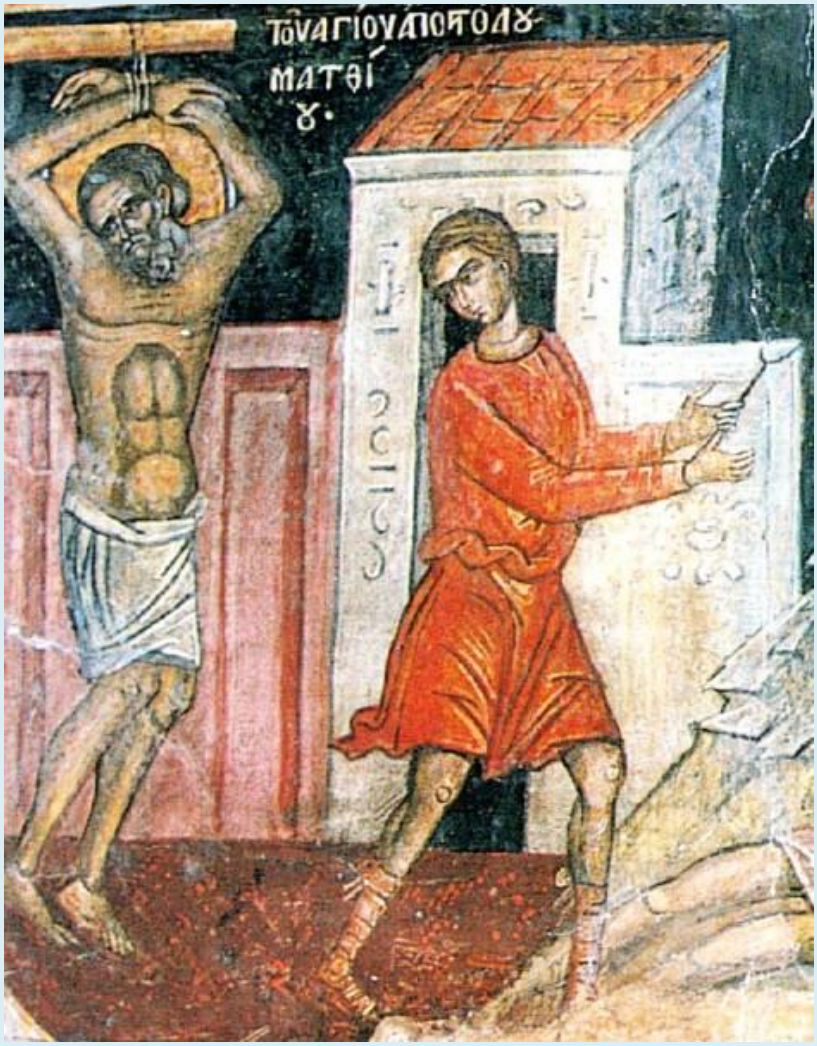

Frescă din anul 1547 aflată în Mănăstirea Dionisiu, Sfântul Munte Athos, Grecia

Însă pentru a nu fi învinuiți de romani pentru ucidere nedreaptă, iudeii îi tăiară capul sfântului apostol cu o secure. Întrucât romanii săvârşeau această pedeapsă pentru ridicarea cuiva împotriva Cezarului, moartea Sfântului Matia a apărut a avea pricină nerespectarea legii romane şi nu credința în Hristos.

În anul 324, cinstitele sale moaşte a fost aduse la Roma de Sfânta împărătească Elena (pomenită la 21 mai).

***

Ca un soare cu raze luminoase, în toată lumea ieşind vestirea ta, a luminat Biserica păgânilor cu darul, purtătorule de minuni, Matia apostole. (Condacul Sfântului, glasul al 4-lea)

***

Mie, celui ce cu laude, cânt prăznuirea ta cea purtătoare de lumină, Matia, roagă-te să mi se dea din cer raza mântuirii. (Din Canonul Sfântului ce se citește la Utrenie)

Sursă: http://sfintisiicoane.wordpress.com

St. Demetrius of Rostov - Lives of the Saints - The holy apostle Matthew

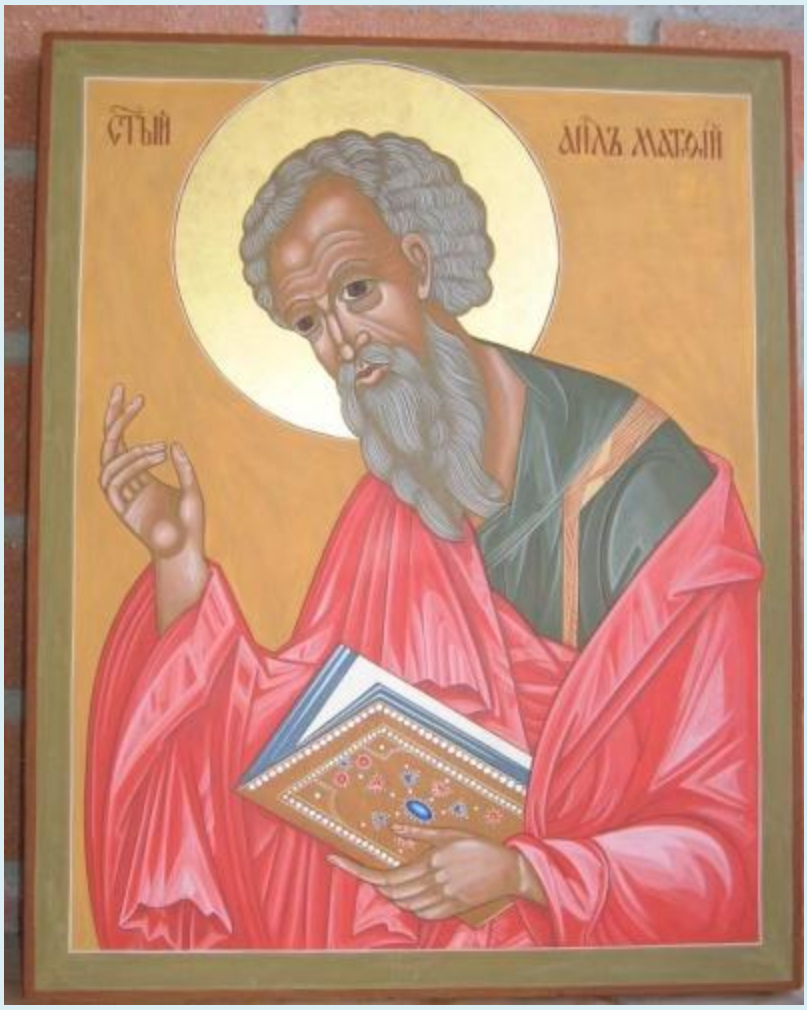

The holy apostle Matthew, who came from the tribe of Judah, was born in Bethlehem. From early childhood, he began to study the sacred books and the law of God in Jerusalem under the guidance of St. Simeon the God-Bearer . From him, Saint Matthew was instructed in a virtuous life: he conducted a charitable life, strictly following the path inscribed in the commandments of God .

The time has come when the Lord, after 30 years from the day of His birth from the Most Blessed Virgin Mary and after receiving the baptism from John, revealed Himself to the world: having gathered disciples , He preached the coming of the Kingdom of God , while performing innumerable miracles and signs. St. Matthew, listening to the teachings of Christ and seeing His miracles, was filled with love to Him-leaving worldly cares, he followed the other disciples and people after the Lord, enjoying the contemplation of the incarnate God and the unspeakable joy of

His teaching. The Lord, to whom the innermost movements of the human heart are revealed, seeing the zeal and purity of the spiritual Saint Matthias, chose him not only as one of His disciples, but also for the apostolic ministry .

First, Saint Matthew belonged to the number of the 70 smaller apostles, of whom the Gospel states: "The Lord chose seventy others (disciples) and sent them two before his face" (Luke 10: 1). After the same free suffering, resurrection and ascension of our Lord Jesus Christ to heaven and the fall of Judas, Saint Matthew was numbered with 11 apostles (Acts 1:26) as the twelfth. This election was soon confirmed by the Lord when the Holy Spirit was sent down in the form of fiery tongues: for the Holy Spirit obeyed both the other holy apostles and the holy Matthew, granting him equal grace with the disciples of the Lord.

At the descent of the Holy Spirit, the apostles cast lots, which of them and which country to go to preach the gospel. St. Matthew was given by lot to Judah, where he worked, circumambulating cities and scales, and preaching the gospel of the appearance in Christ Jesus of salvation to the world. However, not only among Jews, but also among the Gentiles, he preached the name of Christ. Tradition says that St. Matthew treated the evangelism of Christ and the inhabitants of Ethiopia and suffered many different tortures here: he was dragged on the ground, beaten, hung to the pillar, severely flanked with iron and set on fire; but, strengthened by Christ, Saint Matthew courageously and joyfully endured these torments.

According to some accounts, Saint Matthew preached the Gospel in Macedonia, where the wicked Greeks, wanting to experience the power of the doctrine proclaimed by the holy apostle, seized him and made him drink a poison that deprived the person of sight. But St. Matthew, having drunk poison in the name of Christ, did not suffer any harm from her and even was blinded by this poison - there were more than 250 people - healed, laying his hands and calling on the name of Christ.

The devil, unable to endure such reproach, appeared to the heathen in the form of a youth, commanding the murder of Matthias. When they wanted to seize the holy apostle, they were compelled to search for him unsuccessfully for three days: St. Matthew, although he walked among them, was invisible to them. Then the holy apostle appeared to the pagans who sought him and voluntarily surrendered himself into their hands. They bound him and imprisoned him, where demons appeared to him, gritting their teeth with fury, but the next night the Lord appeared to him in great light. Having encouraged St. Matthew and freed from bondage, He opened the doors of the prison and released it to freedom. The day has come, and

the apostle with even greater fearlessness began to preach the name of Christ among the people. But when some who were hardened by their hearts, not believing his sermons and becoming enraged, wanted to kill him with their own hands, suddenly the earth opened up and swallowed them,

Then the apostle Matthew again returned to Judah, and he turned many of the sons of Israel to the Lord, proclaiming to them the word of God and confirming it with signs and wonders: in the name of Christ, St. Matthew returned the blind to the blind, the deaf ear, the dying life, restored the lame, cleansed the lepers and cast out demons. Calling Moses to the saints and encouraging the observance of the law given to him by God on the tablets, Saint Matthew taught at the same time to believe in Christ, in the signs and prototypes of the foretold by Moses himself, prophesied by the prophets, sent by God the Father to save the world and incarnated from the Immaculate and Immaculate Virgin. At the same time, all the prophecies about Christ, St. Matthew, were interpreted as having already come true on the coming Messiah.

At this time, the High Priest of the Jews was Anan, who hated Christ and blasphemed His name, the persecutor of Christians, who commanded the church holy Apostle and the brother of God, James, to be thrown off the roof and thereby killed him. And when Saint Matthew, circumnavigating Galilee, preached Christ, the Son of God in the local synagogues, blinded by unbelief and malice, the Jews, full of fury, seized the holy apostle and brought to Jerusalem to the afore-mentioned high priest Anana.

The high priest, having gathered the Sanhedrin, condemned Saint Matthias to be stoned. When the apostle was brought to death in a place called Veflaskila, that is, the house of stone-stoned people, St. Matthew said to the Jews who led him: "The hypocrites, rightly spoke of the prophet David like you: They rush towards the soul of a righteous man and condemn the innocent blood (Psalm 93: 21); The same prophet Ezekiel speaks of such people, that they kill souls that should not die (Ezekiel 13:19). "

After these words of the Apostle of Christ, two witnesses (as required by that law) put their hands on his head and testified that he blasphemed God, the law and Moses. They were the first to throw stones at St. Matthias, and the latter asked that these first two stones be buried with him, as witnesses of his suffering for Christ. Then the rest began to throw stones, beating the holy apostle, and he raised his hands and gave up his spirit to the Lord. The lawless Jews, after the death of a martyr from the Romans, cut off his head with a sword, as was customary to the

Roman head, as if the Apostle of Christ were the enemy of Caesar. The believers, having taken the body of the holy apostle, with honor, betrayed his burial.

The death for Christ and the crown of martyr apostle Matthew took about 63 years.

From the book "Lives of the Saints" by St. Demetrius of Rostov

Sursa: **http://www.zakonbozhiy.ru/anons/?news_id=60**

Orthodoxwiki - Apostolul Matia

Sfântul apostol Matia a fost unul din cei șaptezeci înainte de a-l înlocui pe Iuda Iscarioteanul între cei doisprezece. Sfântul Matia este prăznuit în Biserica Ortodoxă la 9 august și la 30 iunie împreună cu Soborul slăviților și drept-lăudaților doisprezece apostoli ai lui Hristos.

Viața

Apostolul Matia s-a născut în Betleem din tribul lui Iuda. Încă din copilărie, el a studiat Legea lui Dumnezeu sub supravegherea lui dreptului Simeon, primitorul de Dumnezeu.

Atunci când Domnul nostru Iisus Hristos s-a arătat lumii, Sfântul Matia a crezut că El este Mesia și l-a urmat apoi cu perseverență, fiind numărat printre cei șaptezeci de apostoli, pe care Domnul "i-a trimis doi câte doi înaintea feței Sale" (Luca 10,1).

După Înălțarea Mântuitorului, Sfântul Matia a fost ales de ceilalți să îl înlocuiască pe Iuda Iscarioteanul dintre cei doisprezece apostoli (Fapte 1:15-26). După Pogorârea Duhului Sfânt, apostolul Matia a propovăduit Evanghelia în Ierusalim și în Iudeea împreună cu ceilalți apostoli (Fapte 6:2, 8:14). Din Ierusalim, el a mers împreună cu apostolii Petru și Andrei în Antiohia Siriană și apoi în orașele Tianum și Sinope din Capadocia. Aici, apostolul Matia a fost întemnițat, scăpând în mod miraculos cu ajutorul Sfântului Andrei întâiul chemat.

Apostolul Matia a călătorit apoi spre Amasea, un oraș aflat pe malul mării. În timpul călătoriei de trei ani a apostolului Andrei, Sfântul Matia a fost cu el în Edessa și Sebasta. În conformitate cu Sfânta Tradiție a Bisericii, el a propovăduit în

Pontine Etiopia (în prezent vestul Georgiei) și în Macedonia. El a fost frecvent, în acea perioadă, în pericol de moarte, dar Domnul l-a apărat pentru a propovădui Evanghelia.

O dată, păgânii l-au forțat să bea o fiertură otrăvitoare. El a băut-o și nu numai că nu l-a afectat ci chiar a vindecat câțiva prizonieri care fuseseră orbiți cu această fiertură. Când Sfântul Matia a ieșit din temniță, păgânii l-au căutat în zadar, pentru că pentru ei devenise invizibil. Altă dată, când păgânii s-au înfuriat și vroiau să-l omoare, pământul s-a deschis și i-a înghițit.

Apostolul Matia s-a reîntors în Iudeea unde a continuat să-i lumineze pe compatrioții săi cu lumina învățăturilor lui Iisus Hristos. El a făcut minuni mari în Numele lui Iisus Hristos și a convertit mulțime mare la credința creștină.

Marele preot evreu Anania îl ura pe Hristos și, mai înainte, îl condamnase pe apostolul Iacov, fratele Domnului să fie azvârlit de pe înălțimile Templului iar acum a ordonat ca apostolul Matia să fie arestat și adus în fața Sinedriului din Ierusalim.

Anania cel lipsit de evlavie a rostit o cuvântare în care l-a blasfemiat pe Domnul. Folosind profețiile din Vechiul Testament, apostolul Matia a demonstrat că Iisus Hristos este Adevăratul Dumnezeu, Mesia cel promis, Fiul lui Dumnezeu, Consubstanțial and Coetern cu Dumnezeu Tatăl. După aceste cuvinte, apostolul Matia a fost condamnat la moarte de către Sinedriu și lapidat.

Când Sfântul Matia era deja mort, evreii, pentru a-și ascunde fărădelegea, i-au tăiat capul ca unui dușman la Cezarului. (Conform unor istorici, apostolul Matia a fost crucificat și spun că el a murit în Colchis.) Apostolul Matia a primit cununa muceniciei în anul 63.

Imnografie

Tropar (glasul 3): Apostole Sfinte Matia, roagă pe milostivul Dumnezeu ca să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condac (glasul 4): Ca un soare cu raze luminoase în toată lumea ieșind vestirea ta, a luminat Biserica păgânilor cu darul, purtătorule de minuni, Matia apostole.

Wikipedia - Sfântul Matia

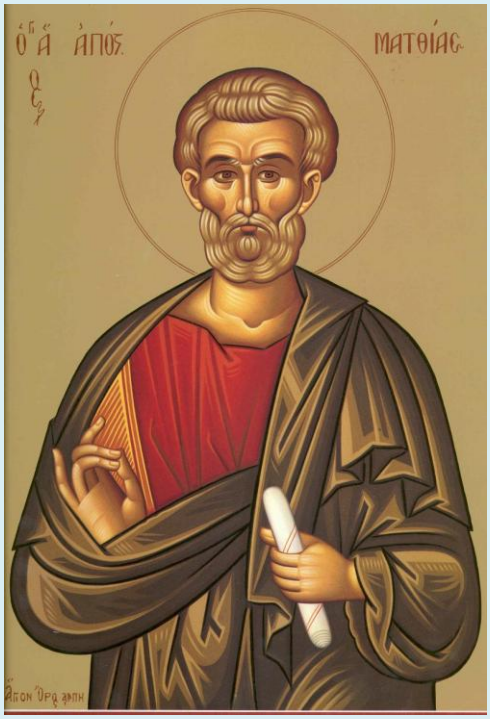

Apostolul Matia (d. ca. 63, în Etiopia) a fost cel pe care cei unsprezece apostoli ai lui Iisus Hristos l-au ales în locul lui Iuda Iscarioteanul, după sinuciderea acestuia din urmă. Episodul este evocat în Fapte (Fapte 1, 23-26).

Moaștele apostolului Matia au fost aduse prin grija împărătesei Elena Augusta, mama împăratului Constantin cel mare, la Trier. Moaștele au fost mutate în anul 1127 în abația benedictină Sankt Matthias din Trier, unde se găsesc până în prezent. Este singurul mormânt al unui apostol la nord de munții Alpi.

Sărbătoarea Sfântului Matia a fost până la reformarea calendarului roman universal prin Conciliul Vatican II (1962-1965), data de 24 februarie. După Conciliul Vatican II Sfântul Matia este sărbătorit pe 14 mai, cu excepția țărilor de limbă germană, unde sărbătoarea a rămas în continuare pe 24 februarie.

Sfântul Matia este prăznuit în Biserica Ortodoxă la 9 august şi la 30 iunie împreună cu Soborul slăviţilor şi drept-lăudaţilor Doisprezece Apostoli ai lui Hristos.

Icoane

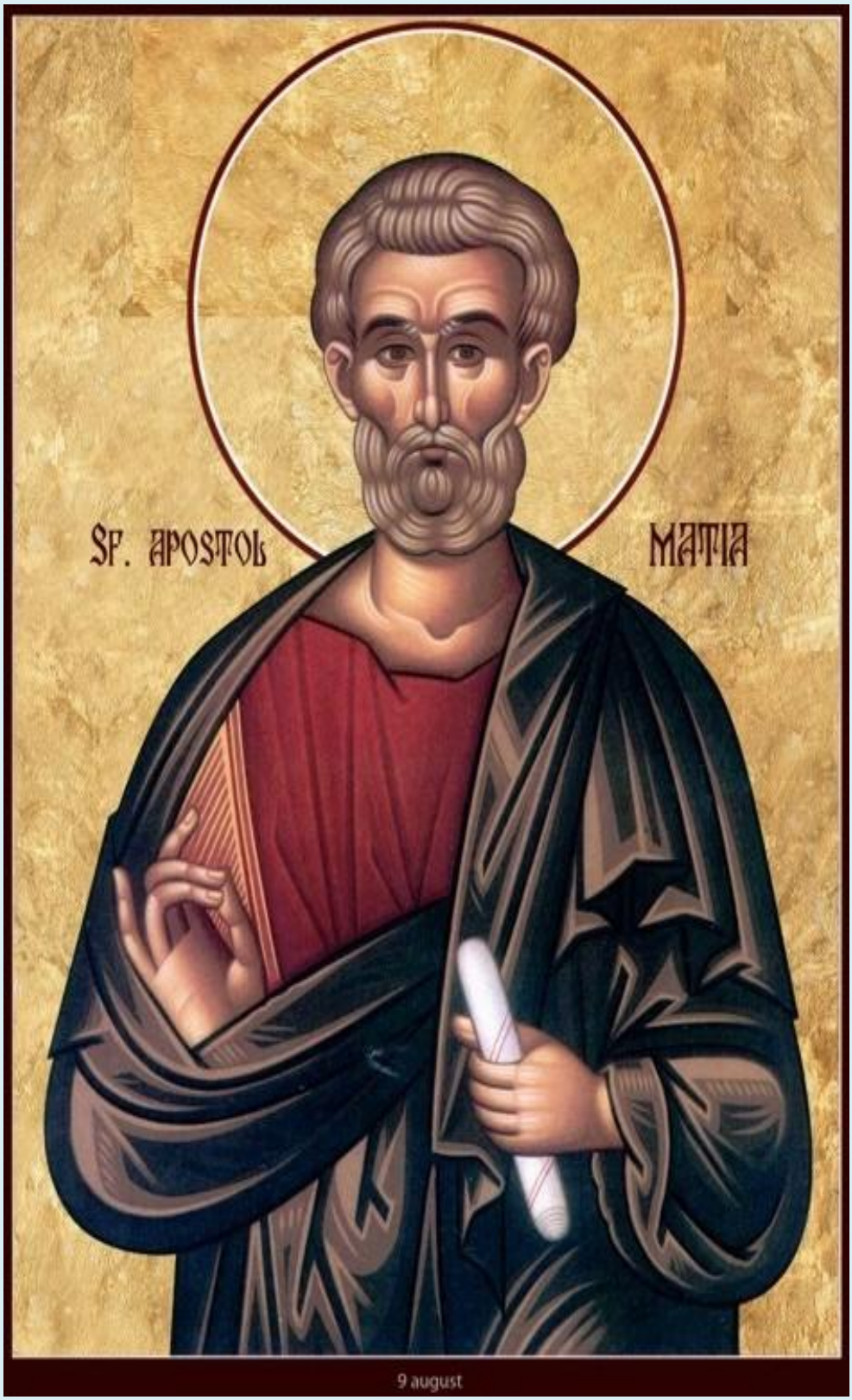

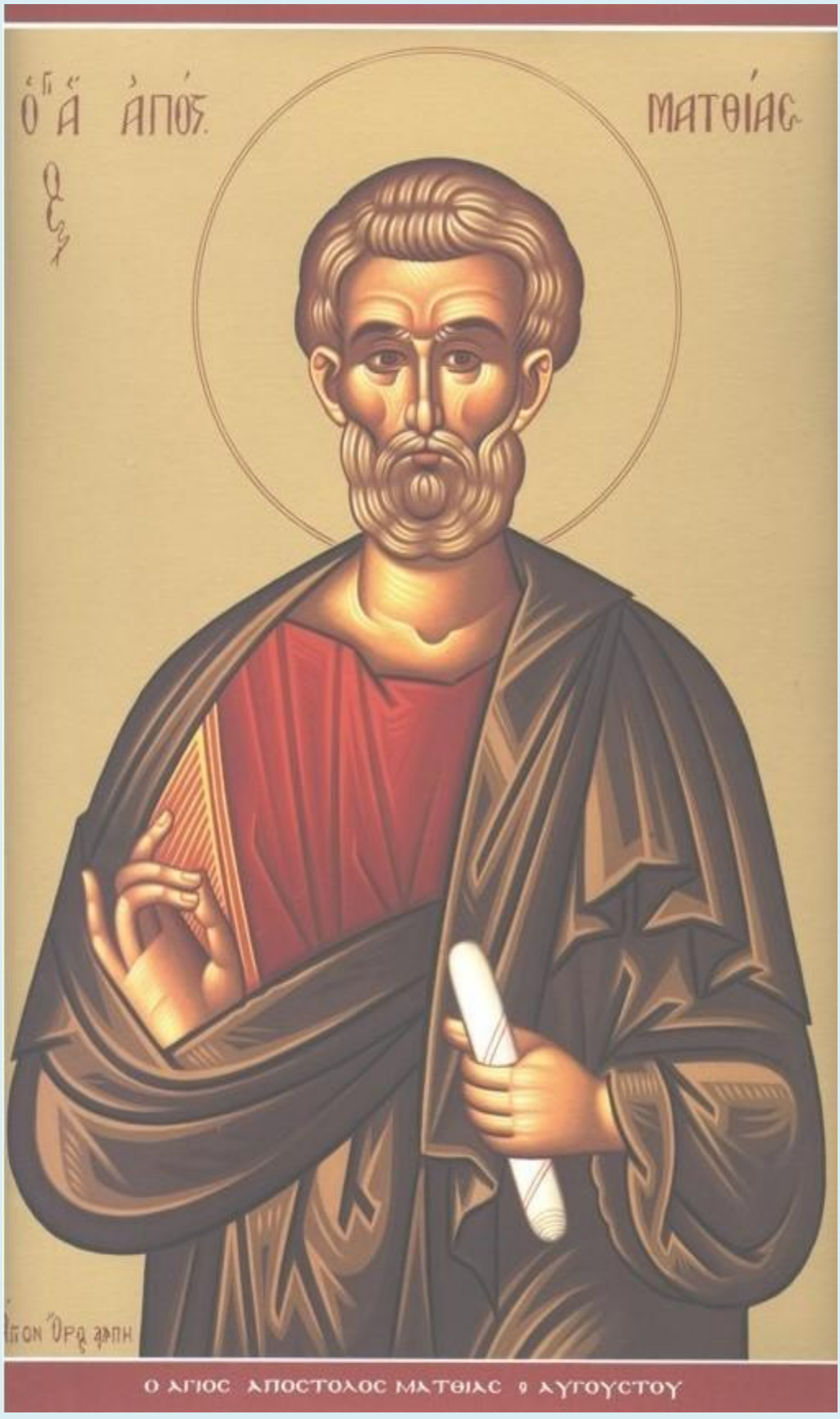

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΑΤΘΙΑΣ 9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

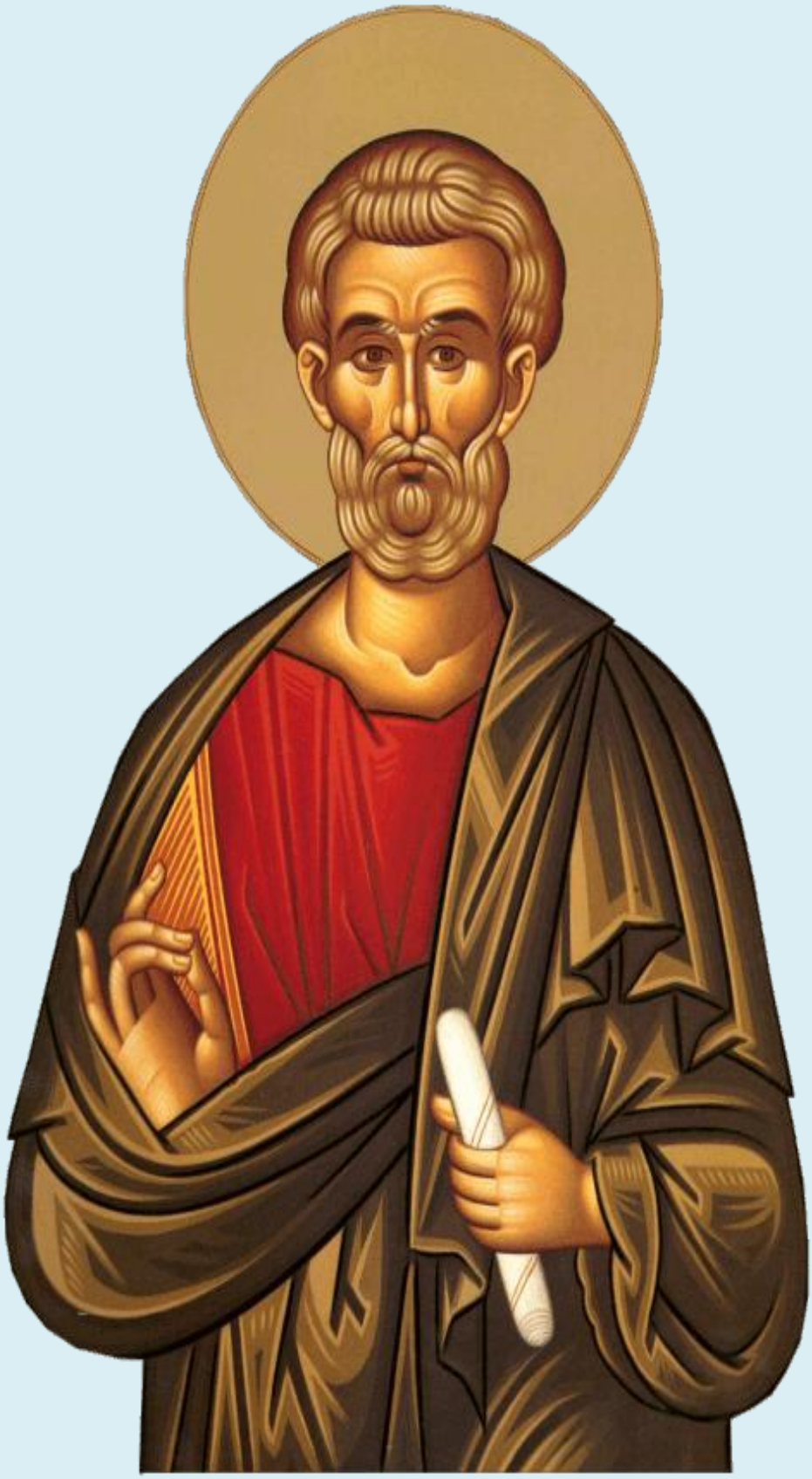

Ο Α ΑΠΟΣ
ΜΑΤΘΙΑΣ

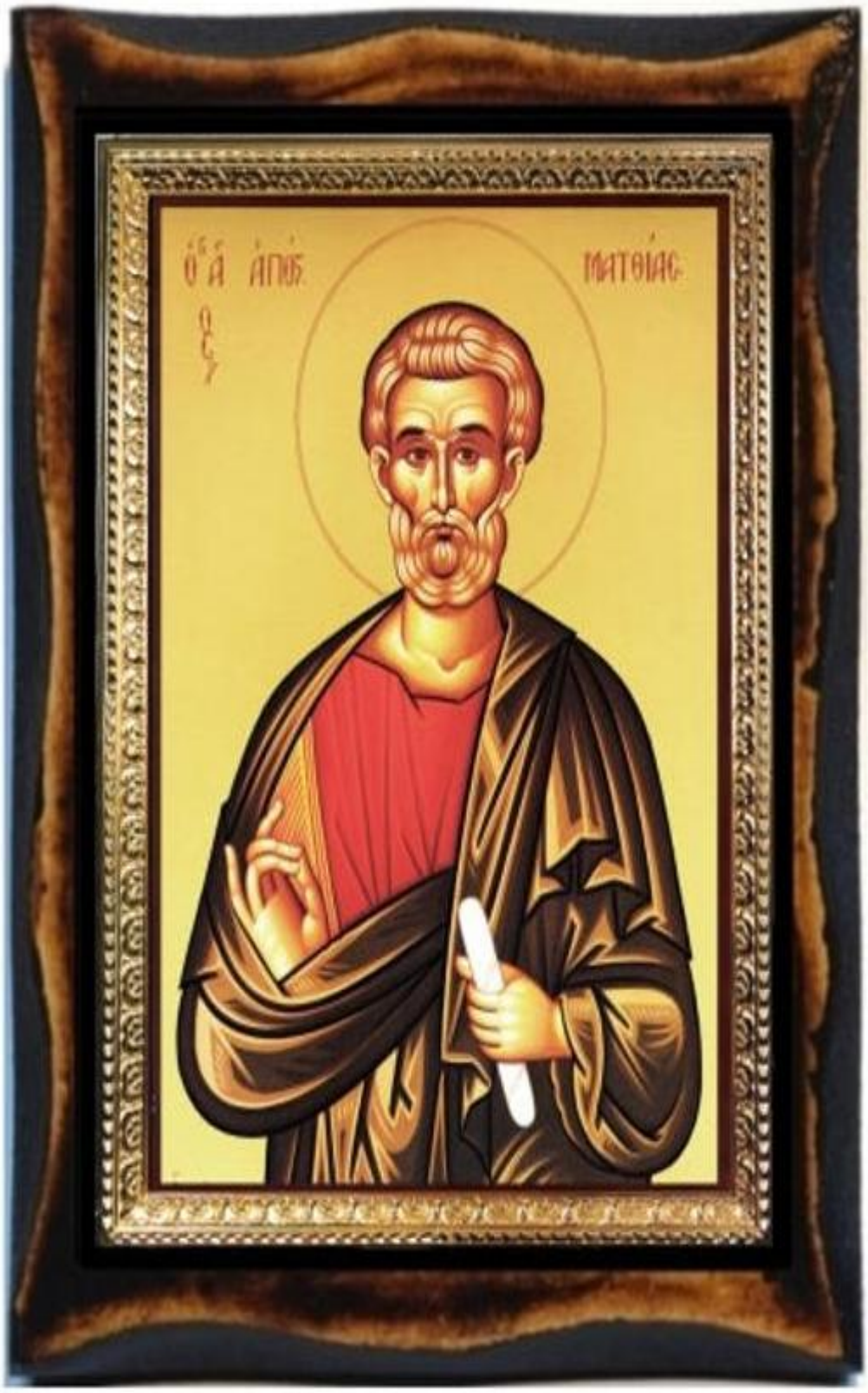
ΜΑΤΘΙΑΣ

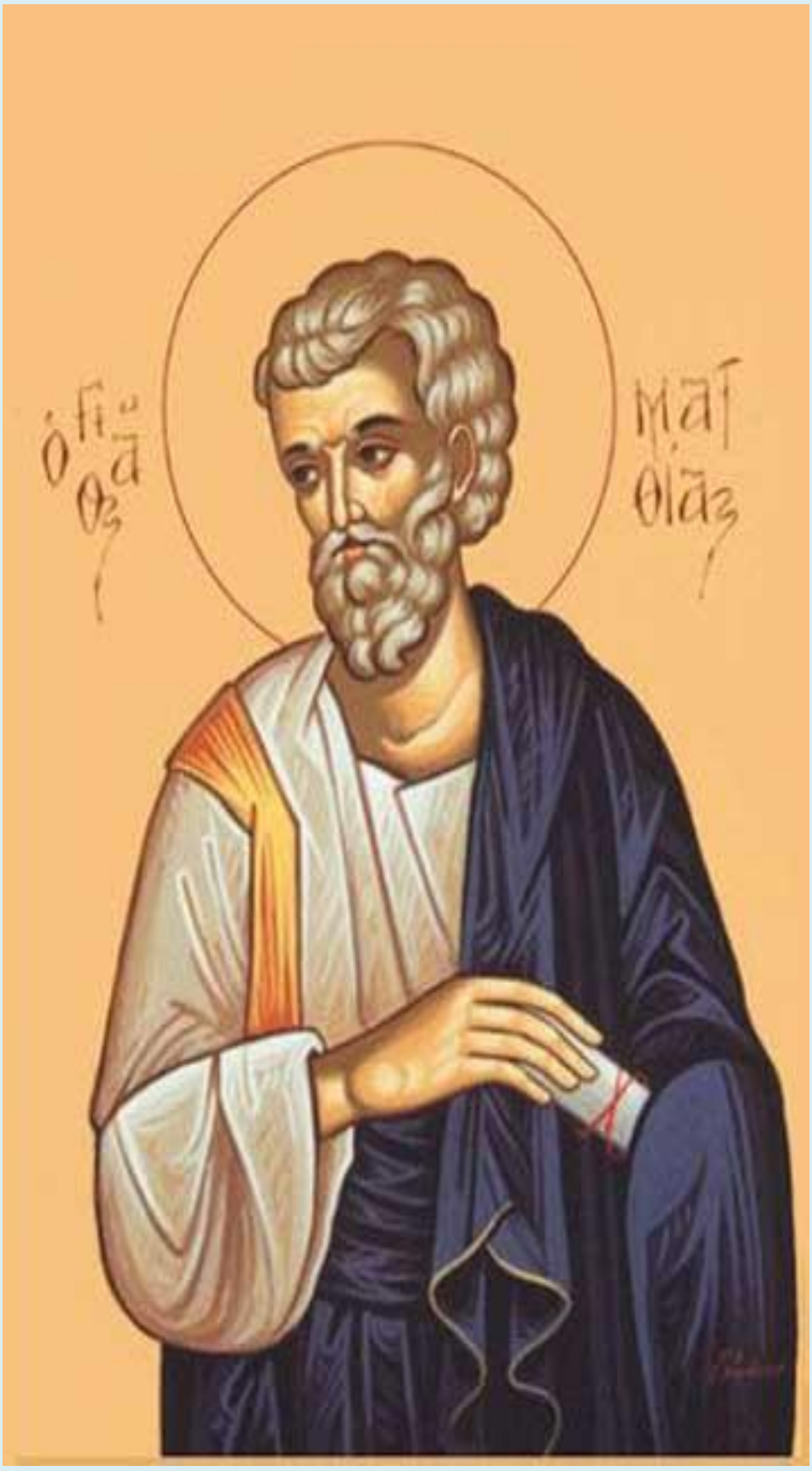
ὁ Ἅγιος
Ματθίας

9 august

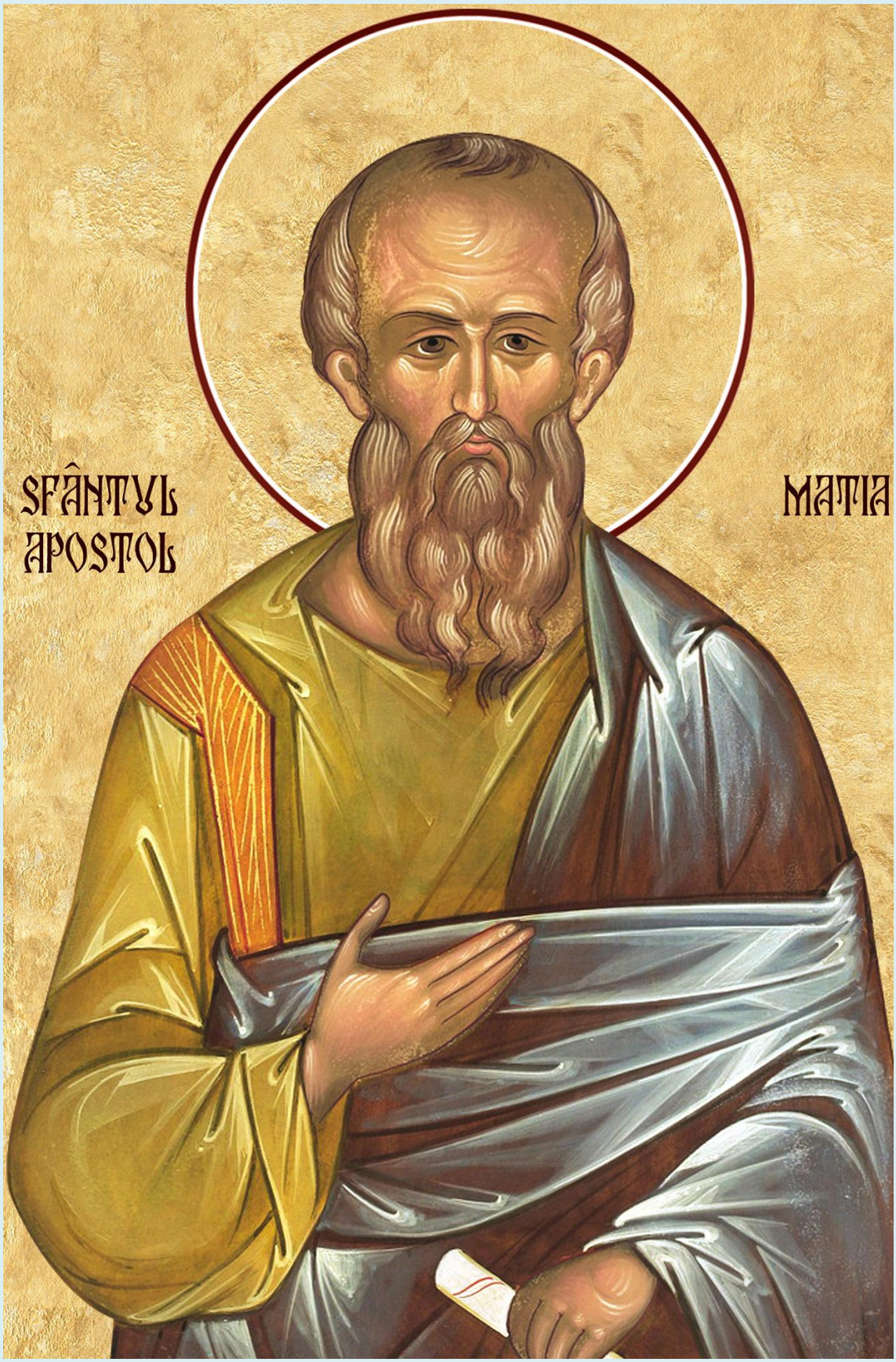
SFÂNTUL
APOSTOL
MATIA

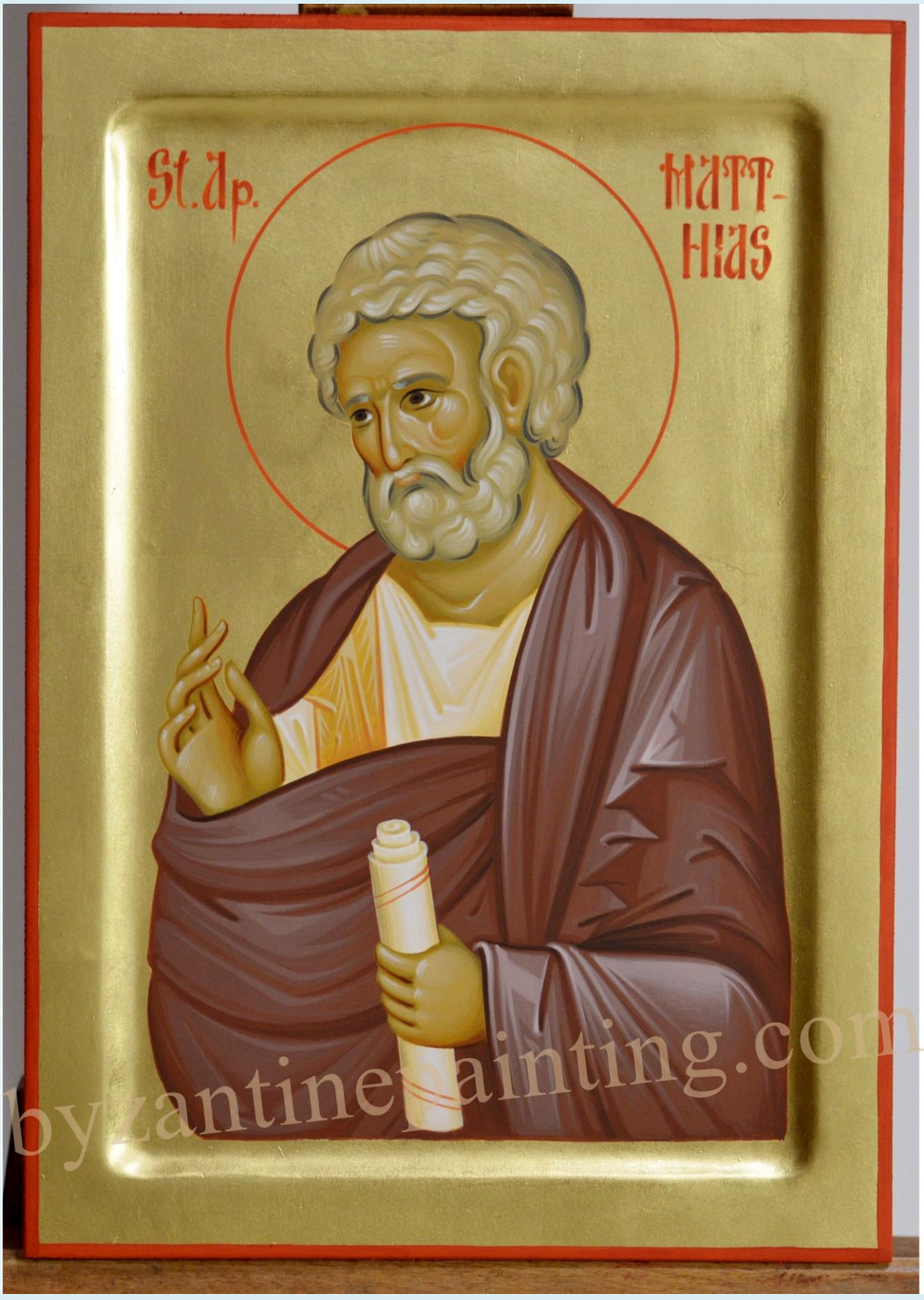

byzantinepainting.com

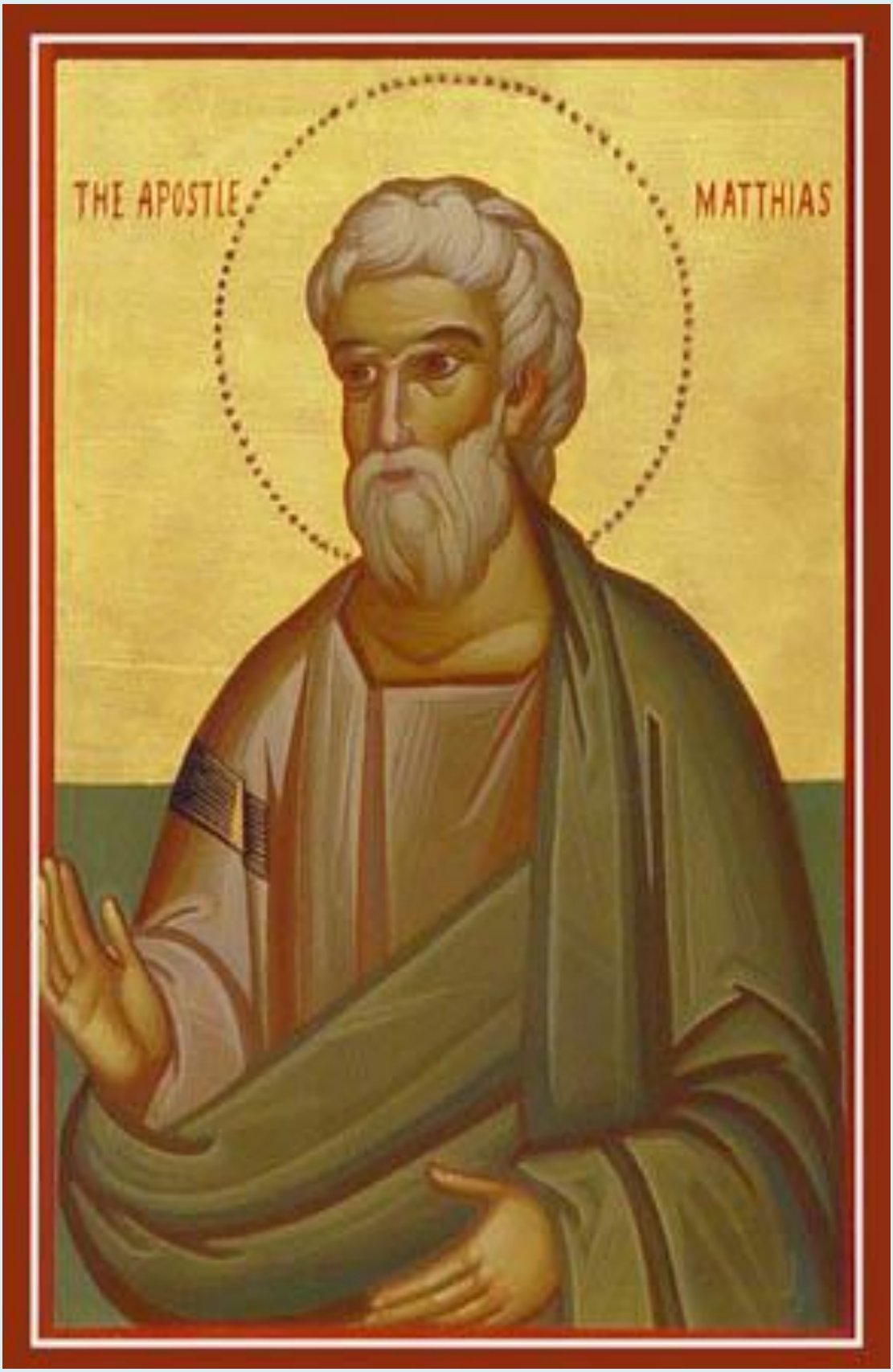
THE APOSTLE
MATTHIAS

SAH
MATTIA

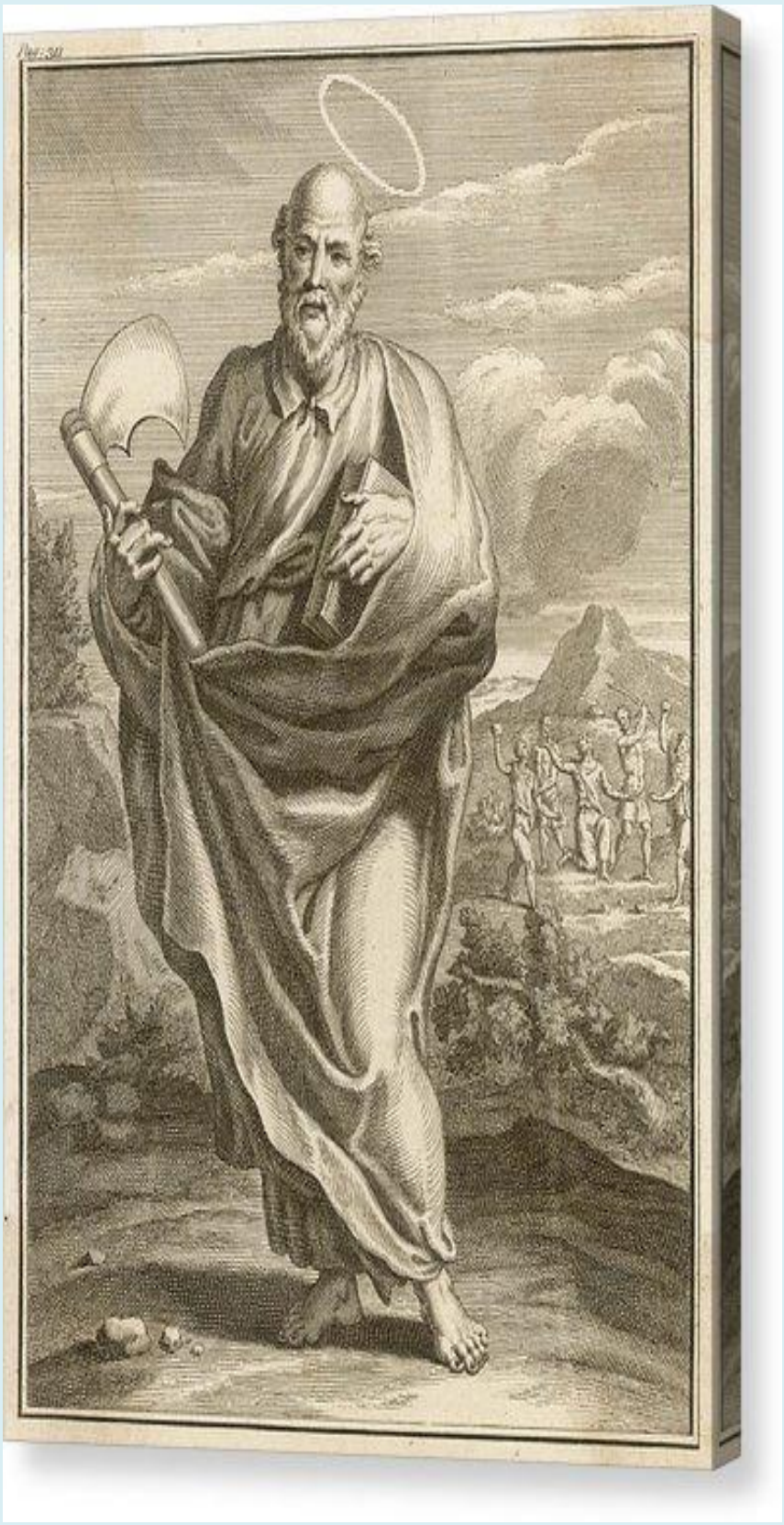

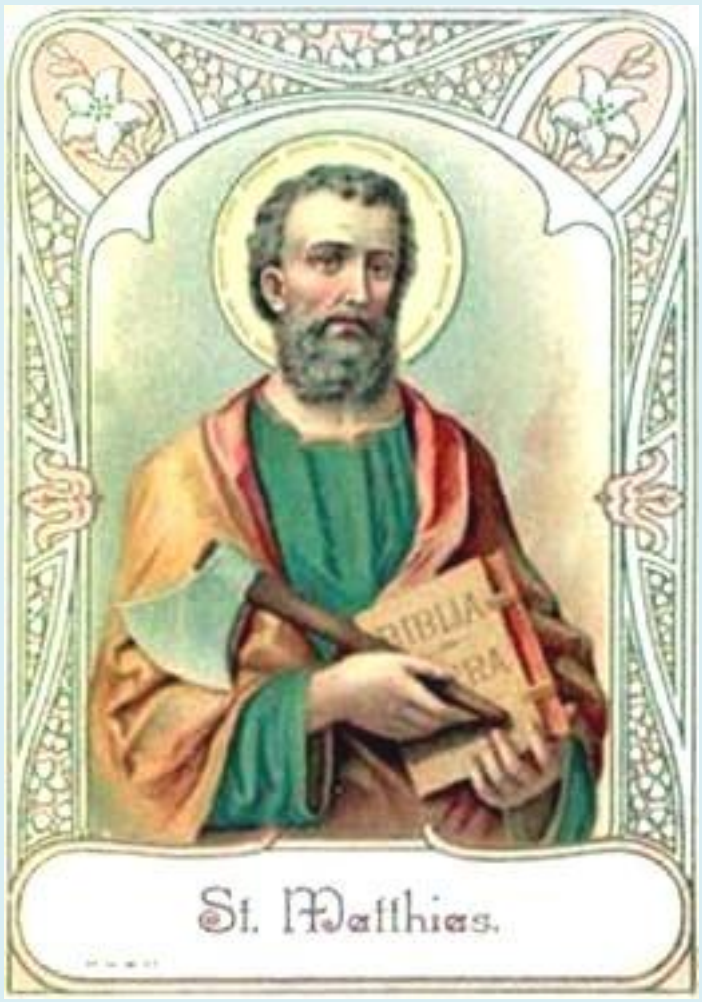
St. Matthias.

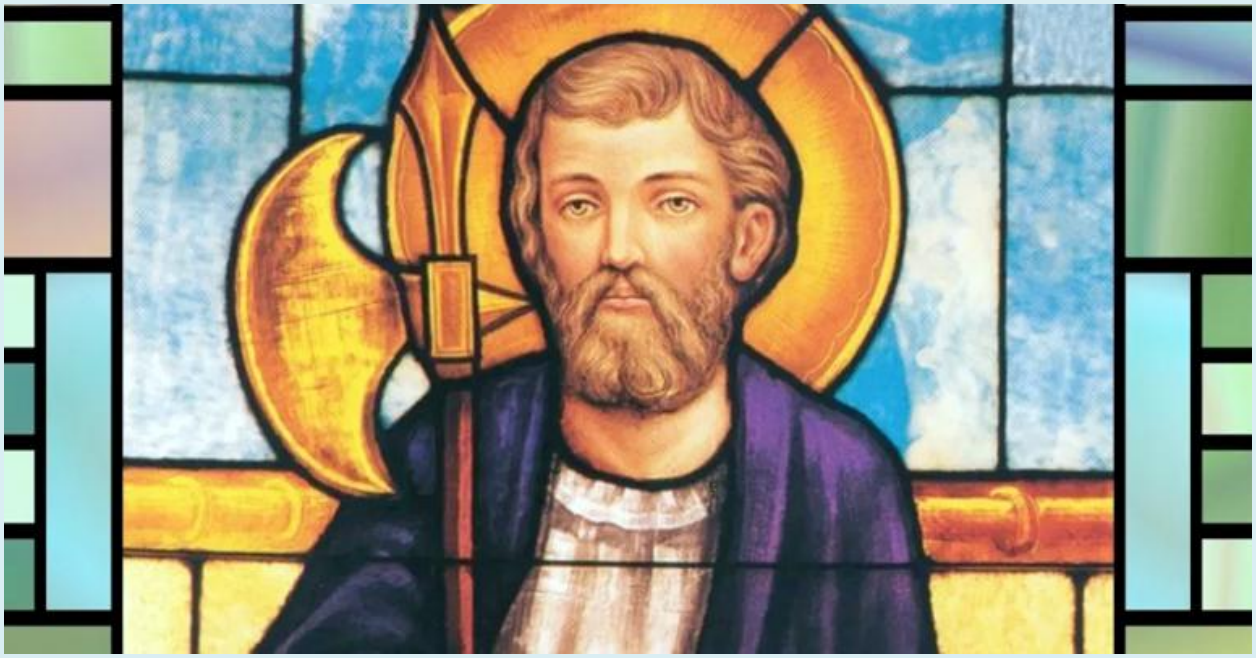

MATTHIAS

Apostle

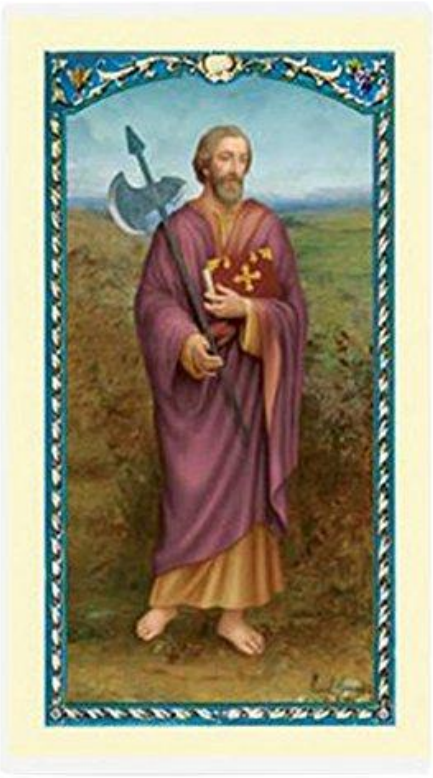

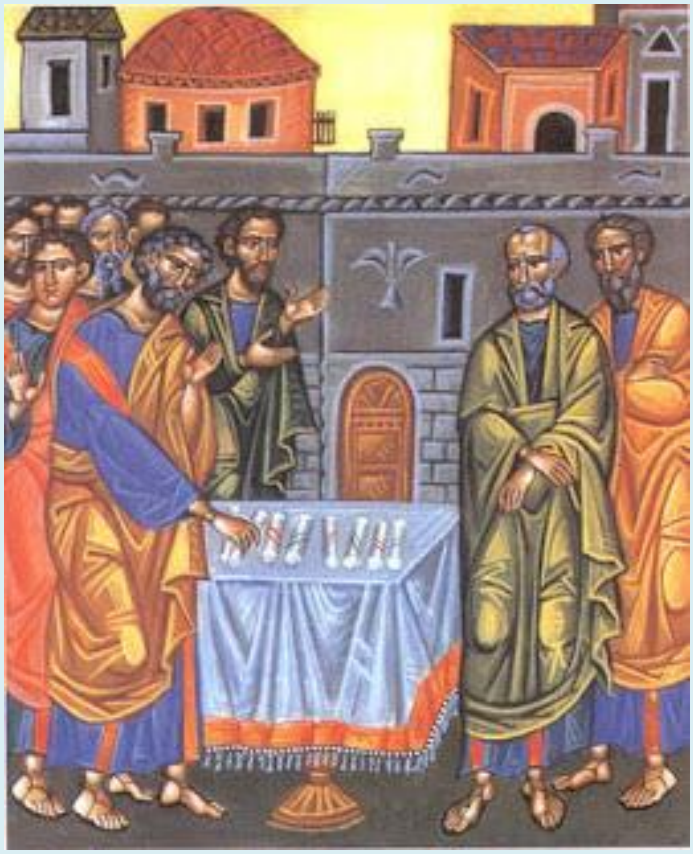

MATTHIAS

Apostle

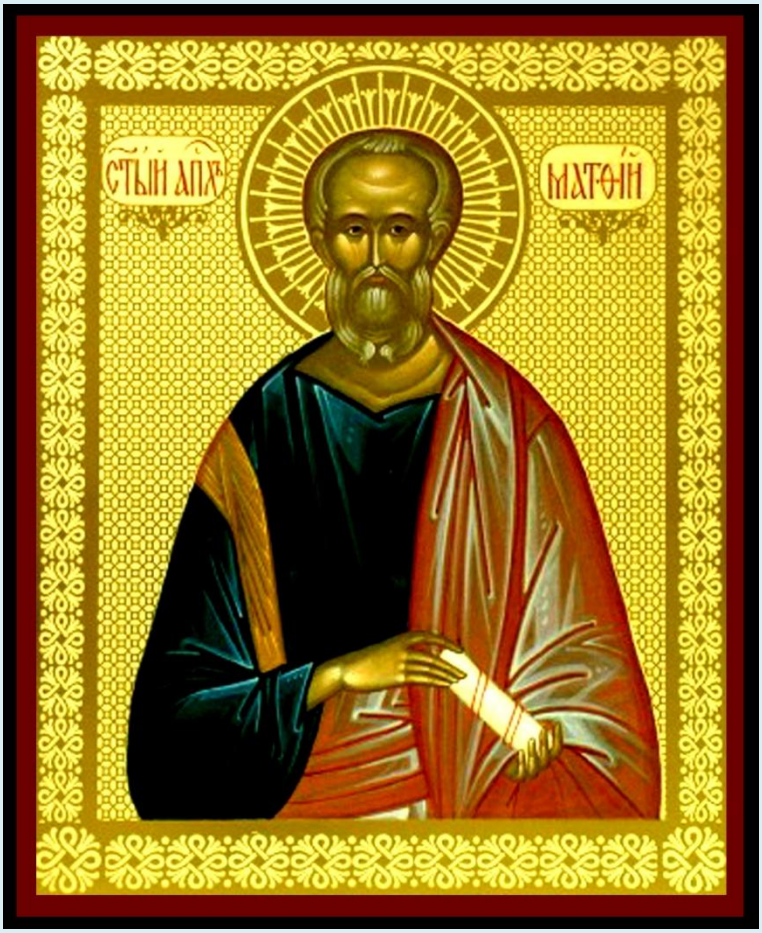
СТЫЙ АПЛ
МАТѲЕЙ

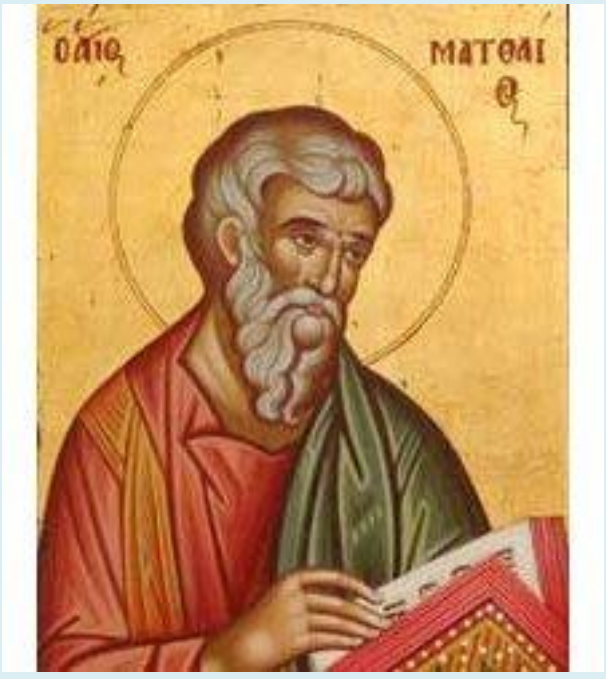
ΑΓΙΟϹ
ΜΑΤΘΑΙ
Ϙ

9 August

Sfântul Apostol

Matia

articole canon icoane

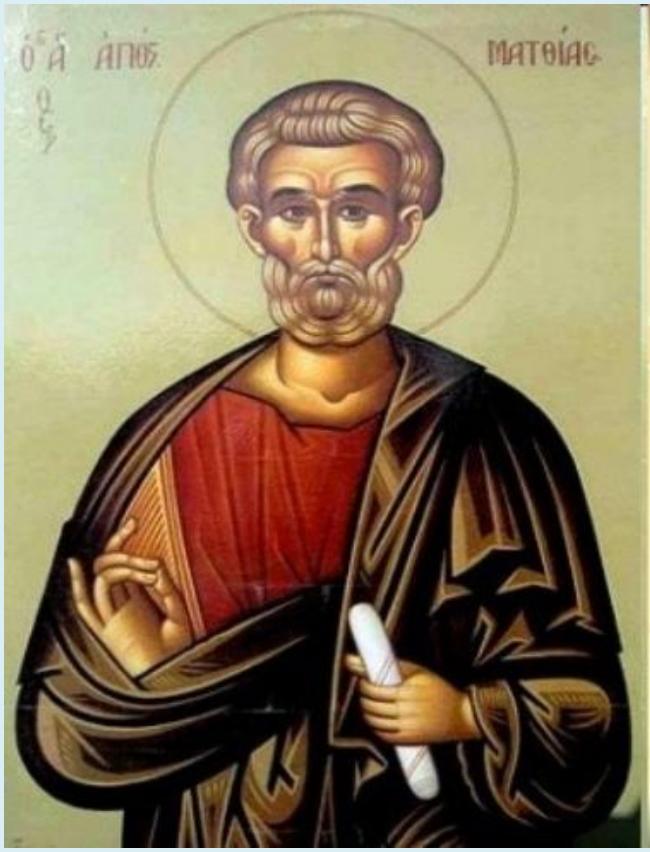

Sfântul Apostol Matia

- a predicat în Etiopia, unde şi a fost martirizat.

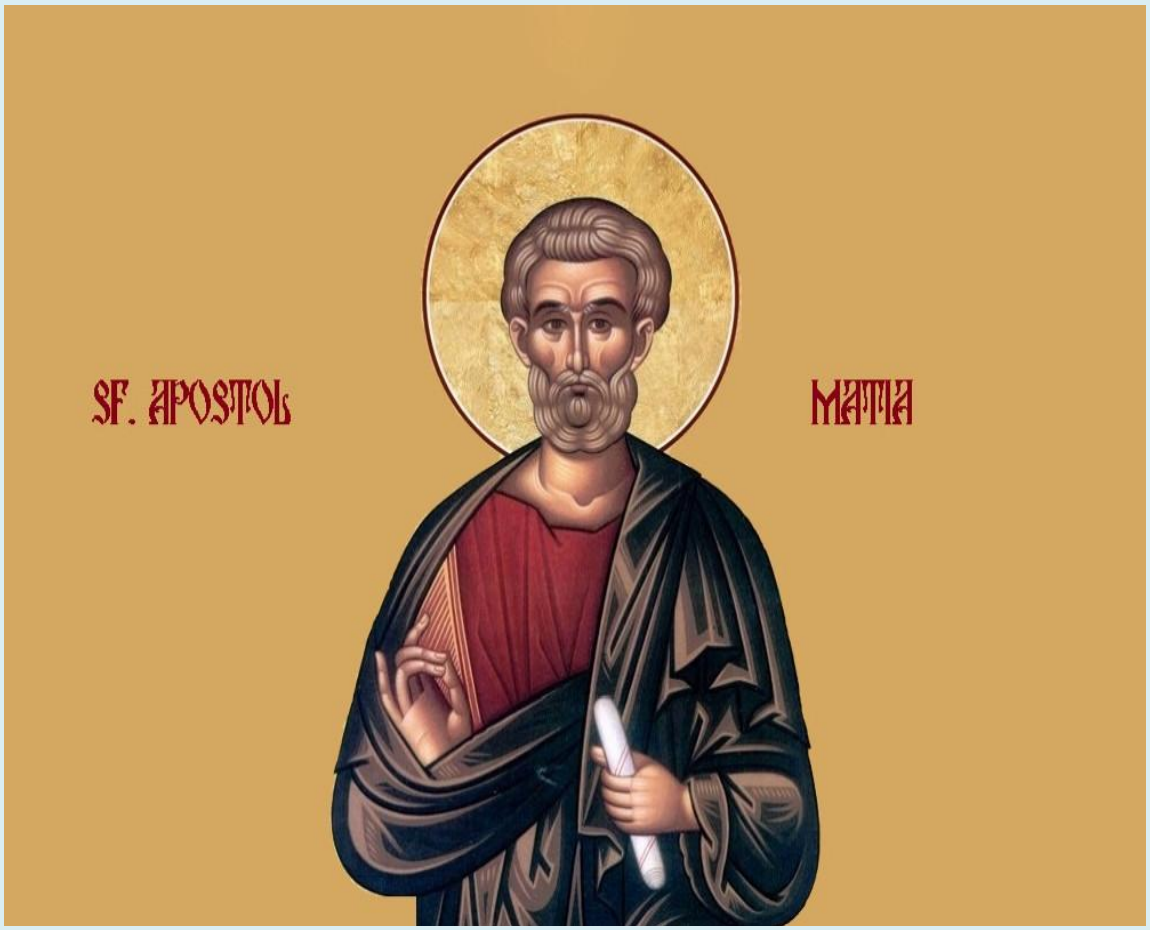
SF. APOSTOL
MATIA

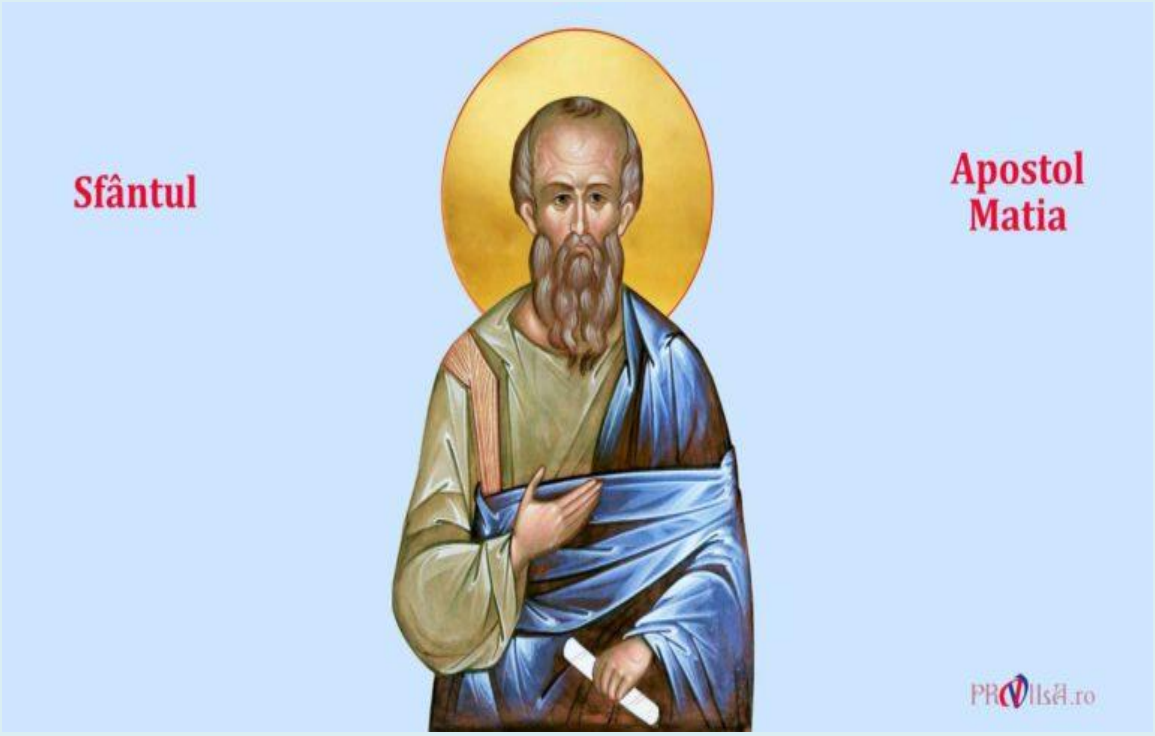
Sfântul
Apostol
Matia
PRAVILSĂ.ro

Troparul Sfântului
Apostol Matia
9 August - Glasul 3
Sfinte Apostole
Matia, roagă pe
milostivul
Dumnezeu,
ca să dăruiască
iertare de greşeli
sufletelor noastre.

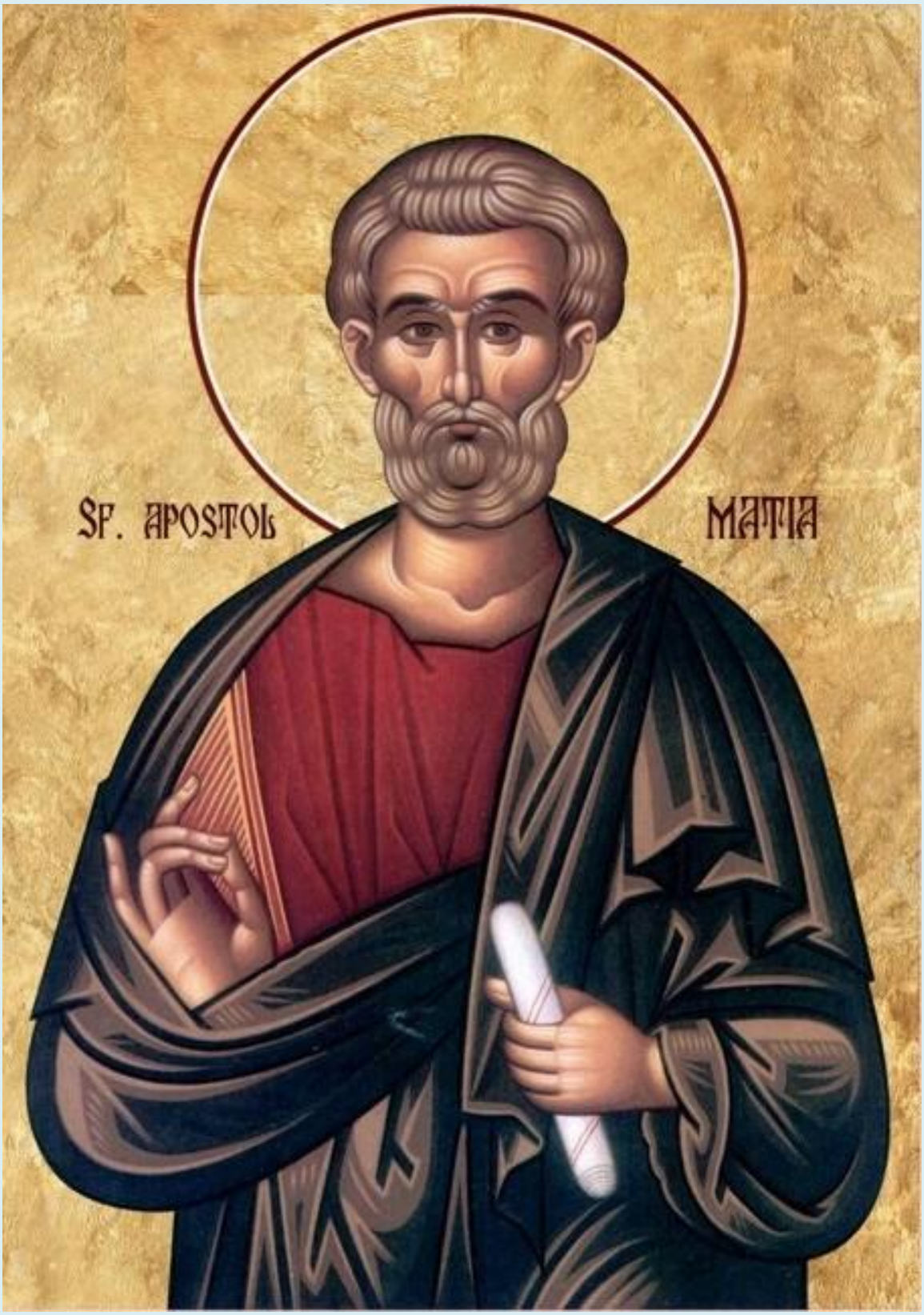

Bucură-te, Sfinte apostole Matia!